

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

دانشگاه مگازیک

گزارش نهایی طرح پژوهشی

عنوان طرح:

تهیه نرم‌افزاری برای طراحی فنرهای مارپیچ

مجری:

محمود شریعتی

همکار:

گاوه اشکفتی

دانشگاه صنعتی شاهرود و

شرکت تولیدی و صنعتی فنرلول ایران

آذرماه ۱۳۸۳

این طرح با استفاده از اعتبارات پژوهشی دانشگاه صنعتی شاهرود انجام شده است و تاریخ‌های تصویب و خاتمه آن به ترتیب ۸۲/۹/۱۶ و ۸۳/۱۰/۲۷ می‌باشد.

تهیه نرم‌افزاری برای طراحی فنرهای ماریچ

چکیده

این گزارش شامل مطالب زیر می‌باشد:

ابتدا به معرفی انواع مواد مخصوص فنر، کاربرد و ویژگی‌های هر یک پرداخته شده است. سپس انواع فنرهای ماریچ و چگونگی طراحی آنها معرفی شده است. انواع فنرهایی که نحوه طراحی آنها در این گزارش آورده شده است، عبارتند از:

۱- فنرهای فشاری ماریچ

۲- فنرهای کششی ماریچ و

۳- فنرهای پیچشی ماریچ

در انتها نرم‌افزار تهیه شده و نحوه عملکرد آن معرفی شده و همچنین طراحی چند فنر واقعی و جواب‌های خروجی آن آورده شده است.

جواب‌های خروجی نرم‌افزار با نتایج حاصل از آزمایش‌های عملی و همچنین نرم‌افزارهای مشابه قابل دسترس، مقایسه شده است و نتایج آن کاملاً صحیح و قابل قبول می‌باشد.

تقدیر و تشکر

بدینوسیله از دانشگاه صنعتی شاهرود و شرکت تولیدی و صنعتی فنرلول ایران که مساعدت‌های لازم در خصوص انجام این پروژه را به عمل آوردند، صمیمانه تقدیر و تشکر می‌کنیم. به ویژه از جناب آقای دکتر قاسمی، معاون پژوهش و فناوری، جناب آقای دکتر کرمی، مدیر کل محترم امور پژوهشی و ارتباط با صنعت و سرکار خانم آزادخواه، کارشناس محترمه امور پژوهشی دانشگاه و همچنین جناب آقای مهندس نجفی‌منش، مدیرعامل محترم کارخانه فنرلول و جناب آقای مهندس زرگری، مدیر محترم بخش مهندسی و تحقیق و توسعه کارخانه، و کلیه کسانی که به هر طریق ما را در ادامه این کار یاری کردند، صمیمانه تشکر می‌کنیم.

فهرست مطالب

فصل اول : مقدمه	۱
فصل دوم : مواد مخصوص فنر	۳
۱- عناصر شیمیایی فولادهای فنر	۳
۲- فولادهای فنری پرکربن	۶
۱-۲ فولادهای فنری سیم موزیک	۷
۲-۲ فولادهای فنر کشیده شده به صورت سخت	۹
۳-۲ فولادهای فنری تمپر شده با روغن	۱۲
۴-۲ فولادهای فنر سوپاپ	۱۴
۵-۲ فولاد فنری پرکربن مخصوص سوپاپ	۱۴
۳- فولادهای فنر آلیاژی	۱۶
۱-۳ فولادهای فنری کروم- وانادیوم مخصوص سوپاپ	۱۸
۲-۳ مفتول فولادی فنر آلیاژی کروم - سیلیسیوم	۲۰
۴- مفتول فولاد زنگ نزن	۲۲
۵- متالورژی آلیاژهای پایه مس	۲۵
۱-۵ مفتول و ورق فنر برنجی	۲۷
۲-۵ مفتول و ورق فسفر-برنز	۲۹
۳-۵ مفتول و ورق بریلیوم-مس	۳۰
۶- مونل ۴۰۰ : مفتول فنر	۳۵
۷- مونل ۵۰۰ -k : مفتول فنر	۳۷
۸- مفتول و ورق اینکونل ۶۰۰	۳۹
۹- مفتول فنر اینکونل X-۷۵۰	۴۱
۱۰- آلیاژهای مدول ثابت	۴۴
۱۱- مواد دیگر	۴۶
فصل سوم : طراحی فنرهای مارپیچ	۴۹
۱- طراحی فنرهای مارپیچ فشاری	۴۹
۱-۱ مقدمه	۴۹
۱-۲ فهرست علائم	۵۰
۱-۳ اندیس فنر	۵۰
۱-۴ انواع انتهای فنر	۵۱
۱-۵ جهت حلقه پیچی	۵۴

۵۴	۱-۵ جهت حلقه پیچی
۵۴	۱-۶ تعداد حلقه‌ها
۵۵	۱-۷ طول بسته
۵۶	۱-۸ محاسبات سفتی فنر
۵۷	۱-۹ نمودار نیرو-جابجایی
۵۹	۱-۱۰ محدوده پسماند
۶۰	۱-۱۱ تنش‌های مجاز
۶۰	۱-۱۲ محاسبات تنش
۶۳	۱-۱۳ زاویه مارپیچ
۶۴	۱-۱۴ روش طراحی
۶۴	۱-۱۵ کماتش فنرهای فشاری مارپیچ
۴۹	۲- طراحی فنرهای کششی مارپیچ
۶۸	۱-۲ مقدمه
۶۹	۲-۲ رفتار بار-جابجایی
۷۱	۳-۲ فنرهای کششی استاندارد
۷۱	۴-۲ روابط طراحی
۷۳	۵-۲ محاسبه تنش
۷۳	۶-۲ جزئیات طراحی
۷۶	۷-۲ تنش‌های کاری مجاز حداکثر
۷۸	۸-۲ خستگی فنرهای کششی
۷۹	۹-۲ ملاحظات متفرقه طراحی
۸۰	۱۰-۲ خلاصه‌ای از عوامل طراحی
۸۱	۳- طراحی فنرهای پیچشی مارپیچ
۸۱	۱-۳ مقدمه
۸۱	۲-۳ شکل‌های مختلف شاخک فنر
۸۳	۳-۳ روش عملکرد
۸۴	۴-۳ تغییرات ابعادی
۸۵	۵-۳ وضعیت شاخک‌ها نسبت به یکدیگر
۸۶	۶-۳ محاسبه گشتاور پیچشی
۸۷	۷-۳ محاسبه جابجایی
۸۸	۸-۳ محاسبه سفتی
۹۰	۱۰-۳ محاسبه طول بدنه
۹۰	۱۱-۳ محدوده پسماند
۹۰	۱۲-۳ تعیین حلقه‌ها
۹۲	۱۳-۳ تنش‌های مجاز

۹۴	۴-۱	آزمایش‌های خستگی فنرها
۹۵	۴-۱	تعاریف
۹۶	۴-۲	تنش‌های طراحی
۹۹	۴-۳	کارسبک
۱۰۰	۴-۴	کارمتوسط
۱۰۰	۴-۵	کاردشوار

فصل اول

مقدمه

با توجه به روند صنعتی شدن کشور و رشد روزافزون صنایع، به نرم‌افزارهای طراحی جهت کاهش زمان و هزینه طراحی، به شدت احساس نیاز می‌شود. فنرها از جمله قطعات مکانیکی هستند که دارای کاربردهای بسیار متنوع به ویژه در خودروها، ماشین آلات صنعتی و قالب‌ها می‌باشند. این جزء مکانیکی در ابعاد بسیار کوچک (مثل فنر یک خودکار فشاری و حتی کوچکتر) تا ابعاد بسیار بزرگ (مثل فنر واگن قطار) طراحی و تولید می‌شوند. فنرها در عمل ممکن است تحت تاثیر نیروهای استاتیکی، دینامیکی، دماهای بسیار پایین تا دماهای بسیار بالا یا شرایط خوردگی و زنگ زدگی شدید قرار گیرند. هر یک از عوامل فوق، وضعیت کاری فنر را دشوار کرده و احتمال شکست و زوال آنرا بالا می‌برد. به ویژه فنرهایی که تحت تاثیر بارهای تکراری قرار دارند، دچار پدیده خستگی شده و عمر آنها به شدت کاهش می‌یابد. هر طراح فنر، باید در هنگام طراحی، اثر هر یک از عوامل فوق را به دقت در نظر گرفته و در محاسبات خود بگنجانند.

فنرهای مکانیکی به چندین دسته تقسیم می‌شوند که عبارتند از: فنرهای کششی، فشاری، مارپیچی، تخت، بشقابی، برگی و فنرهای خاص. هریک از فنرهای فوق دارای کاربرد و روش طراحی مخصوص به خود می‌باشند. فنرها به دلیل تنوع کاری زیادی که دارند، از تنوع هندسی و شرایط کاری فراوانی نیز برخوردارند (هم اکنون در کارخانه فنرلول ایران صدها نوع فنر تولید می‌شود). لذا طراحی فنرهای با هندسه‌های متفاوت به صورت دستی، کاری مشکل، وقت‌گیر و پرهزینه می‌باشد و به افراد متخصص و کارشناس نیاز دارد.

لذا در این طرح در نظر است تا نرم‌افزاری برای طراحی انواع فنرهای مکانیکی تهیه شود، تا به کمک آن بتوان در زمانی کوتاه و با هزینه‌ای اندک و حتی توسط یک اپراتور غیرمتخصص ولی آموزش دیده، انواع فنرها را به آسانی طراحی کرد. این نرم افزار در محیط Windows فعال بوده و از قابلیت‌های گرافیکی، سرعت و دقت بالایی برخوردار خواهد بود به طوری که پس از طراحی، نقشه اجرایی و ساخت فنر در خود محیط آماده و ترسیم شده و می‌توان مستقیماً آنرا برای تولید به اپراتور فنریچی تحویل داد.

فصل دوم

مواد مخصوص فنر

۱- عناصر شیمیایی فولادهای فنر و تاثیر آنها بر روی خواص فنر

آهن عنصر غالب در شیمی فولاد است اما در آنالیز آن ذکر نمی‌شود. بدیهی است که بعد از همه عناصر آلیاژی که در ترکیب شیمیایی نشان داده شده، مقدار درصد باقیمانده تا ۱۰۰ درصد، از آن آهن می‌باشد عناصر آلیاژی به فولادهای فنر در حین فرآیند ذوب اضافه می‌شوند. این عناصر بطور متناوب با درصد مشخصی از آهن ترکیب شده تا آلیاژهای آهنی بدست آید و سپس همگی بطور کامل با مذاب ترکیب می‌شوند. این عناصر آلیاژی استحکام کششی، سختی و چقرمگی فولاد را افزایش می‌دهند.

فولادهای فنر غالباً مشابه با فولادهای معمولی بوده، جز اینکه دقت و تعداد عملیات بیشتری برای تولید آنها لازم است و مقادیر کربن بیشتری در آنها استفاده می‌شود. به عنوان مقایسه، محدوده کربن استفاده شده در فولاد ماشینی SAE 1020 که معمولاً برای محورها بکار گرفته می‌شود، همچنین انواع پیچ‌ها و فولادهای ساختمانی برابر ۰/۱۵ تا ۰/۲۵ درصد است، حال آنکه محدوده کربن در مفتول موزیک برابر ۰/۸ تا ۰/۹۵ درصد می‌باشد (یعنی حدود چهار تا پنج برابر). تاثیر عناصر شیمیایی بر فولادهای فنر کربن در ادامه بطور خلاصه ذکر شده است.

• کربن

عنصر کربن در فولاد، استحکام کششی، حدالاستیک و سختی را افزایش داده ولی چکش خواری، چقرمگی و مقاومت در مقابل شوک حرارتی و ضربه را کاهش می‌دهد. فولادهای محتوی کمتر از ۰/۴۰ کربن، در عملیات حرارتی به منظور دستیابی به یک سختی یکنواخت، همیشه پاسخ مناسبی نمی‌دهند. در فولادهای پر کربن، ترکیب یوتکتیک، تقریباً حاوی ۰/۸۵ در صد کربن می‌باشد. فولادهای فنر به ندرت حاوی بیشتر از ۱/۰۵ درصد کربن می‌باشند، زیرا برای مقادیر بالاتر باعث شکست ناشی از تردی زیاد می‌شود، بدون آنکه سختی افزایش یابد. تیغ‌های ریش تراشی و ابزار حکاکی و سنگ حاوی حدود ۱/۳۰ درصد کربن و چدن دارای ۲/۵ تا ۴/۰ درصد کربن می‌باشند.

• منگنز

افزودن منگنز به مذاب باعث می‌شود تا فولاد بدست آمده آسانت نورد، فورج و کشیده شود وجود آن به همان اندازه کربن ضروری است، زیرا باعث می‌شود که فولاد سریع و عمیق سخت شود. بدلیل خاصیت سخت‌شوندگی عمیق فولادهای فنر باید آب با روغن کوئچ شوند تا از ترک برداری پرهیز شود. بدون منگنز، فولاد فقط در فاصله کمی از سطح خارجی سخت می‌شود و بخش‌های مرکزی (هسته فولاد) نرم باقی می‌ماند. اغلب فولادهای فنر حاوی حدود ۰/۶۰ تا ۱/۲۰ درصد منگنز هستند، حداقل مقداری است که باید وجود داشته باشد مفتول موزیک دارای ۰/۲ تا ۰/۶ درصد منگنز می‌باشد.

• سیلیسیوم

اغلب فولادهای فنر حاوی ۰/۱ تا ۰/۳ درصد سیلیسیوم می‌باشند، ولی اضافه کردن سیلیسیوم به فولادهای پرکربن معمولی در محدوده ۱/۸ تا ۲/۲۰ درصد، استحکام کششی را افزایش داده بدون آنکه نرمی یا چقرمگی از دست برود. همچنین سیلیسیوم، کارگرم بر روی فولاد را آسان می‌کند. به عنوان یک آلیاژ، سیلیسیوم هرگز به تنهایی یا با کربن استفاده نمی‌شود. یک عنصر سخت کننده عمقی، معمولاً منگنز در حدود ۰/۶ تا ۰/۹ درصد به آن افزوده می‌شود و آلیاژ حاصله، سیلیکون - منگنز نامیده می‌شود که یک فولاد فنر آلیاژی مهم می‌باشد.

• فسفر و گوگرد

فسفر و گوگرد ناخالصی بوده و هر دو از نامناسب‌ترین عناصر موجود در فولاد فنر می‌باشند. آنها استحکام کششی، نرمی و مقاومت در مقابل شوک و ضربه را کاهش داده و تردی را افزایش می‌دهند. به همین دلیل،

تا جایی که امکان دارد، باید مقدار آنها محدود نگهداشته شود. حداکثر مقدار مجاز هر کدام در هر فولاد فنر برابر ۰/۰۵۵ درصد می‌باشد که البته مقادیر کمتر ترجیح داده می‌شود مقدار واقعی هر کدام در اغلب ترکیب‌ها کمتر از نصف ۰/۰۵۵ درصد است. در فولاد ماشینی، گاهی اوقات این عناصر عمداً اضافه می‌گردد تا راحت‌تر ماشینکاری شوند ولی چنین فولادهایی به لحاظ کیفیت برابر با فولادهای فنر نیستند و همانند فولادهای فنر نیز عملیات حرارتی نمی‌شوند.

علاوه بر عناصر فوق‌الذکر که اغلب در فولادها وجود دارند، عناصر آلیاژی دیگری نیز برای افزایش استحکام کششی، سختی، مقاومت در مقابل درجه حرارت‌های بالا و شوک و ضربه استفاده می‌شوند. این عناصر که با هدف خاصی به فولاد اضافه می‌شوند، در ادامه توضیح داده شده‌اند.

• کروم

اضافه کردن مقدار کمی، معمولاً در حد ۰/۸۰ تا ۱/۲۰ درصد، استحکام کششی، سختی و چقرمگی را افزایش داده ضرورت استفاده از مقدار کربن زیاد را کاهش داده، مقاومت فولاد در مقابل تخریب‌های اسیدی و قلیایی را افزایش داده و فولاد را قادر می‌سازد تا در مقابل دماهای بالا مقاومت کند. کروم همانند منگنز، باعث می‌شود تا سختی در عمق بیشتری از سطح نفوذ کند ولی بر خلاف منگنز، دمای لازم برای سخت شدن را افزایش می‌دهد. فولادهای زنگ‌نزن مقاومت در مقابل خوردگی خود را از طریق افزودن کروم در مقادیر متفاوتی از ۱۲ تا ۲۰ درصد، کسب می‌کنند.

• کبالت

کبالت یکی دیگر از عناصر آلیاژی است که در تعداد زیادی از فولادهای مخصوص، به ویژه در فولادهای ابزار تندبر، سوپاپ‌ها، مته‌ها و دیگر محصولات یافت می‌شود. تاثیر اصلی آن افزایش سختی قرمز است، چیزی که ابزارهای برشی در سرعت‌های عملکردی بالا به آن نیاز دارند.

• مولیبدن

مولیبدن، مانند کروم، مقدار نفوذ سختی را افزایش داده و فولاد را به سوی سخت کردن با روغن متمایل می‌کند. همچنین مولیبدن چقرمگی فولاد و توان تحمل در مقابل درجه حرارت‌های عملکردی بالا را افزایش داده و مکرراً به جای تنگستن استفاده می‌شود. همانند تنگستن از آن به عنوان فیلامنت در تیوب‌های خلاء استفاده می‌شود.

• نیکل

نیکل دمای سخت کردن را پایین آورده و فولاد را آماده سخت کردن با روغن می‌کند. گرچه تاثیر کمی بر روی سختی پذیری فولاد دارد، ولی چقرمگی و مقاومت به سایش آن را افزایش می‌دهد. اگر به مقدار زیادی یعنی حدود ۷ تا ۸ درصد به همراه ۱۸ درصد کروم به فولاد افزوده شود، باعث می‌شود فولادهای زنگ‌نزن آستنیتی تشکیل شوند و سختی آن از طریق گرم کردن و کوئنچ کردن تاثیری نمی‌پذیرد.

• تنگستن

تنگستن که گاهی هم ولفرامیت نامیده می‌شود، بعد از جدایش از سنگ معدنی که از آن بدست می‌آید، به مقدار ۴ درصد به فولادهای کربنی افزوده می‌شود تا فولادهای ابزار بسیار سختی را بوجود آورد. هنگامیکه ۱۲ تا ۲۰ درصد تنگستن به همراه کروم به فولاد افزوده شود فولاد ابزاری با سختی قرمز حاصل می‌شود. فولادهای ابزار ۱-۴-۱۸ که حاوی ۱۸ درصد تنگستن، ۴ درصد کروم و ۱ درصد وانادیوم هستند، فولادهای ابزار تندبر مهمی بوده و می‌توان از آن برای فنرهایی که در درجه حرارت‌های بالا کاربرد دارند، استفاده کرد.

• وانادیوم

افزودن مقدار کمی وانادیوم در حدود ۰/۱۵ تا ۰/۲۵ درصد، استحکام کششی، حدالاستیک، چقرمگی و همچنین مقاومت در مقابل شوک و ضربه را افزایش می‌دهد. اگر با کروم بکار گرفته شود، عمر خستگی و حد تحمل فولادها را نیز بالا می‌برد. وانادیوم اندازه دانه را در حد دلخواه کوچک نگه می‌دارد و رشد دانه که ممکن است در اثر افزایش دماهای ناگهانی ایجاد شود را کاهش می‌دهد.

۲- فولادهای فنی پرکربن

مرسوم‌ترین نوع مواد فنی، فولادهای فنی پرکربن هستند که از طریق کشش سخت - تولید می‌شوند. این مواد در ابعاد و اندازه‌های مختلف قابل دسترسی هستند. از لحاظ اقتصادی، استفاده از فولادهای نری پرکربن، اگر امکان داشته باشد، ارجحیت دارد.

۱-۲ فولاد فنری سیم موزیک

• توصیف

سیم موزیک با کیفیت‌ترین و معمول‌ترین فولاد فنری پرکربن سرد کشیده شده‌ای است که مورد استفاده قرار می‌گیرد. این فولاد فنر دارای استحکام کششی و حد الاستیک بالا بوده و میتواند در بارهای تکراری، تنش‌های زیادی را تحمل کند. این فولاد فنر تحت نام تجاری ASTM A228 شناخته می‌شود.

• کاربردها

سیم موزیک بهترین و چقرمه‌ترین فولاد فنر بوده و در حد وسیعی برای ساخت فنرهای کوچک استفاده میشود این فولاد فنر در قطرهای حدود ۰/۱ تا ۵mm و حتی بیشتر تولید می‌شود. گرچه این فولاد چقرمه و با دوام است ولی فنر ساخته شده از آن نباید در معرض دماهای بالاتر از (120°C) (250°F) قرار گیرد، زیرا در دماهای بالا به سرعت تحمل بار آن کاهش می‌یابد. این فولاد فقط برای فنرهایی که به صورت سرد حلقه می‌شوند مورد استفاده قرار می‌گیرد.

• ترکیب شیمیایی

ترکیب شیمیایی فولاد سیم موزیک ASTM A 228 در جدول ۱ آورده شده است.

• استحکام کششی

سیم موزیک استحکام و سختی خودش را از طریق فرآیند کششی سرد می‌گیرد. استحکام کششی این سیم با توجه به اندازه قطر متفاوت است. مفتول‌هایی که از طریق کشش سرد تولید شده‌اند، استحکام کششی آنها از (2480MPa) (360000psi) تا (2620MPa) (380000psi) متغیر می‌باشد.

جدول ۱- ترکیب شیمیایی سیم موزیک (درصد)

عنصر	ASTM A 228
کربن	۰/۷۰-۱/۰۰
منگنز	۰/۱۲-۰/۶۰
سیلیسیوم	۰/۱۰-۰/۳۰
فسفر	حداکثر ۰/۰۲۵
گوگرد	حداکثر ۰/۰۳۰

• خواص مکانیکی سیم موزیک

حدالاستیک: درصدی از استحکام کششی؛ در کشش ۶۵ تا ۷۵ درصد و در پیچش ۴۵ تا ۵۰ درصد.

سختی (راکول): ۴۲ تا ۴۶ راکول C.

هدایت الکتریکی: در مقایسه با مس ۸ تا ۱۲ درصد.

خواص خمشی: در همه قطرها باید قادر باشد تا حول یک میله با قطری برابر قطر مفتول خود، خمیده

شود، بدون آنکه بشکند و یا سطح آن ترک بردارد. همچنین یک فنر کششی با حلقه‌های بسته به طول (۵in)

۱۲۷mm که بر روی میله‌ای به قطر ۳ تا ۳/۵ برابر قطر مفتول پیچیده شده باشد قادر باشد تا طول (۱۵in)

۳۸۰mm کشیده شود، در حالیکه دارای گام یکنواختی بوده و هیچگونه شکاف یا شکستگی در آن رخ ندهد.

وزن مخصوص: ۷/۸۵ گرم بر هر سانتی‌متر مکعب.

• عملیات حرارتی سیم موزیک

همسان‌سازی تنش: فنرهای ساخته شده از این ماده را می‌توان به منظور حذف تنش‌های پسماند حاصل از

حلقه پیچی و یکنواخت‌سازی تنشها تحت عملیات حرارتی تنش زدائی قرار داد و:

برای کاربردهای عادی: (۴۲۰^۰F تا ۴۰۰^۰C) ۲۱۵^۰C تا ۲۰۰^۰C

برای کاربردهای سخت: (۵۰۰^۰F تا ۴۵۰^۰C) ۲۶۰^۰C تا ۲۳۰^۰C

برای کاربردهای در دمای بالا: (۵۵۰^۰F تا ۲۵۲^۰C) ۲۹۰^۰C تا ۲۷۵^۰C

بعضی دیگر از خواص سیم موزیک در جداول ۲ تا ۴ آورده شده است.

جدول ۲- مدول الاستیسیته

G پیچش		E کشش		قطر مفتول	
(psi)	(Mpa)	(psi)	(Mpa)	(in)	(mm)
۱۲/۰۰۰/۰۰۰	۸۲۷۰۰	۲۹/۵۰۰/۰۰۰	۲۰۳۴۰۰	تا ۰/۰۳۲	تا ۰/۸۰
۱۱/۸۵۰۰۰۰	۸۱۷۰۰	۲۹/۰۰۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰	۰/۰۳۳-۰/۰۶۳	۰/۸۱-۱/۶
۱۱/۷۵۰/۰۰۰	۸۱/۰۰۰	۲۸/۵۰۰/۰۰۰	۱۹۶۵۰۰	۰/۰۶۴-۰/۱۲۵	۱/۶۱-۳/۲
۱۱/۶۰۰/۰۰۰	۸۰/۰۰۰	۲۸/۰۰۰/۰۰۰	۱۹۳۰۰۰	بالاتر از ۰/۱۲۵	۳/۲

جدول ۳- تیرانس‌های مربوط به قطرهای سیم موزیک

قطر		تیرانس	
(in)	(mm)	(in)	(mm)
تا ۰/۰۱۰	تا ۰/۲۵	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۵
۰/۰۱۱-۰/۰۲۸	۰/۲۶-۰/۷۱	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۸
۰/۰۲۹-۰/۰۶۳	۰/۷۲-۱/۶۰	۰/۰۰۰۴	۰/۰۱۰
۰/۰۶۴-۰/۰۸۰	۱/۶۰-۲/۰۳	۰/۰۰۰۵	۰/۰۱۳
بالاتر از ۰/۰۸۰	بالاتر از ۲/۰۳	۰/۰۰۱۰	۰/۰۳۰

جدول ۴- زمان تمپر کردن (دقیقه)

قطر مفتول		کاربردهای عادی	کاربردهای سخت	کاربرد در دمای بالا
(in)	(mm)			
تا ۰/۰۱۵	تا ۰/۳۸	۱۰-۱۵	۱۵-۲۰	۲۰-۳۰
۰/۰۱۶-۰/۰۵	۰/۳۹-۱/۲۷	۱۵-۲۰	۲۰-۳۰	۲۰-۴۵
۰/۰۵۱-۰/۱۲	۱/۲۸-۳/۰	۲۰-۲۵	۳۰-۴۰	۴۵-۶۰
بالاتر از ۰/۱۲	بالاتر از ۳/۰	۲۵-۳۰	۴۰-۵۰	۶۰-۸۰

x- بکار گرفتن این مفتول فتر در درجه حرارت‌های بالاتر از 120°C (250°F) مرسوم نمی‌باشد.

۲-۲ فولادهای فتر کشیده شده به صورت سخت

این فولادها نسبت به سیم موزیک یا مفتول تمپر شده با روغن از کیفیت پایین‌تری برخوردار هستند. این فولاد ارزان‌ترین نوع ماده فتر است. این مفتول در چندین رده قابل دسترسی بوده و فقط برای فنرهایی که به صورت سرد پیچیده شده‌اند بکار گرفته می‌شود. این فولاد تحت عناوین تجاری زیر شناخته می‌شود: برای رده ASTM A227 MB برای رده HB , ASTM A679 و برای رده‌های میلمانی , ASTM A4/7 , ASTM A407 ,

• کاربردها

رده MB , ASTM A227 کلاس II : هنگامیکه عمر طولانی و دقت در بارها و جابجایی‌ها زیاد مهم نباشد.

فولاد MB , ASTM A229 : در بسیاری از کاربردهایی که فولادهای گران با رتبه بالا نیازی نباشد، مثل قطعات مکانیکی، تجهیزات اتومبیل، سخت‌افزارها و اسباب‌بازی‌ها.

پایه **HB , ASTM A679** : این فولاد برای کاربردهایی که در آنها تنش‌های بالایی مورد نیاز بوده و قیمت کم مورد نظر است، مناسب می‌باشد.

رده مبلمانی، **ASTM A407** : این مفتول از خواص خمش و نرمی عالی برخوردار بوده و به ویژه برای فنرهایی که در محصولات مبلمانی کاربرد دارند، مناسب است. از این ماده نباید برای فنرهای با کاربردهای مهم مثل ابزار ماشین یا در خستگی استفاده کرد.

رده مبلمانی **ASTM A417** : این فنر مناسب برای مبلمان و صندلی‌های اتومبیل است. از آن نباید برای فنرهای مکانیکی استفاده کرد.

• ترکیب شیمیایی

ترکیب شیمیایی این مفتول فنر در جدول ۵ نشان داده شده است.

جدول ۵- ترکیب شیمیایی - مفتول فولادهای سخت کشیده شده (درصد)

عنصر	رده MB	رده HB
	ASTM A227	ASTM A679
کربن	۰/۴۵-۰/۸۵	۰/۶۵-۰/۱۰
منگنز	۰/۶۰-۰/۳۰	۰/۲۰-۰/۳۰
سیلیکون	۰/۱۰-۰/۳۰	۰/۱۰-۰/۴۰
فسفر	حداکثر ۰/۰۴۰	حداکثر ۰/۰۴۰
گوگرد	حداکثر ۰/۰۵۰	حداکثر ۰/۰۵۰

• خواص مکانیکی مفتول سرد کشیده شده **HB , MB**

حداالاستیک: درصدی از استحکام کششی؛ درکشش ۶۰ تا ۷۰ درصد؛ در پیچش ۴۵ تا ۵۵ درصد.

سختی راکول: از ۳۸ تا ۴۶ راکول C متغیر است.

هدایت الکتریکی: در مقایسه با مس ۸ تا ۱۲ درصد.

مدول الاستیسیته: جدول ۶ را ببینید.

آزمایش‌های پیچشی: جدول ۷ را ببینید.

تلرانس‌ها: جدول ۸ را ببینید.

جدول ۶- مدول الاستیسیته

قطر مفتول		E مدول کشش		G مدول پیچش	
(in)	(mm)	(Psi)	(MPa)	(Psi)	(Mpa)
تا ۰/۰۳۲	تا ۰/۸۰	۲۸۸۰۰۰۰۰	۱۹۸۶۰۰	۱۱۷۰۰۰۰۰	۸۰۶۷۰
۰/۰۳۳-۰/۰۶۳	۰/۸۱-۱/۱۶	۲۸۷۰۰۰۰۰	۱۹۷۹۰۰	۱۱۶۰۰۰۰۰	۸۰۰۰۰
۰/۰۶۴-۰/۱۲۵	۱/۶۱-۳/۲	۱۸۶۰۰۰۰۰	۱۹۷۲۰۰	۱۱۵۰۰۰۰۰	۷۹۲۹۰
بالاتر از ۰/۱۲۵	بالاتر از ۳/۲	۲۸۵۰۰۰۰۰	۱۹۶۵۰۰	۱۱۴۰۰۰۰۰	۷۸۶۰۰

جدول ۷- آزمایش پیچش

Wire diameter ^a		Arbor diameter ASTM A 227		
(in.)	(mm)	Class I	Class II	ASTM A 679
Up to 0.162	Up to 4.11	Same as wire diam.	2 X wire diam.	2 X wire diam.
0.163-0.312	4.12-7.92	2 X wire diam.	4 X wire diam.	4 X wire diam.

^aWire should be bent around an arbor without cracking.

• عملیات حرارتی :

همسان سازی تنش : فنرهای ساخته شده از فولادهای سخت کشیده شده را باید به منظور حذف تنش

های پسماند حاصل از فنر پیچی و رسیدن به شرایط زیر تمپر کرد:

برای کاربردهای عادی: (۴۲۰-۴۵۰^۰F) ۲۱۵-۲۳۰^۰C

برای کاربردهای سخت: (۴۵۰-۵۰۰^۰F) ۲۳۰-۲۶۰^۰C

برای کاربردهای با دمای بالا: (۵۲۵-۵۵۰^۰F) ۲۷۵-۲۹۰^۰C

جدول ۸- تolerانس های قطری مفتول

قطر مفتول		تولرانس مفتول	
(in)	(mm)	(in)	(mm)
تا ۰/۰۲۸	تا ۰/۷۱	۰/۰۰۰۸	۰/۰۲
۰/۰۲۹-۰/۰۷۵	۰/۷۲-۱/۹۰	۰/۰۰۱	۰/۰۳
۰/۰۷۶-۰/۳۷۵	۱/۹۱-۹/۵۳	۰/۰۰۲	۰/۰۴
بالاتر از ۰/۳۷۵	بالاتر از ۹/۵۳	۰/۰۰۳	۰/۰۸

جدول ۱۰- ترکیب شیمیایی (درصد)

عنصر	رده MB ASTM A229	SAE 1065	رده SAE HB 1080
کربن	۰/۵۵-۰/۸۵	۰/۶۰-۰/۷۰	۰/۷۵-۰/۸۸
منگنز	۰/۶۰-۰/۱۲۰	۰/۶۰-۰/۹۰	۰/۶۰-۰/۹۰
سیلیکون	۰/۱۰-۰/۳۵	۰/۱۵-۰/۳۰	۰/۱۵-۰/۳۰
فسفر	حداکثر ۰/۰۴۰	حداکثر ۰/۰۴۰	حداکثر ۰/۰۴۰
سولفور	حداکثر ۰/۰۵۰	حداکثر ۰/۰۵۰	حداکثر ۰/۰۵۰

حد الاستیک: درصدی از استحکام کششی، در کششی تا $۰/۲۵$ in ($۶/۳۵$ mm)، برابر است با ۸۵ تا ۹۰ درصد، بالاتر از $۰/۲۵$ in ($۶/۳۵$ mm) برابر است با ۸۰ تا ۸۵ درصد، در پیچش تا $۰/۲۵$ in ($۶/۳۵$ mm) برابر است با ۴۵ تا ۵۰ درصد، بالاتر از $۰/۲۵$ in ($۶/۳۵$ mm) برابر است با ۴۰ تا ۴۵ درصد.

سختی راکول: تا $۰/۲۵$ in ($۳/۱۸$ mm) برابر است با ۴۵ تا ۵۰ HRC، از $۰/۲۵$ in تا $۰/۱۲۶$ in ($۶/۳۵$ mm)

تا $۳/۱۹$ mm برابر است با ۴۲ تا ۴۸ راکول C و بالاتر $۰/۲۵$ in ($۶/۳۵$ mm) برابر است با ۴۰ تا ۴۵ راکول C.

هدایت الکتریکی: در مقایسه با مس، ۸ تا ۱۲ درصد.

آزمایش پیچش: مفتول تا قطر $۰/۱۶۲$ in (۴ mm) باید قادر باشد حول خودش به عنوان یک میله پیچیده شود، اندازه‌های بزرگتر تا $۰/۳۱۲$ in (۸ mm) باید قادر باشد حول میله‌ای با دو برابر قطر مفتول پیچیده شود بدون آنکه شکاف بر دارد و یا بشکند.

وزن مخصوص: $۷/۸۵$ g بر هر سانتی‌متر مکعب.

تلرانس‌ها: جدول ۱۱ را ببینید.

زمان تمپر کردن: جدول ۱۲ را ببینید.

جدول ۱۱- تلرانس‌های قطری مفتول

قطر مفتول		کاربرد معمولی	کاربرد سخت	کاربرد با دمای بالا
(in)	(mm)			
تا ۰/۵۰	تا ۱/۲۵	۱۵-۲۰	۲۰-۳۰	۳۰-۴۵
۰/۰۵۱-۰/۱۲۰	۱/۲۵-۳/۱۰	۲۰-۲۵	۳۰-۴۰	۴۵-۶۰
۰/۱۲۱-۰/۳۷۵	۳/۱۰-۹/۵۰	۲۵-۳۰	۴۰-۵۰	۶۰-۸۰
بالاتر از ۰/۳۷۵	بالاتر از ۹/۵۰	۳۰-۴۵	۵۰-۶۰	۶۰-۹۰

جدول ۱۲- زمان تمپر کردن (دقیقه)

Wire diameter		General service	Severe service	High-temperature service
(in.)	(mm)			
Up to .050	Up to 1.25	15-20	20-30	30-45
0.051-0.120	1.25-3.00	20-25	30-40	45-60
0.121-0.375	3.01-9.50	25-30	40-50	60-80
Over 0.375	Over 9.50	30-45	50-60	60-90

۲-۴ فولادهای فنر سوپاپ

• کلیات

موتورهای استفاده شده در اتومبیل‌ها، هواپیماها، موتورسیکلت‌ها، قایق‌ها و کشتی‌ها، دستگاه‌ها و تجهیزات کشاورزی و کمپرسورها و غیره به منظور ادامه کارکرد، به فنرهای با کیفیت خوب نیاز دارند. فنرهای سوپاپ باید دارای سطحی صاف و صیقلی بوده و هیچگونه زبری و ناصافی نداشته باشند، بطوریکه پوسته‌های کوچک، سیلندر یا نشیمنگاه سوپاپ را نخراند. بعلاوه چنین فنرهایی تحت تاثیر دماهای عملکردی نسبتاً بالا، ارتعاش و جریان شدید هوای گرم و سرد قرار دارند. فقط ترکیب خاصی از مفتول فولادی که دارای خواص یکنواخت، پرداخت صیقلی و خستگی بالا در مقابل بارهای اعمالی ناگهانی باشند، باید برای فنرهای سوپاپ مورد استفاده قرار گیرند. اغلب فنرهای سوپاپ با گام عملی کاهش یافته یا متغیر، بر روی دو یا سه حلقه اول فعال، در یک انتهای فنر پیچیده می‌شوند، تا اثر جریان شدید هوای سرد و گرم کاهش یابد. گرچه در این بخش فقط دو ترکیب از فولادهای سوپاپ تشریح شده‌اند، ولی فولادهای با کیفیت بالاتر مثل فولادهای آلیاژی کروم - سیلیسیوم و کروم - وانادیوم نیز در دسترس می‌باشند. ولی قیمت این نوع فولادهای آلیاژی بالاتر است.

۲-۵ فولاد فنری پر کربن مخصوص سوپاپ

• توصیف

این نوع فولاد با کیفیت‌ترین فولاد کربنی قابل دسترسی که برای ساختن فنر سوپاپ استفاده می‌شود. این فولاد به لحاظ کیفیت و تمپر شدن، یکنواخت است ولی از لحاظ اندازه قطری محدود بوده و از ۱/۵۷ تا ۶/۲۵ میلی‌متر (۰/۰۶۲ تا ۰/۲۵ اینچ) در دسترس می‌باشد. گرچه سطح آن عاری از خراشیدگی و ناصافی بوده و

به منظور حفاظت از زنگ زدگی پوشش نیز داده می‌شود، ولی در حین عملیات حرارتی و یا ساچمه‌زنی ان اثرات از بین می‌رود. ان ماده فقط برای فنرهایی که به صورت سرد پیچیده می‌شوند، مورد استفاده قرار می‌گیرد. این فولاد تحت اسم تجاری ASTM A230 یافت می‌شود.

ترکیب شیمیایی: جدول ۱۳ را ببینید.

تلرانس‌های قطر مفتول: جدول ۱۴ را ببینید.

زمان تمپر کردن: جدول ۱۵ را ببینید.

جدول ۱۳ - ترکیب شیمیایی مفتول فنر ASTM 230

Element	Percent
Carbon	0.60-0.75
Manganese	0.60-0.90
Silicon	0.15-0.35
Phosphorus	0.025 max.
Sulfur	0.030 max.

جدول ۱۴ - تلرانس‌های قطری مفتول

Diameter		Tolerance (±)	
(in.)	(mm)	(in.)	(mm)
Up to 0.092	Up to 2.34	0.0008	0.02
0.093-0.148	2.35-3.75	0.001	0.03
0.149-0.177	3.76-4.50	0.0015	0.04
Over 0.177	Over 4.50	0.002	0.05

جدول ۱۵ - زمان تمپر کردن (دقیقه)

Wire diameter		General service	Severe service	High-temperature service
(in.)	(mm)			
Up to 0.128	Up to 3.25	20-25	30-40	45-60
Over 0.128	Over 3.25	25-30	40-50	60-80

• کاربردها

این مفتول فولادی غالباً برای سوپاپ موتورهای و دیگر کاربردهایی که نیاز به خواص خستگی بالایی دارند مورد استفاده قرار می‌گیرند. استفاده از این فولاد، در دماهای بالاتر از 175°C (350°F) توصیه نمی‌شود و غالباً به شکل مقطع گرد بکار برده می‌شود.

• خواص مکانیکی مفتول فنر پر کربن مخصوص سوپاپ ASTM A230

مدول الاستیسیته: مقدار E در کشش (برای فنرهای پیچشی) = $29/500/000$ psi

مقدار G در پیچش (برای فنرهای فشاری) = $11/200/000$ psi $77/200$ MPa

حدالاستیک: درصدی از استحکام کششی است، در کشش برابر ۸۵ تا ۹۵ درصد، در پیچش برابر ۵۰ تا ۶۰ درصد.

سختی: ۴۴ تا ۴۸

هدایت الکتریکی: در مقایسه با مس، ۸ تا ۱۲ درصد.

آزمایش پیچش: مفتول تا قطر (۰/۱۶۲ in) ۴ mm باید قادر باشد روی میله‌ای به اندازه قطر خودش پیچد، اندازه‌های بزرگتر باید روی میله‌ای به قطر دو برابر قطر مفتول پیچیده شود، بدون اینکه شکاف و یا ترکی در آن بوجود آید.

وزن مخصوص: ۷/۸۵g بر سانتی‌متر مکعب.

• عملیات حرارتی

سخت کردن: فنرهای با مفتول آنیل شده را می‌توان به منظور سخت کردن در دماهای 830°C تا 800°C (1525°F - 1475°F) قرار داد و سپس به مدت ۴ تا ۸ دقیقه در روغن فرو برده و کوئنچ کرد.
تمپر کردن: چنین فنرهایی معمولاً در دمای 370°C تا 290°C (700°F تا 550°F) به مدت ۳۰ تا ۶۰ دقیقه، بسته به مقدار سختی موردنظر، تمپر می‌شوند.

همسان‌سازی تنش: فنرهای ساخته شده از فولادهای سوپاپ پرکربن تمپر شده در روغن را باید به منظور حذف تنش‌های پسماند حاصل از فنر پیچی و رسیدن به شرایط زیر تمپر کرد:

برای کاربردهای عادی: $215-230^{\circ}\text{C}$ ($420-450^{\circ}\text{F}$)

برای کاربردهای سخت: $260-290^{\circ}\text{C}$ ($420-550^{\circ}\text{F}$)

برای کاربردهای با دمای بالا: $315-345^{\circ}\text{C}$ ($600-650^{\circ}\text{F}$)

۳- فولادهای فنر آلیاژی

• کاربردها

مفتول کروم - وانادیوم، یک فولاد فنر آلیاژی عمومی برای کاربردهایی است که تنشهای بالاتری را نسبت به فولادهای فنر پرکربن تحمل می‌کنند و همچنین تحت شرایط شوک و ضربه قرار دارند، مثل چکش‌های بادی. این مواد همچنین برای کاربردهای بادرجه حرارت متوسط تا حدود 220°C (425°F) استفاده می‌شوند.

• ترکیب شیمیایی

ترکیب شیمیایی این نوع مواد فتری در جدول ۱۶ نشان داده شده است.

جدول ۱۶- ترکیب شیمیایی کروم - وانادیوم (درصد)

عنصر	ASTM A231 SAE 6150
کربن	۰/۴۸-۰/۵۳
منگنز	۰/۷۰-۰/۹۰
کروم	۰/۸۰-۱/۱۰
وانادیوم	حداقل ۰/۱۵
سیلیسیوم	۰/۲۰-۰/۳۵
فسفر	حداکثر ۰/۰۴۰
گوگرد	حداکثر ۰/۰۴۰

این آلیاژ وقتی در کوره‌های الکتریکی ساخته می‌شود، مقدار فسفر و گوگرد آن تا حداکثر ۰/۰۲۵

کاهش می‌یابد.

تلرانس قطر مفتول : جدول ۱۷ را ببینید.

جدول ۱۷- تلرانس‌های قطر مفتول

Diameter		Tolerance (±)	
(in.)	(mm)	(in.)	(mm)
Up to 0.028	Up to 0.70	0.0008	0.02
0.029-0.072	0.71-1.80	0.001	0.03
0.073-0.375	1.81-9.50	0.002	0.05
Over 0.375	Over 9.50	0.003	0.08

زمان تمپر کردن : جدول ۱۸ را ببینید.

جدول ۱۸- زمان تمپر کردن (دقیقه)

قطر مفتول		کاربرد معمولی	کاربرد سخت	کاربرد در دمای بالا
(in.)	(mm)			
تا ۰/۰۵۰	تا ۱/۲۵	۱۵-۲۰	۲۰-۳۰	۳۰-۴۵
۰/۰۵۱-۰/۱۲۰	۱/۲۶-۳/۰۰	۲۰-۲۵	۳۰-۴۰	۴۵-۶۰
۰/۱۲۱-۰/۳۷۵	۳/۰۱-۹/۵۰	۲۵-۳۰	۴۰-۵۰	۶۰-۸۰
بالاتر از ۰/۳۷۵	بالاتر از ۹/۵۰	۳۰-۴۵	۵۰-۶۰	۶۰-۹۰

• خواص مکانیکی مفتول کروم - وانادیوم، ASTM A231

مدول الاستیسیته: مقدار E در کشش (برای فنرهای فشاری پیچشی) = $203/400 \text{ Mpa}$ ($29/500/1000 \text{ psi}$)
(۲۹)، مقدار G در پیچش (برای فنرهای فشاری و کششی) = $77/200 \text{ Mpa}$ ($11/200/1000 \text{ psi}$)
حد الاستیک: بر حسب درصدی از استحکام کششی است، در کشش = ۸۸ تا ۹۳ درصد؛ در پیچش = ۶۵ تا ۷۵ درصد.

سختی: ۴۵ تا ۵۰

هدایت الکتریکی: در مقایسه با مس ۸ تا ۱۲ درصد

آزمایش پیچش: مفتول تا قطر 4 mm ($0/162 \text{ in}$) باید قادر باشد روی میله‌ای به اندازه قطر خودش پیچیده شود، برای اندازه‌های بزرگتر تا 8 mm ($0/312 \text{ in}$) باید بتواند روی میله‌ای با قطر دو برابر قطر مفتول بدون شکاف برداری یا ترک

۳-۱ فولاد فنری کروم - وانادیوم مخصوص سوپاپ

• توصیف

فولاد فنر کروم - وانادیوم مخصوص سوپاپ، یکی از با کیفیت‌ترین فولادهای آلیاژی است که در اندازه‌های مختلف قابل دستیابی می‌باشد. این ماده فقط برای فنرهایی که در حالت سرد پیچیده می‌شوند، مورد استفاده قرار می‌گیرد. این فولاد اغلب تحت عنوان «کروم - وانادیوم» شناخته می‌شود و نام تجاری آن ASTM A232 می‌باشد.

• کاربردها

این فولاد آلیاژی خاص برای فنرهای سوپاپی که خواص خستگی بالایی نیاز داشته و به ویژه در دمای متوسطی تا حدود 220°C (425°F) کار می‌کنند، مورد استفاده قرار می‌گیرند، جایی که بکارگیری فولادهای فنر پرکربن مخصوص سوپاپ معمولی، رضایت‌بخش نباشند. این ماده برای فنرهای سوپاپ مخصوص موتورهای هواپیما، ماشین‌های مسابقه و قایق‌های سرعت بکار برده می‌شود. این ماده همچنین دارای قابلیت سختی‌پذیری بالاتر و مقاومت به بارگذاری ناگهانی بالاتری نسبت به فولادهای کربنی معمولی است.

• خواص مکانیکی مفتول فنر کروم - وانادیوم مخصوص سوپاپ ASTM A232

مدول الاستیسیته: مقدار E در کشش (برای فنرهای پیچشی) = $203/400 \text{ Mpa}$ ($29/500/1000 \text{ psi}$)

مقدار G در پیچش (برای فنرهای فشاری) = $(11/200/000 \text{ psi}) = 77/200 \text{ Mpa}$
 حدالاستیک: درصدی از استحکام کششی است، در کشش = ۸۸ تا ۹۳ درصد، در پیچش = ۶۵ تا ۷۵ درصد.

سختی راکول: ۴۶ تا ۵۱ راکول C

هدایت الکتریکی: در مقایسه با مس ۸ تا ۱۲ درصد.

آزمایش پیچش: مفتول فقط تا $4 \text{ mm} (0/162 \text{ in})$ باید قادر باشد دور میله‌ای به اندازه قطر خودش پیچانده شود. برای اندازه‌های بزرگتر، تا $8 \text{ mm} (0/312 \text{ in})$ مفتول باید بتواند دور میله‌ای با دو برابر قطر خود بدون ایجاد شکاف و یا ترک برداری پیچانده شود.

وزن مخصوص: $7/85 \text{ g}$ در هر سانتی‌متر مکعب.

ترکیب شیمیایی: جدول ۱۹ را ببینید.

تلرانس‌ها: جدول ۲۰ را ببینید.

جدول ۱۹- ترکیب شیمیایی آلیاژی کروم - وانادیوم - ASTM A232

عنصر	درصد
کربن	۰/۴۸-۰/۵۳
منگنز	۰/۷۰-۰/۹۰
سیلیسیوم	۰/۱۲-۰/۳۰
کروم	۰/۸۰-۱/۱۰
وانادیوم	حداقل ۰/۱۵
فسفر	حداکثر ۰/۰۲۰
گوگرد	حداکثر ۰/۰۳۵

جدول ۲۰- تلرانس‌های قطری مفتول

قطر		تلرانس	
(in)	(mm)	(in)	(mm)
تا ۰/۰۷۵	تا ۱/۹	۰/۰۰۰۸	۰/۰۲
۰/۰۷۶-۰/۱۴۸	۱/۹۱-۳/۷۵	۰/۰۰۱	۰/۰۳
۰/۱۴۹-۰/۳۷۵	۳/۷۶-۹/۵	۰/۰۰۱۵	۰/۰۴
بالاتر از ۰/۳۷۵	بالاتر از ۹/۵	۰/۰۰۲	۰/۰۵

• عملیات حرارتی مفتول کروم - وانادیوم، ASTM A232

سخت شدن: فنرهای ساخته شده از مفتول آنیل را می‌توان به منظور سخت شدن در دماهای (F) ۱۶۵۰ تا ۱۶۰۰ (C) ۹۰۰ تا ۸۷۰ به مدت ۱۵ دقیقه حرارت داده و سپس در روغن فرو برده و کوئنچ کرد.

تمپر کردن: چنین فنرهایی معمولاً در دماهای (F) ۹۰۰ تا ۷۵۰ (C) ۴۸۰ تا ۴۰۰ به مدت ۴۵ دقیقه تا یک ساعت بسته به مقدار سختی مورد نظر، تمپر می‌شوند.

همسان‌سازی تنش: فنرهای ساخته شده از مفتول تمپر شده از روغن باید به منظور حذف تنش‌های پسماند حاصل از فنرپیچی و رسیدن به شرایط زیر تمپر شوند.

برای کاربردهای عادی: (F) ۵۰۰ تا ۴۵۰ (C) ۲۶۰ تا ۲۳۰

برای کاربردهای سخت: (F) ۶۰۰ تا ۵۵۰ (C) ۳۱۵ تا ۲۹۰

برای کاربردهای با دمای بالا: (F) ۷۰۰ تا ۶۵۰ (C) ۳۷۰ تا ۳۴۵

زمان تمپر کردن: جدول ۲۱ را ببینید.

جدول ۲۱- زمان تمپر کردن (دقیقه)

قطر مفتول		کاربرد معمولی	کاربرد سخت	کاربرد در دمای بالا
(in)	(mm)			
تا ۰/۰۵۰	تا ۱/۲۷	۱۵ تا ۲۰	۲۰ تا ۳۰	۳۰ تا ۴۵
۰/۰۵۱ تا ۰/۱۲۰	۱/۲۸ تا ۳/۰	۲۰ تا ۲۵	۳۰ تا ۴۰	۴۵ تا ۶۰
۰/۱۲۰ بالای	۳/۰ بالای	۲۵ تا ۳۰	۲۵ تا ۳۰	۶۰ تا ۸۰

۲-۳ مفتول فولادی فنر آلیاژی کروم - سیلیسیوم

• توصیف

فولاد فنر آلیاژی کروم - سیلیسیوم، یکی از انواع نسبتاً جدید فولادهای فنر آلیاژی است. این آلیاژ دارای ترکیب شیمیایی مشابه با فولاد فنر سیلیکون - منگنز SAE 9262 است، جز اینکه مقدار سیلیکون آن کمتر و مقدار کروم آن بیشتر است در عین حال، این اختلاف کوچک تاثیر مهمی داشته و باعث ایجاد سختی عمیق‌تر و یکنواخت‌تر و خواص مکانیکی بالاتری می‌گردد. این فولاد تحت عنوان تجاری ASTM A401 شناخته می‌شود.

• کاربردها

کروم - سیلیکون یک فولاد فنر آلیاژی خاص بوده که برای فنرهایی که تحت تاثیر تنش‌های بالا و بارگذاری‌های ناگهانی یا ضربه‌ای و دماهای متوسطی حدود (475°F) (245°C) قرار دارند، مناسب می‌باشد. این ماده برای فنرهایی که به صورت سرد حلقه‌پیچی می‌شوند، مورد استفاده قرار می‌گیرد. مفتول این آلیاژ در شرایط تمپر شده با روغن و داشتن سطح صاف را می‌توان به عنوان فنرهای سوپاپ استفاده کرد.

• ترکیب شیمیایی

ترکیب شیمیایی این آلیاژ در جدول ۲۲ آورده شده است.

جدول ۲۲- ترکیب شیمیایی کروم - سیلیسیوم، ASTM A401

عنصر	درصد
کربن	۰/۵۱-۰/۵۹
منگنز	۰/۶۰-۰/۸۰
کروم	۰/۶۰-۰/۸۰
سیلیکون	۱/۲۰-۱/۶۰
فسفر	حداکثر ۰/۰۳۵
گوگرد	حداکثر ۰/۰۴۰

• خواص مکانیکی مفتول فولاد آلیاژی کروم - سیلیسیوم تمپر شده، ASTM A401

مدول الاستیسیته: مقدار E در کشش (برای فنرهای پیچشی) $203/400 \text{ MPa}$ ($29/500/1000 \text{ psi}$)، مقدار G در پیچش (برای فنرهای فشاری و کششی) $= 77/200 \text{ MPa}$ ($11/200/1000 \text{ psi}$)
حد الاستیک: درصدی از استحکام کششی است، در کشش $= 88$ تا 93 درصد، در پیچش $= 65$ تا 75 درصد.

سختی (راکول C): 50 تا 53 (تمپر شده در روغن)

هدایت الکتریکی: در مقایسه با مس $= 8$ تا 12 درصد.

آزمایش پیچش: همه انواع این مفتول فولادی آلیاژی، تا قطر 4 mm ($0/162 \text{ in}$) باید قادر باشند حول میله‌ای برابر مفتول، پیچیده شوند. اندازه‌های بزرگتر باید بتوانند حول میله‌ای به قطر دو برابر قطر مفتول، بدون ایجاد شکاف یا ترک پیچیده شوند.

وزن مخصوص: $7/85 \text{ g}$ بر هر سانتی‌متر مکعب.

تلرانس‌ها: جدول ۲۳ را ببینید.

جدول ۲۳- تلرانس‌های قطر مفتول

Diameter		Tolerance (\pm)	
(in.)	(mm)	(in.)	(mm)
Up to 0.072	Up to 1.8	0.001	0.030
Over 0.072	Over 1.8	0.002	0.050

^aHard-drawn wires are available at one half these tolerances.

زمان تمپر کردن: جدول ۲۴ را ببینید.

جدول ۲۴- زمان تمپر کردن (دقیقه)

قطر مفتول		کاربرد معمولی	کاربرد سخت	کاربرد در دمای بالا
(in)	(mm)			
تا ۰/۰۵۰	تا ۱/۲۷	۱۵-۲۰	۲۰-۳۰	۳۰-۴۵
۰/۰۵۱-۰/۱۲۰	۱/۲۸-۳/۰	۲۰-۲۵	۳۰-۴۰	۴۵-۶۰
۰/۱۲۱-۰/۳۷۵	۳/۱-۹/۵	۲۵-۳۰	۴۰-۵۰	۶۰-۸۰
بالاتر از ۰/۳۷۵	بالاتر از ۹/۵	۳۰-۴۵	۵۰-۶۰	۶۰-۹۰

۴- مفتول فولاد زنگ‌نزن

• کلیات

فولاد زنگ‌نزن، آلیاژی است مشابه با فولادهای دیگر جز اینکه حاوی ۱۲ تا ۲۰ درصد کروم می‌باشد. علاوه بر کروم، نیکل نیز ممکن است به مقدار ۱۰ درصد به منظور بهبود مقاومت در مقابل خوردگی به آن افزوده شود. فقط ۷ نوع از فولادهای زنگ‌نزن به منظور ساخت فنر بکار برده می‌شوند.

• مقاومت به خوردگی

فولاد زنگ‌نزن یکی از فلزاتی است که قادر است در مقابل خوردگی اتمسفری بطور کامل مقاومت کند. فولادهای زنگ‌نزن در مقابل الکل، حلال‌های قلیایی، آمونیاک، اتمسفر، روغن، آب میوه‌ها و سبزیجات، بنزین، جیوه، آب معدنی عرق بدن، آب دریا، بخار، حلال‌های صابونی و شکری و بسیاری از جامدات معدنی و مواد شیمیایی ارگانیکی مقاوم هستند.

• طبقه‌بندی

انجمن آهن و فولاد آمریکا همه ترکیبات شیمیایی فولاد زنگ‌نزن را نامگذاری کرده است. سری‌های ۳۰۰ مثل ۳۰۲، ۳۱۶ و غیره به ترکیب شیمیایی کروم - نیکل معروف هستند و عموماً تحت عنوان «۸-۱۸» که نشان‌دهنده ۱۸ درصد کروم و ۸ درصد نیکل است، شناخته می‌شوند. سری‌های ۴۰۰ مثل ۴۱۴ و ۴۲۰ به رده‌های عملیات حرارتی‌پذیر کرومی معروف هستند.

۴-۱ سری‌های ۳۰۰ آستنیتی

فولادهای زنگ‌نزن سری ۳۰۰ شامل انواع ۸-۱۸، دربرگیرنده سری‌های ۳۰۰ آستنیتی می‌باشد. آنها دارای ترکیب شیمیایی کروم - نیکل بوده و فقط سه نوع از آنها (۳۰۲، ۳۰۴ و ۳۱۶) و به ندرت چند نوع دیگر (مثل ۳۰۱) برای کاربردهای فنی استفاده می‌شود. این نمونه‌های نمی‌توانند از طریق عملیات حرارتی سخت شوند. بلکه سختی و استحکام کششی خود را از طریق فرآیند کار سرد به دست می‌آورند. در این گروه از فولادهای آستنیتی، ممکن است خوردگی بین دانه‌ای اتفاق افتد. هنگامی که این فولادها در یک کوره حرارت داده شوند یا در محدوده درجه حرارت بین (1400°F تا 800°C) تا 760°C ، جوشکاری یا لحیم‌کاری شوند، کربن تمایل پیدا می‌کند تا در مرز دانه‌ها رسوب کند. این مسئله باعث خوردگی در بین دانه‌ها می‌گردد. اضافه کردن کلومیوم یا تیتانیوم به این ترکیب، خطر را به حداقل می‌رساند. کوئنچ کردن در آب از درجه حرارت‌های فوق‌الذکر نیز رسوب کربن را کاهش می‌دهد.

• کاربردها

ASTM A 313، نوع ۳۰۲: این فولاد معمول‌ترین نوع ترکیب ۸-۱۸ می‌باشد، زیرا به سادگی قابل دستیابی بوده و دارای استحکام کششی بالایی است. فنر ساخته شده از این ماده برای دماهای زیر صفر و دماهای بالا تا 290°C (550°F) مناسب می‌باشد. نوع ۳۰۲ به ویژه برای فنرهای فشاری که تحت تنش‌های بالایی قرار دارند، مفید است.

ASTM A 313، نوع ۳۰۴: این ماده کاملاً شبیه نوع ۳۰۲ است جز اینکه استحکام کششی آن حدود ۵ درصد و سختی آن کمی پایین‌تر است به همین دلیل راحت‌تر خمیده می‌شود مقدار کربن در این ماده کمتر از نوع ۳۰۲ است. در بسیاری از مواقع می‌توان از آن به جای ۳۰۲ استفاده کرد.

ASTM A 313، نوع ۳۱۶: این ترکیب تحت عنوان ۲-۱۲-۱۸ نامیده می‌شود، که در آن ۱۸ درصد کروم، ۱۲ درصد نیکل و ۲ درصد مولیبدن است. این ترکیب نسبت به انواع ۳۰۲ و ۳۰۴ در مقابل خوردگی نسبت

به کلریدها، فسفات‌ها، سولفات‌ها و دیگر نمک‌ها و همچنین نسبت به اسیدها مثل اسیدهای سولفوریک، سولفوروس، استیک و فسفریک مقاومت است.

۴-۲ سری‌های ۴۰۰ مارتنزیتی

سری‌های ۴۰۰ مارتنزیتی از نوع کروم‌دار عملیات حرارتی‌پذیر هستند که معمولاً در حالت آنیل شکل داده شده و سپس همانند فولادهای کربنی سخت و تمپر می‌شوند. چنین آلیاژهایی یا نیکل نداشته و یا مقدار کمی دارند و به لحاظ مغناطیس همانند فولادهای کربنی هستند. تردی و عدم توانایی این آلیاژها در مقابل شوک و بارگذاری ضربه‌ای در درجه حرارت‌های پایین، استفاده از آنها را در دماهای زیر صفر نامناسب می‌سازد.

• کاربردها

نوع ۴۱۴: استحکام کششی این فولاد، ۱۵ درصد کمتر از نوع ۳۰۲ است. استحکام کششی آن س از سخت کردن و تمپر کردن در محدوده (۲۲۵،۰۰۰ psi تا ۱۷۵،۰۰۰ Mpa) -۱۵۵۰ تا ۱۲۰۰ قرار می‌گیرد. کاربردهای مختلفی برای این نوع فولاد زنگ‌نزن مغناطیسی وجود دارد.

نوع ۴۲۰: این فولاد در حالت آنیل شکل داده می‌شود و سپس سخت و تمپر می‌گردد. این فولاد تا سخت نشود خاصیت زنگ‌نزن پیدا نمی‌کند.

نوع ۴۳۱: به کمک روش‌های جدید، این نوع فولاد به یکی از بهترین فولادها برای فنرهایی که تنش‌های بالایی را تحمل می‌کنند تبدیل شده است. مفتول ابتدا سخت و تمپر شده و سپس به صورت سرد کشیده می‌شود. این فرآیند باعث شده تا مفتول تولید شده تمیز و براق باشد و استحکام کششی نزدیک به سیم موزیک داشته باشد، ولی مقاومت در مقابل خوردگی آن کاملاً برابر با نوع ۳۰۲ نیست. این مفتول برای بند ساعت‌های انعطاف‌پذیر بکار گرفته می‌شود.

• ترکیب شیمیایی

ترکیب شیمیایی این فولادها در جدول ۲۵ نشان داده شده است.

۴-۳ گروه رسوب سختی شده PH 7-17:

این گروه حاوی ۱۷ درصد کروم، ۷ درصد نیکل و علامت PH نشانگر رسوب سختی می‌باشد. این مواد خواص فنی خوبی داشته و مقاومت عالی در مقابل دما و خوردگی دارند.

۵- متالورژی آلیاژهای پایه - مس

مس خالص، نرم چکش خوار بوده و لذا به منظور دستیابی به استحکام بیشتر و خاصیت فنی و ارتجاعی، باید عناصر دیگری به آن افزوده شود.

جدول ۲۵ - ترکیب شیمیایی فولاد زنگ نزن (درصد)، ASTM A313

نیکل، کروم، استنیتی					کروم، مارتنزیتی، سختی پذیر		
عنصر	نوع	نوع	نوع	نوع	نوع	نوع	نوع
	۱۸-۸	۱۸-۸	۱۸-۱۲-۲	۱۷-۷PH	۴۱۴	۴۲۰	۴۳۱
کربن	۰/۰۸-۰/۱۵	حداکثر ۰/۰۸	حداکثر ۰/۰۸	حداکثر ۰/۰۹	۰/۰۸-۰/۱۵	۰/۳۰-۰/۴۰	حداکثر ۰/۲۰
کروم	۱۷/۰۰-۱۹/۰۰	۱۸/۰۰-۲۰/۰۰	۱۶/۰۰-۱۸/۰۰	۱۶/۰۰-۱۸/۰۰	۱۱/۵۰-۱۳/۵۰	۱۲/۰۰-۱۴/۰۰	۱۵/۰۰-۱۷/۰۰
نیکل	۸/۰۰-۱۰/۰۰	۸/۰۰-۱۲/۰۰	۱۰/۰۰-۱۴/۰۰	۶/۵۰-۷/۷۵	۱/۲۵-۲/۵۰	-----	۱/۲۵-۲/۵۰
منگنز	حداکثر ۲/۰۰	حداکثر ۲/۰۰	حداکثر ۲/۰۰	حداکثر ۱/۰۰	حداکثر ۱/۰۰	حداکثر ۱/۰۰	حداکثر ۱/۰۰
سیلیسیم	حداکثر ۱/۰۰	حداکثر ۱/۰۰	حداکثر ۱/۰۰	حداکثر ۱/۰۰	حداکثر ۱/۰۰	حداکثر ۱/۰۰	حداکثر ۱/۰۰
فسفر	حداکثر ۰/۰۴۵	حداکثر ۰/۰۴۵	حداکثر ۰/۰۴۵	حداکثر ۰/۰۴۰	حداکثر ۰/۰۴۰	حداکثر ۰/۰۴۰	حداکثر ۰/۰۴۰
گوگرد	حداکثر ۰/۰۳۰	حداکثر ۰/۰۳۰	حداکثر ۰/۰۳۰	حداکثر ۰/۰۳۰	حداکثر ۰/۰۳۰	حداکثر ۰/۰۳۰	حداکثر ۰/۰۳۰
غیره	-----	-----	Moly	Alum	-----	-----	-----
	-----	-----	۲/۰۰-۳/۰۰	۰/۷۵-۱/۵۰	-----	-----	-----

• تأثیرات عناصر آلیاژی:

روی: روی به مقدار ۴۲ درصد به مس افزوده می شود تا برنج را بوجود آورد. بدین ترتیب هم استحکام کششی و هم مقاومت در مقابل خوردگی افزایش می یابد. فنر برنجی حاوی حدود ۳۰ درصدی روی است.

قلع: قلع به مقدار ۱۱ درصد به مس افزوده می شود تا برنز را بوجود آورد. بدین ترتیب آلیاژی مستحکم، چکش خوار و بویژه مقاوم در مقابل آب دریا بوجود می آورد.

سرب: سرب به مقدار یک درصد به مس و به مقدار ۴ درصد به برنج افزوده می شود، بطوری که پس از آن قابلیت ماشینکاری در حد زیادی بهبود یابد در عین حال چکش خواری، کشش عمیق و کار سرد آسیب پذیر می شود.

آلومینیوم: آلومینیوم به مقدار ۲ درصد برنج افزوده می شود تا خواص مکانیکی آن را افزایش دهد. همچنین به مقدار ۵ تا ۱۰ درصد به مس افزوده می شود تا سری ها برنز آلومینیوم را بوجود آورد.

سیلیسیوم: سیلیس به مقدار ۳ درصد به مس افزوده می‌شود تا آلیاژ برنز سیلیسیوم را که برای سخت افزارهای زی دریا مفید است را بوجود آورد. همچنین استحکام و چقرمگی آن افزایش می‌یابد.

آهن: آهن در مقادیر کم تا حدود ۰/۳۵ درصد به همراه قلع به مس افزوده می‌شود تا آلیاژهای با استحکام کشتی بلای فسفر - برنز را بوجود آورد.

نیکل: نیکل به منظور ایجاد آلیاژهای مس - نیکل به مس افزوده می‌شود. اگر نیکل به برنج افزوده شود، رنگ آلیاژ، نقره‌ای شده و باعث استحکام آن می‌گردد. این آلیاژها به نیکل - نقره معروف هستند و اگر حاوی ۱۸ درصد نیکل باشند، خواص فتری بسیار خوبی خواهند داشت.

بعضی عناصر دیگر مثل بریلیوم، منگنز، کروم و غیره نیز به منظورهای مختلف به مس افزوده می‌شوند که از ذکر آنها خودداری می‌شود.

• سختی و تمپر:

مفتول‌های ساخته شده از فنر برنجی، فسفر - برنز و بسیاری دیگر از مواد غیر آهنی، اگر از طریق کار سرد تولید شوند، استحکام کشتی و سختی بالایی پیدا می‌کنند. مقدار سختی حاصل از کار سردگاهی اوقات عدد «تمپر» یا سختی نامیده می‌شود. مفتول برنج فنداری سختی ۸۹ تا ۹۵ برینل، مفتول فسفر - برنز ۹۰ تا ۹۷ برینل می‌باشند.

• تلرانس‌ها:

- برای تلرانس‌های مفتول به ASTM B250 و برای ورق به ASTM B248 مراجعه کنید.

• مقاومت به خوردگی:

آلیاژهای پایه - مس از گذشته به لحاظ مقاومت عالی در مقابل خوردگی اتمسفری آب و آب دریا معروف بوده‌اند. آلیاژهای فنر برنجی، فسفر - برنز و بریلیوم - مس از این احاظ دارای ویژگیهای مشابهی می‌باشند. ضمن آنکه در مقابل بعضی از حلال‌ها مقاومت به خوردگی‌شان مقداری متفاوت است. برای اهداف علمی، مقاومت به خوردگی فسفر - برنز و بریلیوم - مس ممکن است مشابه با مس خالص باشد. برای اهداف علمی، مقاومت به خوردگی‌شان مقداری متفاوت است. برای اهداف علمی، مقاومت به خوردگی فسفر - برنز و بریلیوم - مس ممکن است مشابه با مس خالص باشد. این مواد را می‌توان در الکل، اسید استیک، مواد با خواص آبجو، آب نمک، هیدروکلریک رقیق سرد و اسیدهای سولفوریک، در مدت زمان کوتاه، بنزین و هیدروکربن‌ها، نمک‌ها و اسیدهای ارگانیکی، اسید فسفریک، آب دریا و فنول بکار برد.

درجه حرارت‌های بالا، غلظت، ناخالص‌های تأثیرات شیمیایی هوا تأثیرات جدی بر روی مقاومت به

خوردگی این آلیاژها دارد.

آلیاژهای پایه - مس در تماس با معرف‌های زیر پیشنهاد نمی‌شوند: آمونیاک، هیدروکسید آمونیوم، سیانید، نمک‌ها با ترکیب آهنی یا جیوه‌ای، اسیدهای اکسیدزدایی شده، گاز گوگردی یا کلریدی. فنر برنجی به ندرت در مجاورت مستقیم مواد شیمیایی فعال با موفقیت عمل می‌کند.

• ترک‌برداری حاصل از تنش - خوردگی

ترک‌برداری حاصل از تنش - خوردگی، یکی از انواع غیر معمول و ماندگی است که بعضی مواقع در آلیاژهای پایه - مس مشاهده می‌شود. آلیاژهای فسفر - برنز و برلیوم - مس در عمل در مقابل ماندگی حاصل از تنش - خوردگی مصون هستند. این نوع ماندگی بیشتر در میان آلیاژهایی از برنج متداول است که حاوی مس کم و روی بالایی می‌باشند. در هر یک از شرایط زیر ممکن است این پدیده اتفاق افتد:

۱- تنش‌های داخلی بالایی که حاصل از کشش سرد یا نورد سرد می‌باشند، به همراه تنش‌های حاصل از عملیات شکلدهی و تنش‌های حاصل از بار خارجی.

۲- وجود مقادیر کمی آمونیاک در هوا. آمونیاک برای برنج زرد بسیار زیانبخش می‌باشد. حتی مقدار کمی آمونیاک در هوا ممکن است باعث ایجاد ترک در این فلز شود.

۳- ترکیب شیمیایی که مستعد برای چنین ماندگی باشد.

۴- زمان طولانی در معرض یکی یا همه موارد فوق قرار داشتن.

با استفاده از روش‌های زیر می‌توان تا حدودی از ماندگی حاصل از تنش - خوردگی اجتناب ورزید:

۱- اجتناب از انبار کردن مواد در جاهای مرطوب و یا روباز.

۲- اجتناب از محیط‌هایی که ممکن است در آنها آمونیاک وجود داشته باشد.

۳- اجتناب از بکارگیری ترکیبات آلیاژی مستعد برای این نوع ماندگی (ترکیبات پر روی).

۴- آنیل کردن محصول در دمای پایین به منظور تنش‌زدایی پس از شکلدهی (C ۱۹۰⁰ تا F ۳۷۵⁰ تا ۳۲۵ به مدت ۳۰ الی ۶۰ دقیقه).

۱-۵ مفتول و ورق فنر برنجی (به ترتیب ASTM B 36, ASTM B134)، آلیاژ ۲۶۰

برنج فنر معمولاً در صنایع فنرسازی استفاده می‌شود و یک آلیاژ پایه - مس غیر آهنی، مقاوم در مقابل خوردگی و غیرمغناطیسی بوده که تقریباً حاوی ۷۰ درصد مس و ۳۰ روی می‌باشد.

• کاربردها:

این آلیاژ هنگامی که عدد سختی فنر بالایی نیاز باشد، استفاده می‌گردد. این ماده نسبت به دیگر آلیاژهای فنری غیر آهنی از کیفیت فنری پایین‌تری برخوردار است. و فنرهای برنجی برای استفاده در دماهای بالاتر از

(F) ۲۰۰^۰ تا ۱۵۰^۰ C ۹۰^۰ تا ۶۶ پیشنهاد نمی‌شود، ولی برای کاربردهای با دمای زیر صفر مناسب می‌باشند.

ترکیب شیمیایی: جدول ۲۶ را ببینید.

جدول ۲۶ - ترکیب شیمیایی مفتول و فنر برنج فنر

درصد	عنصر
۶۸/۵-۱۷/۵	مس
حداکثر ۰/۰۵	آهن
حداکثر ۰/۰۷	سرب
باقیمانده (تقریباً ۳۰ درصد)	روی

• خواص مکانیکی مفتول و ورق برنج فنر:

مدول الاستیسیته، مفتول و ورق: مقدار E در کشش (برای فنرهای پیچشی و تخت) = (۱۰۰۰/۰۰۰ psi) / ۱۵۰۰ MPa (۱۵۰۰/۰۰۰ psi) مقدار G در پیچش (برای فنرهای فشاری و کششی) = (۵/۰۰۰/۰۰۰ psi) / ۳۴

حدالاستیک: درصدی از استحکام کششی است، در کشش = ۷۵ تا ۸۰ درصد، در پیچش = ۴۵ تا ۵۰ درصد

هدایت الکتریکی: در مقایسه با مس = ۲۸ درصد.

وزن مخصوص: ۸/۵g بر هر سانتی‌متر مکعب.

استحکام کششی (مفتول): جدول ۲۷ را ببینید.

جدول ۲۷ - کششی مفتول برنج فنر، قطر از ۰/۵۰ تا ۶/۳۵ میلی‌متر

حداقل استحکام کششی		کاهش سطح مقطع از طریق کشش (%)	عدد سختی	نوع کششی و تمپر
(MPa)	(psi)			
۷۰۰	۱۰۲/۰۰۰	۶۰/۵	۴	سخت
۷۹۰	۱۱۵/۰۰۰	۷۵/۰	۶	سخت
۸۳۰		۸۴/۴	۸	فتری

۲-۵ مفتول و ورق فسفر - برنز (بترتیب ASTM B103, ASTM B156):

آلیاژ فسفر - برنز نیز برای فنر استفاده می‌شود و یک آلیاژ پایه - مس غیر آهنی، مقاوم به خوردگی و غیرمغناطیسی می‌باشد. این آلیاژ دارای درصد زیادی مس (۹۰ تا ۹۶ درصد) است که به حدود ۴ تا ۱۰ درصد قلع و مقدار کمی فسفر افزوده می‌شود.

• کاربردها:

این فنر نیز برای فنرهای با عدد بالا استفاده می‌شود. این آلیاژ بطور وسیعی در سوئیچ‌ها هنگامیکه لازم باشد تا جریان برق برقرار شود استفاده می‌شود و بدلیل مقاومتش تأثیرات قوس الکتریکی (جرقه زدن) در قطع‌کننده‌های جریان الکتریکی کنترل‌کننده‌ها و ابزار سیگنال‌سازی استفاده می‌شود. خواص فنی این آلیاژ عالی می‌باشد.

• ترکیب شیمیایی:

جدول ۲۸ را ببینید.

• خواص مکانیکی مفتول فسفر - برنز:

مدول الاستیسیته: مقدار E در کشش = $103,400 \text{ MPa} (15,000 \text{ psi})$ مقدار G در پیچش = $41370 \text{ MPa} (60,000 \text{ psi})$

حدالاستیک: درصدی از استحکام کششی است، در کشش = ۷۵ تا ۸۰ درصد، در پیچش = ۴۵ تا ۵۰ درصد

هدایت الکتریکی: در مقایسه با مس = ۱۷ درصد.

جدول ۲۸ - شیمیایی فسفر - برنز (درصد)

عنصر	مفتول ASTM B519، آلیاژ شماره 510
قلع	۴/۲ - ۵/۸
فسفر	۰/۰۳ - ۰/۳۵
آهن (حداکثر)	۰/۱۰
سرب (حداکثر)	۰/۰۵
روی (حداکثر)	۰/۳۰
(مس + قلع + فسفر، حداقل)	۹۹/۵

استحکام کششی: بسته به قطر مفتول از ۷۲۰ تا ۱۰۰۰ مگا پاسکال (۱۰۵/۰۰۰ تا ۱۴۵/۰۰۰ psi) متغیر است. برای قطرهای بالاتر از ۹/۵ میلی‌متر، مگا پاسکال می‌باشد.

۳-۵ مفتول و ورق بریلیوم - مس (به ترتیب ASTM B196, ASTM B196):

وقتی مقدار کمی بریلیوم به مس افزوده شود، تأثیر آن همانند آنست که مقدار کمی کربن به فولاد افزوده شود. یعنی آلیاژ مس را قادر می‌سازد تا عملیات حرارتی شده و سختی و استحکام کششی آن افزایش یابد. بدین ترتیب آلیاژ بریلیوم - مس تنها ماده فئری پایه - مس است که می‌تواند عملیات حرارتی گردد. آلیاژ بریلیوم - مس ممکن است در شرایط سخت شده مختلف قابل دستیابی است. به منظر شکلدهی می‌توان آن را آنیل کرده و سپس از طریق رسوب سختی، سختی آن را افزایش داد. در شرایط نرم به ندرت برای فنر بار برده می‌شود.

همچنین بریلیوم - مس ممکن است در شرایط سخت و عملیات حرارتی شده قابل دسترسی باشد. در چنین حالتی، برای عملیات با مقدار شکلدهی کم و برای فنرهای پیچشی با اندیس فئری D/d بالاتر از ۶، بکار گرفته می‌شود. در چنین حدود (۳۵۰°F تا ۳۰۰°F) ۱۷۵°C تا ۱۵۰°C به مدت ۱۵ الی ۳۰ دقیقه برای حذف تنش‌های پسماند حاصل از حلقه پیچی مفید می‌باشد. بریلیوم - مس در شرایط دیگر قابل دستیابی می‌باشد.

• کاربردها:

- مفتول فنر بریلیوم - مس بطور وسیعی در سوئیچ‌های الکتریکی، رله‌ها، قطع وصل کننده‌های مدار، فیوزها و غیره بکار گرفته می‌شوند. این ماده به ویژه برای انتقال جریان الکتریسیته مناسب است، ولی دامنه کاربرد آن به دستگاه‌های الکتریکی محدود نمی‌شوند. خاصیت هیستریزیس کم آن بویژه برای فنرهایی که ابزار اندازه‌گیری استفاده می‌شوند، همچنین برای دیافراگم‌ها و دمنده‌ها مناسب است. بریلیوم - مس را مانند اغلب آلیاژهای پایه - مس می‌توان در درجه حرارت‌های زیر صفر بکار گرفت. همچنین نسبت به دیگر آلیاژهای پایه بکارگیری آن در دماهای بالاتر تا ۳۰۰°F (۱۵۰°C) مفید بوده و خواص فئری خوب آن، همچنان حفظ می‌شود.

• ترکیب شیمیایی:

ترکیب شیمیایی آن در جدول ۲۹ نشان داده شده است.

• خواص مکانیکی مفتول و ورق برلیوم - مس:

مدول الاستیسیته: مقدار E به شرایط عملیات حرارتی و کار سردی که روی آن انجام شده است از ۲۰۰/۱۱۷ تا ۱۲۴/۰۰۰ مگا پاسکال = (۱۷/۰۰۰،۰۰۰ psi تا ۱۸/۰۰۰،۰۰۰ psi) متغیر است، همچنین مقدار G از ۴۵/۰۰۰ تا ۴۸/۰۰۰ مگا پاسکال (۶/۵۰۰/۰۰۰ psi تا ۷/۰۰۰،۰۰۰ psi) متغیر است.

حدالاستیک (درصدی از استحکام کششی): حدالاستیک نیز به شرایط سخت آلیاژ متغیر است، بطوریکه بین ۶۵ تا ۷۵ درصد در شش و ۴۵ تا ۵۵ درصد استحکام کششی در پیچش متغیر است. هدایت الکتریکی (در مقایسه با مس): بین ۱۵ تا ۴۸ درصد متغیر است.

استحکام کششی مفتول به شماره آلیاژ ۱۷۵: استحکام کششی با توجه به شرایط مختلف بین ۹۰۰ تا ۱۳۰۰ مگا پاسکال (۱۳۰/۰۰۰ psi تا ۱۹۰/۰۰۰ psi) تغییر می کند. قابل توجه اینکه مقدار هر یک از خواص مکانیکی فوق، باید با توجه به شرایط مربوطه بدست آید و در طراحی بکار گرفته شود. وزن مخصوص: ۸/۷۵g بر هر سانتی متر مکعب.

جدول ۲۹ - ترکیب شیمیایی برلیوم - مس (درصد)

مفتول ASTM B197 (آلیاژ) 172	عنصر
۲/۰۰۰ تا ۱/۸۰	برلیوم
-----	عناصر اضافی:
حداقل ۰/۲۰	نیکل یا کبالت یا هر دو
حداکثر ۰/۶۰	نیکل یا کبالت بعلاوه آهن
-----	مس بعلاوه برلیوم بعلاوه
حداقل ۹۹/۵۰	عناصر اضافی دیگر

• عملیات حرارتی:

برلیوم - مس را می توان در دو مرحله عملیات حرارتی کرد. مرحله اول که عملیات فوق اشباع یا عملیات حل کردن نامیده می شود و قبل از انجام کار سرد صورت می گیرد. مرحله دوم که سخت کردن و رسوبی نامیده می شود و بعد از حلقه پیچی یا شکلدهی فنی انجام می شود.

• متالورژی آلیاژهای پایه - نیکل:

نیکل تجاری شامل ۹۹/۴ درصد نیکل خالص به همراه ناخالصی های معدنی دیگری مثل مس، آهن، منگنز و کربن می باشد. وقتی نیکل به فولادی کربنی اضافه می شود. همانند یک مستحکم کننده فریتی عمل می کند.

در چقرمگی تأثیر مثبت گذاشته و از طریق پایین آوردن سرعت بحرانی سرد کردن به عملیات حرارتی کمک می‌کند و لذا عمق سخت شونده‌گی را افزایش می‌دهد.

ناخالصی‌هایی که در نیکل جامد قابل هستند، معمولاً استحکام و سختی را افزایش داده و انبساط حرارتی و هدایت الکتریکی را کاهش می‌دهد. تأثیرات هر کدام از ناخالصی‌ها به شرح زیر می‌باشد:

کربن: سختی و استحکام را افزایش می‌دهد، انجام کار گرم را ساده می‌کند، ولی انجام کار سرد را مشکل می‌سازد.

کبالت: دمای انتقال مغناطیسی و مقاومت الکتریکی را افزایش می‌دهد، ولی تأثیر قابل توجه دیگری بر روی نیکل ندارد.

مس: در هر دو حالت مایع و جامد با نیکل در همه بخش‌ها قابل امتزاج می‌باشد. مقدار معمول آن در نیکل کمتر از ۰/۱۰ بوده و در این حد هیچگونه تأثیری بر روی خواص فلز ندارد.

آهن: همیشه به مقدار کمی (معمولاً در حد کمتر از ۱ درصد) در نیکل تجاری وجود دارد و تأثیر قابل توجهی بر آن نمی‌گذارد.

منگنز: به مقدار کمی افزوده می‌شود و به همراه گوگرد که معمولاً وجود دارد، چکش خواری و کیفیت سطح را بهبود می‌بخشد.

اکسیژن: نقطه ذوب نیکل را پایین می‌آورد، به عنوان مثال، افزودن مقدار ۰/۲۲ اکسیژن، نقطه ذوب یوتکتیک ذوب را ۲۰ درجه سانتیگراد از نقطه نیکل پایین‌تر می‌آید.

گوگرد: گوگرد نیز نقطه ذوب نیکل را پایین می‌آورد. ذرات گوگرد در داخل دانه‌ها، چکش خواری، نرمی و دیگر خواص مکانیکی را کاهش می‌دهد.

مقدار کمی آلومینیوم، تیتانیوم، کلمبیوم و تانتالیوم به آلیاژ نیکل افزوده می‌شود تا باعث پیر سختی آن شود.

© سختی و تمپر

بعضی از انواع آلیاژهای نیکل مثل مونل ۴۰۰ و اینکونل ۶۰۰ فقط بوسیله کشش یا نورد سرد به استحکام کششی بالایی دست پیدا می‌کنند و نمی‌توان از طریق عملیات رارتی آنها را سخت کرد. انواع دیگر مثل مونل ۵۰۰ - k و اینکونل ۷۵۰ - X اغلب در شرایط پیچی یا شکل داده می‌شود و سپس از طریق یک عملیات پیر سختی طولانی سخت می‌شوند. سختی و تمپر با توجه به خواص مکانیکی برای هر آلیاژ توصیف می‌شود.

• مقاومت به خوردگی

همه آلیاژهای پایه - نیکل به دلیل مقاومت بالایشان در برابر همه انواع مواد خوردنده و همچنین توانائیشان در تحمل دماهای زیر صفر و زیاد، معروف هستند. همچنین، ویژگی غیر مغناطیسی بودن بعضی از این آلیاژها برای استفاده در ژيروسکوپها و ابزار نشان دهنده مهم می باشد. در حالت کلی این آلیاژها در مقابل آب و اتمسفر مصون بوده جز در شرایط گوگردی که باعث تغییر رنگ از خرمائی به سبز تیره می شود، بدون آنکه آلیاژ را از بین ببرد.

جدول ۳۰ - خلاصه ای از اطلاعات کاربردی مربوط به آلیاژهای پایه - مس

ماده	مشخصات	کلیات
فنر برنجی	ارزانترین آلیاژ فنری پایه - مس. بهترین هادی الکتریسیته در جایی که باز بسته کردن تکراری نیازی نباشد، دارای خواص عالی خمشی، کششی و شکلدهی. هماهنگ و سازگار با رنگ مناسب برای درجه حرارت های تا 80°C (175°F) سختی پذیری از طریق عملیات حرارتی. در تنش های بالا یا جایی که عمر طولانی مورد نظر است استفاده نشود.	این سه آلیاژ پایه مس برای فنرهایی که در دستگاههای الکتریکی کاربرد دارند و برای برقراری جریان برق کاملاً مناسب هستند. همگی آنها در مقابل خوردگی مقاوم بوده و برای کاربردهای با دمای زیر صفر مفید می باشند. به سادگی خمیده شده و شکل پذیر می باشند. غیرمغناطیسی بوده و به راحتی جوشکاری، لحیمکاری و پوشش دهی الکتریکی می شوند. بطور وسیعی به شکل ورق و مفتول کار برده می شوند. از قطر ۰/۱۳ تا ۱۳ میلی متر دستیابی هستند.
فسفر - برنز	پرکارترین آلیاژ فنری پایه مس. هدایت الکتریکی خوب و مقاوم در مقابل تأثیرات حاصل از قطع و وصل کردن تکراری، خواص خمشی و شکل پذیری خوب. مناسب برای درجه حرارت های تا 105°C (125°F) سختی پذیری از طریق عملیات حرارتی. قابل دسترسی در اندازه های کاملاً متنوع.	

	<p>هدایت الکتریکی بالا به همراه قابلیت تحمل در برابر تنش‌های زیاد و مناسب برابر کاربردهایی با عمر طولانی. خواص شکل‌پذیری عالی. هیستریزیس کم. به ویژه مفید برای ابزار اندازه‌گیری، سویچ‌ها و تنظیم‌کننده‌ها. خواص خود را بطور مستقیم از نورد سرد بدست نمی‌آورند. معمولا به صورت آنیل تولید شده و سپس از طریق رسوب سختی، سخت می‌شوند. در دماهای تا (F 300⁰) (C 150⁰) قابل استفاده می‌باشند. گرانترین نوع آلیاژهای پایه مس هستند.</p>	<p>بریلیوم - مس</p>
<p>این مواد جزء آلیاژهای مخصوص هستند که اساسا جایگزین‌های مناسبی برای اغلب آلیاژهای عمومی پایه - مس می‌باشند و همگی دارای خواص شکل‌پذیری خوب با خواص مقاوم به خوردگی عالی هستند.</p>	<p>دارای رنگ نقره‌ای و هماهنگ و سازگار با محیط. بطور وسیعی در اتصالات سویچ استفاده می‌شود.</p> <p>دارای هدایت الکتریکی بالایی می‌باشند.</p>	<p>مس - منگنز نیکل - نقره کوپرو نیکل</p> <p>سیلیسیوم - برنز آلومینیوم - برنز مس - سیسیوم منگنز - برنز قلع - برنج</p>

آلیاژهای پایه - نیکل به ویژه در مقابل قلیاها مقاوم هستند. اینکونل در مقابل بخار هوا و دی‌اکسید کربن مقاوم است، ولی کلروین مرطوب، برومین و دی‌اکسید گوگرد، نیکل‌ها، مونل‌ها و اینکونل‌ها را مورد حمله قرار می‌دهند.

همه آلیاژهای پایه - نیکل را در برابر نمک‌های خنثی یا قلیائی مقاوم هستند، ولی از طریق نمک‌های اسیدی اکسیده شده، کلریدهای آهنی، مسی و جیوه‌ای مورد حمله قرار می‌گیرند. آلیاژهای نیکل و مونل از طریق اسیدهای اکسیده شده مثل اسید نیتریک مورد حمله قرار می‌گیرند، ولی اینکونل در دماهای متوسط مقاوم می‌باشد. همچنین حلال‌های اسیدی، گوگردی به ویژه هنگامی که داغ هستند به این آلیاژها حمله می‌کنند. آلیاژهای نیکل از طریق ترکیبات آلی قلیائی و خنثی تأثیری نمی‌پذیرند، ولی اسیدهای آلی خوردگی متوسط در آنها ایجاد می‌کنند. آلیاژهای مونل مقاومت خوبی در مقابل اسیدهای آلی (ارگانیکی)، ترکیبات آلی قلیائی و خنثی، مثل اسیدهای میوه و دیگر مواد غذایی از خود نشان می‌دهند. آلیاژهای نیکل و

مونل در مقابل اسیدسولفوریک آزاد در هوا مقاومت می‌کند و اینکونل دارای مقاومت کمی نسبت به اسیدهای سولفوریک و هیدرولیک در دمای اتاق از خود نشان می‌دهد، اما برای اسیدهای هیدروکلریک داغ یا غلیظ نباید استفاده شود.

۶- مونل ۴۰۰ مفتول فنر

• توصیف

مونل ۴۰۰ یک حلال جامد تقریباً غیرمغناطیس است که حدود دو سوم آن نیکل و یک سوم آن مس می‌باشد. این آلیاژ ترکیب مناسبی از استحکام کششی بالا و مقاومت به خوردگی خوب را در بر دارد. این ماده را فقط می‌توان برای فنرهایی که به صورت سرد شکل داده می‌شوند، استفاده کرد و نمی‌توان آن را از طریق عملیات حرارتی سخت کرد. مفتول این آلیاژ به وسیله شناسه AMS 4730C شناسائی می‌شود.

• کاربردها:

گرچه مونل زیاد گران نبوده و دارای پایین‌ترین استحکام کششی در بین آلیاژهای پایه - نیکل می‌باشد، ولی به دلیل خواص مقاوم به خوردگی در مقابل آب دریا و تقریباً غیرمغناطیس بودن آن مفید می‌باشد. این آلیاژ را می‌توان به مقدار کمی بالاتر از فسفر - برنز و تقریباً برابر با بریلیموم - مس تحت تنش قرار داد. مونل را می‌توان در محدوده دمای بین ۷۳ - تا 20°C (۱۰۰ - تا 425°F) در تنش‌های متوسط طراحی بکار - گرفت.

ترکیب شیمیایی : جدول ۳۱ را ببینید.

جدول ۳۱ - ترکیب شیمیایی مونل (درصد)

درصد	عنصر
۶۳-۷۰	نیکل
باقیمانده	مس
۲/۵۰	آهن (حداکثر)
۰/۵۰	سیلیسیم (حداکثر)
۲/۰۰	منگنز (حداکثر)
-	آلومینیم (حداکثر)
۰/۳۰	کربن (حداکثر)
۰/۰۲۴	گوگرد (حداکثر)

• خواص مکانیکی مونل ۴۰۰، کیفیت مفتول فنر:

مدول الاستیسیته: مقدار E در کشش (برای فنرهای پیچشی) = ۱۷۹۲۶۵MPa (۲۶۰۰۰۰۰۰psi) مقدار
 G در پیچش (برای فنرهای فشاری و کششی) = ۶۵۵۰۰MPa (۹۵۰۰۰۰۰psi)
 استحکام کششی: جدول ۳۲ را ببینید.

حد الاستیک: درصدی از استحکام کششی در کشش = ۶۵ تا ۷۰ درصد (برای فنرهای پیچشی)، در پیچش
 = ۳۸ تا ۴۲ درصد (برای فنرهای فشاری و کششی)
 هدایت الکتریکی: در مقایسه با مس = ۳/۶ درصد
 وزن مخصوص: g ۸/۸۳ بر هر سانتی متر مکعب

جدول ۳۲- استحکام کششی (متوسط): سختی مفتول فنر ۹۷ برینل

استحکام کششی		قطر (mm)
Mpa	psi	
۱۱۴۰	۱۶۵/۰۰۰	تا ۰/۷۱
۱۱۰۰	۱۶۰/۰۰۰	از ۰/۷۱ تا ۱/۴۵
۱۰۳۵	۱۵۰/۰۰۰	از ۱/۴۵ تا ۲/۹۰
۱۰۰۰	۱۴۵/۰۰۰	از ۲/۹۰ تا ۵/۸۰
۹۶۵	۱۴۰/۰۰۰	از ۵/۸۰ تا ۸/۰۰
۹۳۰	۱۳۵/۰۰۰	از ۸/۰۰ تا ۹/۵۰
۸۹۵	۱۳۰/۰۰۰	از ۹/۵۰ به بالا

• عملیات حرارتی:

مونل نمی تواند از طریق عملیات حرارتی سخت شود ولی باید بعد از حلقه پیچی به منظور حذف تنش های پسماند به شرح زیر تنش زدایی شود:

برای عملیات متوسط: (۴۵۰ تا ۵۰۰^۰F) (۲۶۰ تا ۲۳۲^۰C)

برای عملیات سخت: (۶۰۰ تا ۵۵۰^۰F) (۳۱۶ تا ۲۸۸^۰C)

برای کاربردهای با دمای بالا: (۷۰۰ تا ۶۵۰^۰F) (۳۷۰ تا ۳۴۳^۰C)

برای زمان عملیات حرارتی به جدول ۳۳ مراجعه کنید.

جدول ۳۳- زمان عملیات حرارتی (دقیقه)

عملکرد			اندازه (mm)
دمای بالا	سخت	متوسط	
۱-۲ ساعت	۵۰-۶۰	۳۰-۴۵	تا ۰/۶۵
۲-۳ ساعت	۶۰-۸۰	۴۵-۶۰	از ۰/۶۵ به بالا

۷- مونل ۵۰۰ - k : مفتول فنر

مونل ۵۰۰ - k کاملاً شبیه با مونل ۴۰۰ بوده و حدود دو سوم آن نیکل و یک سوم آن مس است، جز اینکه افزودن مقدار کمی آلومینیوم و تیتانیوم به آن، آن را در گروه آلیاژهای رسوب سختی قرار می‌دهد. این آلیاژ در مقایسه با Monel ۴۰۰ در اندازه‌های بزرگتری بکار گرفته می‌شود، زیرا در حالت نرم شکل داده شده و پس عملیات حرارتی می‌گردد. این ماده غیرمغناطیس است. این آلیاژ با شناسه MIL-W-4471 شناخته می‌شود.

• کاربردها

این آلیاژ در مقابل خوردگی مقاوم بوده و غیرمغناطیس است و در اندازه‌های مختلف تا حدود ۱۳ میلی‌متر برای فنرهای پیچیده شده به صورت سرد و قطرهای بزرگتر برای فنرهای پیچیده شده به صورت گرم، قابل دستیابی می‌باشد. این ماده در شرایط نرم به سادگی شکل داده می‌شود و خم‌های تیز را عمل می‌کند پس از شکلدهی از طریق عملیات حرارتی پیر سختی طولانی، استحکام تسلیم و سختی‌اش از مونل ۴۰۰ بالاتر رفته و حتی در ردیف فولاد زنگ‌نزن قرار می‌گیرد. این آلیاژ را می‌توان در محدوده دمایی ۲۳۲°C تا ۷۳°F (۴۵۰°F تا ۱۰۰) و در تنش‌های متوسط طراحی حدود ۳۴۵MPa (۵۰۰۰۰psi) مورد استفاده قرار داد.

• ترکیب شیمیایی

جدول ۳۴ را ببینید.

• خواص مکانیکی مفتول فنر ۵۰۰ - Monelk (بعد از رسوب سختی)

مدول الاستیسیته: مقدار E در کششی (برای فنرهای پیچشی) $۱۷۹/۲۵۶\text{MPa}$ ($۱۰۰۰,۰۰۰\text{psi}$)
 مقدار G در پیچش (برای فنرهای فشاری و پیچش) $۶۵/۵۰۰\text{MPa}$ ($۹/۰۰۰,۵۰۰\text{psi}$)
 استحکام کششی و حدالاستیک: استحکام کششی و حدالاستیک با توجه به مقدار سختی متغیر است که مقادیر آنها در جدول ۳۵ آورده شده است.

جدول ۳۴ - ترکیب شیمیایی ۵۰۰ - monel k (درصد)

عنصر	مفتول MLL-W-4471
نیکل	۶۳-۷۰
مس	باقیمانده
آهن (حداکثر)	۲/۰
سیلیکون (حداکثر)	۰/۱
منگنز (حداکثر)	۱/۵
آلومینیوم	۲/۰ - ۴/۰
کربن (حداکثر)	۰/۲۵
گوگرد (حداکثر)	۰/۱۰
تیتانیوم	a

a- ممکن است حاوی تیتانیوم از ۰/۲۵ تا ۱/۰ باشد که در این صورت مقدار گوگرد به ۰/۰۱ درصد کاهش می یابد.

جدول ۳۵ - استحکام کششی و حدالاستیک (حداقل)

سختی RHC	استحکام کششی		حدالاستیک	
	MPa	(psi)	MPa	(psi)
نیم سخت، ۳۶	۱۱۴۰	۱۶۵/۰۰۰	۷۶۰	۱۱۰/۰۰۰
تمام سخت، ۳۸	۱۱۸۵	۱۷۲/۰۰۰	۷۹۵	۱۱۵/۰۰۰
فتر سخت، ۴۰	۱۲۴۰	۱۸۰/۰۰۰	۸۲۵	۱۲۰/۰۰۰

حد الاستیک: درصدی از استحکام کششی، در کشش = ۶۵ تا ۷۰ درصد (برای فنرهای پیچشی)، در پیچش = ۳۸ تا ۴۲ درصد (برای فشاری و کششی)
 هدایت الکتریکی: در مقایسه با مس = ۲/۸ درصد.
 وزن مخصوص: ۸/۴۷g بر هر سانتی متر مکعب.

• عملیات حرارتی:

در 538°C (1000°F) به مدت ۸ ساعت روسب سختی شده و سپس دما به کندی به مدت یک ساعت تا 480°C (900°F) افت پیدا می کند، سپس از کوره خارج شده و در هوا خنک می گردد. توجه شود که این عملیات ممکن است کمی بیشتر از یک روز کاری به طول انجامد.

۸- مفتول و ورق Inconel 600

• توصیف

اینکونل ۶۰۰ یک آلیاژ نیکل - کروم - آهن غیر مغناطیسی است. استحکام و سختی اش را از طریق کشش سرد می‌باید و قابل عملیات حرارتی نمی‌باشد. مفتول این آلیاژ با شناسه AMS 5687 شناخته می‌شود.

• کاربردها:

این آلیاژ از فولاد زنگ‌نزن گران‌تر است و به ویژه برای استفاده در دماهای بالا حدود (۶۵/۰۰۰ psi) MPa ۴۵۰، عمر خستگی طولانی خواهد داشت. این آلیاژ در مقابل خوردگی نیز مقاوم می‌باشد. فنرهای فشاری ساخته شده از این ماده اغلب در سوپاپ‌های بخار، سوپاپ‌های تنظیم کننده بویلرها، کمپرسرها، توربین‌های جت استفاده می‌شود.

• ترکیب شیمیایی:

ترکیب شیمیایی این آلیاژ در جدول ۳۶ نشان داده شده است.

جدول ۳۶ - ترکیب شیمیایی اینکونل ۶۰۰

عنصر	درصد
نیکل	۷۲ حداقل
کروم	۱۴-۲۷
آهن	۶-۱۰
منگنز	۱ حداکثر
مس	۰/۵۰ حداکثر
سیلیکون	۰/۵۰ حداکثر
کربن	۰/۱۵ حداکثر
گوگرد	۰/۱۵۰ حداکثر

• خواص مکانیکی مفتول Inconel 600

مدول الاستیسیته: این ماده اغلب در دماهای بالا استفاده می‌شود لذا باید مدول الاستیسیته نسبت به دما مشخص بوده و در طراحی ها به حساب آورده شود (این تغییرات در جدول ۳۷ آورده شده است).

جدول ۳۷- تغییرات مدول الاستیسیته ۶۰۰ نسبت به درجه حرارت.

G		E		درجه حرارت	
MPa	(psi)	MPa	(psi)	(°C)	(°F)
۷۵۸۰	۰۰۰،۰۰۰،۱۱	۲۱۳/۷۴۰	۰۰۰،۰۰۰،۳۱	۲۱	۷۰
۷۱۷۰۰	۱۰۴۰۰۰۰۰	۲۰۳/۴۰۰	۰۰۰،۵۰۰،۲۹	۲۰۰	۴۰۰
۷۰۳۲۵	۱۰۲۰۰۰۰۰	۲۰۱/۳۲۰	۰۰۰،۲۰۰،۲۹	۲۶۰	۵۰۰
۶۸۲۶۰	۹۹۰۰۰۰۰	۱۹۷/۸۸۰	۰۰۰،۴۰۰،۲۸	۳۱۵	۶۰۰
۶۷۲۳۵	۹۷۵۰۰۰۰	۱۹۵/۸۱۰	۰۰۰،۴۰۰،۲۸	۳۴۵	۶۵۰
۶۶۵۳۵	۹۶۵۰۰۰۰	۱۹۴/۴۳۰	۰۰۰،۲۰۰،۲۸	۳۷۰	۷۰۰

استحکام کششی: استحکام کششی با توجه به قطر مفتول از ۱۱۰۰ MPa (برای مفتول با قطر بیشتر از ۶/۳۵ میلی متر) تا ۱۲۷۵ مگا پاسکال (برای مفتول ۰/۲۵ میلی متر) متغیر است (۱۶۰/۱۰۰۰ psi تا ۱۰۰۰ psi). (۱۸۵)

حد الاستیک: درصدی از استحکام کششی، در کشش = ۶۵ تا ۷۰ درصد (برای فنرهای پیشی)، در پیچش = ۴۰ تا ۴۵ درصد (برای فنرهای فشاری و کششی).

هدایت الکتریکی: خیلی کم، به عنوان کنداناتور نباید استفاده شود.

- وزن مخصوص: ۸/۴۱۵g بر هر سانتی متر مکعب.

• عملیات حرارتی:

اینکونل ۶۰۰ نمی تواند از طریق حرارتی سخت شود، ولی بعد از حلقه پیچی به منظور حذف تنش های پسماند باید تنش ها به شرح زیر یکنواخت شوند.

برای کاربردهای متوسط: (۷۵۰ تا ۷۰۰) تا ۴۰۰ تا ۳۷۰

برای کاربردهای سخت: (۸۵۰ تا ۸۰۰) تا ۴۵۰ تا ۴۲۵

برای کاربردهای با دمای بالا: (۹۰۰ تا ۸۵۰) تا ۴۸۰ تا ۴۵۵

زمان حرارت دهی در جدول ۳۸ آورده شده است.

جدول ۳۸- زمان حرارت دهی (دقیقه)

شرایط کاری			اندازه	
دمای بالا	سخت	متوسط	(mm)	(in)
۶۰ - ۱۲۰	۵۰ - ۶۰	۳۰ - ۴۵	تا ۰/۶۵	تا ۰/۰۲۵
۱۲۰ - ۱۸۰	۶۰ - ۸۰	۴۵ - ۶۰	بالاتر از ۰/۶۵	بالاتر از ۰/۰۲۵

۹- مفتول فنر X ۷۵۰ - Inconel

• توصیف

اینکونل X-۷۵۰ یک آلیاژ نیکل - کروم - آهن بوده که کاملاً مشابه اینکونل بوده جز آنکه افزودن مقدار کمی آلومینیوم، کلومبیوم و تیتانیوم آن را در ردیف آلیاژهای قابل رسوب سختی قرار می‌دهد. این آلیاژ دماهای بالا تحمل کرده و غیر مغناطیسی است. مفتول این ماده با شناسه MLL-S-21997, AMS 56997 شناخته می‌شود.

• کاربردها:

این آلیاژ مقاوم در مقابل خوردگی، غیر مغناطیسی بوده و قدر است دمای (۸۵۰ F) (۴۵۵C) را تحمل کند. این ماده می‌تواند به صورت سرد یا گرم پیچی شده و شکل داده شود و سپس از طریق رسوب سختی به استحکامهای کششی بالاتر از اینکونل دست یابد. حتی از آن در دماهای زیر صفر و در پره‌های روتور توربین گاز، سوپاپ‌های بخار و کاربردهای مشابه با دمای بالا می‌توان استفاده کرد. سختی، استحکام کششی، حد الاستیک و تنش‌های توصیه شده طرای بسیار به شرایط تمپر کردن. عملیات حرارتی و دمای محیطی وابسته می‌باشد.

• ترکیب شیمیایی:

جدول ۳۹ را ببینید.

جدول ۳۹ - ترکیب شیمیایی اینکونل X-۷۵۰

درصد	عنصر
حداقل ۷۰	نیکل (بعلاوه کبالت)
۱۴/۰-۱۷/۰	کروم
۵/۰-۹/۰	آهن
۲/۲۵-۲/۷۵	تیتانیوم
۰/۴۰-۱/۰	آلومینیوم
۰/۷۰-۱/۲۰	کلومیوم (به همراه تانتالیوم)
حداکثر ۱/۰	منگنز
حداکثر ۰/۵	سیلیسیوم
حداکثر ۰/۱۰	گوگرد
حداکثر ۰/۵۰	مس
حداکثر ۰/۰۸	کربن
حداکثر ۱/۰	کبالت

• خواص مکانیکی مفتول اینکونل X-۷۵۰ (بعد از رسوب سختی)

مدول الاستیسیته: مدول الاستیسیته در این آلیژ نیز دما وابسته است که تغییرات آن در جدول ۴۰ آورده شده است.

جدول ۴۰ - مدول الاستیسیته بر حسب درجه حرارت

MPa	G (psi)	MPa	E (psi)	درجه حرارت	
				(°C)	(°F)
۷۷۲۲۰	۱۱۲۰۰۰۰	۲۱۳۷۴۰	۳۱۰۰۰۰۰۰	۲۱	۷۰
۷۰۳۳۰	۱۰۲۰۰۰۰	۲۰۰۶۴۰	۲۹۱۰۰۰۰	۲۶۰	۵۰۰
۶۸۹۵۰	۱۰۰۰۰۰۰	۱۹۰۹۸۰	۲۷۷۰۰۰۰	۳۷۰	۷۰۰
۶۷۵۷۰	۹۸۰۰۰۰۰	۱۸۷۵۴۰	۲۷۲۰۰۰۰	۴۲۵	۸۰۰
۶۲۷۴۰	۹۴۰۰۰۰۰	۱۸۴۰۹۰	۲۶۷۰۰۰۰	۴۸۰	۹۰۰
۶۲۷۴۰	۹۱۰۰۰۰۰	۱۷۹۵۵۰	۲۶۱۰۰۰۰	۵۴۰	۱۰۰۰
۶۰۶۷۰	۸۸۰۰۰۰۰	۱۷۵۸۱۰	۲۵۵۰۰۰۰	۵۹۵	۱۱۰۰
۵۵۸۵۰	۸۱۰۰۰۰۰			۶۵۰	۱۲۰۰

استحکام کششی: جدول ۴۱ را ببینید.

جدول ۴۱- استحکام کششی Inconel X-۷۵۰، ابتدا تمپر شده، سپس به مدت ۴ ساعت در دمای 650°C نگهداشته شده است.

استحکام کششی		استحکام کششی	
MPa	(psi)	MPa	(psi)
۱۵۱۷	۲۲۰/۰۰۰	تا ۶/۵	تا ۰/۲۵
۱۳۷۹	۲۰۰/۰۰۰	بالاتر از ۶/۵ تا ۱۳/۰	بالاتر از ۰/۲۵ تا ۰/۵
۱۳۱۰	۱۹۰/۰۰۰	بالاتر از ۱۳/۰	بالاتر از ۰/۵

حد الاستیک: درصدی از استحکام کششی است، در کشش = ۶۵ تا ۷۰ درصد (برای فنرهای پیچشی)، در پیچش = ۴۰ تا ۴۵ درصد (برای فنرهای فشاری و کششی).
هدایت الکتریکی: خیلی کم، به عنوان کنداکتور نباید استفاده شود.
وزن مخصوص: ۸/۲۵g بر هر سانتی متر مکعب.

• عملیات حرارتی:

چندین عملیات مختلف رسوب سختی، به مقدار سختی قبل از حرارت دهی دمای بکارگیری ماده و استحکام مورد نیاز، برای اینکونل ۷۵۰ - X وجود دارد. بعضی از آنها در جدول ۴۲ آورده شده است.

جدول ۴۲- عملیات حرارتی اینکونل ۷۵۰ - X

کاربرد عمومی	کاربردهای سخت تا	کاربردهای با دمای بالا تا
تا 345°C (650°F)	425°C (800°F)	540°C (1000°F) (a)
650°C (1200°F)	700°C (1300°F)	730°C (1350°F)
به مدت ۴ تا ۶ ساعت	به مدت ۶ تا ۸ ساعت	به مدت ۱۴ تا ۱۶ ساعت

توجه: فنرها باید در خود کوره یا در هوا سرد شوند.
 A در دماهای حدود 455°C (850°F)، تنشها از 380 MPa (55 psi) بالاتر نروند، در این حالت حدود ۵ درصد افت بار در ۲۴ ساعت مشاهده می‌گردد.

۱۰- آلیاژهای مدول ثابت

برای فنرهایی که در عمل تحت شرایط دمایی مختلفی قرار دارند، به ویژه جایی که فنرها که فنرها باید مشخصه بار - جابجایی ثابتی داشته باشند، آلیاژهای مخصوص نیکل دارای مدول الاستیسیته ثابتی در محدوده وسیعی از درجه حرارت باشند، بسیار مورد نظر است. این مواد دارای ضریب ترموالاستیک پایین و یا صفر بوده، لذا تغییر سختی حاصل تغییر مقدار مدول الاستیسیته که از تفاوت در مقدار ناشی می گردد، در آنها حذف می گردد. این آلیاژهای مقاوم به خوردگی دارای مشخصه‌های الاستیک یکنواخت و تقریباً ثابتی بوده و مقادیر هیستریزس و خزش کم، آنها را برای ترازوهای توزین مواد غذایی، ابزار دقیق، ژیرسکوپ‌ها، ابزار اندازه گیری، ابزار ثبت مقادیر و کمیت‌ها و موارد دیگر که در آنها تغییر دما در محدوده ۴۶ - C⁰ ۶۶ (۵۰ تا ۱۵۰⁰) باشد، مستعد می‌سازد. این مواد کاملاً گران بوده و در ابعاد و اندازه‌های مختلف یافت نمی‌شوند و باید حتی‌الامکان با مشاوره با تولیدکنندگان آنها و گرفتن اطلاعات دقیق طراحی مورد استفاده قرار گیرد. این آلیاژها در اندازه قطره‌هایی کوچک بکار گرفته می‌شوند.

• الینوار:

الینوار یک آلیاژ نیکل - آهن - کروم بوده و اولین ماده مدول - ثابت استفاده شده در فنر رقاصک ساعت می‌باشد. این ماده یک آلیاژ آستنیتی بوده که فقط توسط کشش سرد و نورد سرد سخت می‌گردد. با اضافه کردن تیتانیوم، تنگستن، مولیبدن و دیگر عناصر آلیاژی به آن، ویژگیهای آن بهبود یافته و آنرا مستعد رسوب سختی کرده است.

○ ایزوالاستیک:

ایزوالاستیک یک آلیاژ عمومی نیکل - آهن - کروم - کبالت می‌باشد. این ماده بطور وسیعی در دینامومترها ابزار محاسب، ابزار و ترازوهای توزین مواد غذایی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

بعضی از خواص فنرهای پیچشی: $E = 179260 \text{ MPa}$ (26000000 psi)

برای فنرهای فشاری و کششی: $G = 6340 \text{ MPa}$ (9200000 psi)

استحکام کششی = 1170 MPa (170000 psi)

تنش های طراحی پیشنهادی، برای کاربردهای متوسط عبارتست از:

450 MPa (65000 psi) = برای فنرهای فشاری

415 MPa (60000 psi) = برای فنرهای کششی

690 MPa (100000 psi) = برای فنرهای پیچشی

سختی راکول C = ۳۲ تا ۳۶

• الگیلوی:

الگیلوی یک آلیاژ کبالت - کروم - نیکل - آهن است. این ماده غیر مغناطیس بوده و مناسب برای دماهای زیر صفر و دماهای بالا تا (750°F) (400°C) می‌باشد. در این شرایط تنش‌های پیچشی در آن نباید از $(75/000 \text{ psi})$ (515 MPa) تجاوز کند.

مفتول آن از طریق کشش سرد با ۴۵ درصد کاهش سطح مقطع تولید شده و سپس در دمای (980°F) (525°C) به مدت ۵ ساعت بعد از حلقه گرما داده می‌شود. از این آلیاژ برای فنر اصلی ساعت، ابزار نشان‌دهنده قطب نماها و موتورهای پله‌ای استفاده می‌شود.

• آلیاژ Ni-Span C شماره ۹۰۲

آلیاژ Ni-Span-C شماره ۹۰۲ یک آلیاژ نیکل - آهن - کروم - تیتانیوم است که یکی از معمول‌ترین آلیاژهای مدول ثابت می‌باشد. این ماده در شرایط کار سرد با کاهش مقطع ۵۰ درصد شکل داده شده و سپس در دمای (900°F) (480°C) به مدت ۸ ساعت رسوب سختی می‌گردد. البته دیگر عملیات حرارتی برای آن وجود دارد. خواص آن بعد از عملیات حرارتی به شرح زیر می‌باشد.

برای فنرهای پیچشی (27500000 psi) (189600 MPa) E =

برای فنرهای فشاری و کششی (10000000 psi) (68950 MPa) G =

استحکام کششی، مفتول و ورق = (2000000 psi) (1380 MPa)

حدالاستیک = درصدی از استحکام کششی، در کشش = ۶۵ تا ۷۰ درصد (برای فنرهای پیچشی)، در پیچش = ۳۸ تا ۴۲ درصد (برای فنرهای فشاری و کششی).

تنش‌های طراحی پیشنهادی: برای کاربردهای متوسط عبارتست از:

(70000 psi) تا (60000 psi) = برای فنرهای فشاری $(415 \text{ تا } 480 \text{ MPa})$

$(55000 \text{ تا } 50000 \text{ psi})$ = برای فنرهای کششی $(345 \text{ تا } 380 \text{ MPa})$

$(130000 \text{ تا } 120000 \text{ psi})$ = برای فنرهای پیچشی $(825 \text{ تا } 895 \text{ MPa})$

سختی مفتول، راکول C = ۵۱ تا ۵۵

• Elvinor Extra

یک آلیاژ نیکل - کروم - تیتانیوم - آهن با مقادیر کمی کبالت، آلومینیم می‌باشد. این ماده یک آلیاژ رسوب - سخت شده است که اگر با ۵۰ درصد کاهش مقطع بصورت سرد کشیده شده و در دمای (1250°F) 675°C به مدت دو ساعت نگهداشته شود، استحکام کششی برابر (200000 psi) 1380 MPa و مدول الاستیسیته (28000000 psi) 193000 MPa و سختی ۴۲ راکول C پیدا می‌کند. از این ماده برای فنر اصلی ساعت و در ابزار اندازه‌گیری و دقیق استفاده می‌شود.

۱۱- مواد دیگری که گاهی اوقات برای استفاده می‌شوند

• مفتول راکت Rocket

مفتول راکت از لحاظ شیمیایی مشابه مفتول موزیک بوده، اما مخصوصاً برای یکنواختی با کربن از ۰/۸۰ تا ۱/۰ درصد و منگنز از ۰/۲۵ تا ۱/۰ درصد انتخاب و سپس به منظور دستیابی به استحکام کششی حدود ۱۰ تا ۲۸ درصد بالاتر از مفتول موزیک، به صورت سخت کشیده می‌شود. مدول الاستیسیته آن E در کشش برابر (29500000 psi) 203400 MPa و در پیچش G برابر (11500000 psi) 79290 MPa می‌باشد. حدالاستیک آن در کشش حدود ۷۰ درصد استحکام کششی و در پیچش هنگامیکه برای فنرهای فشاری و کششی استفاده شد ۵۰ درصد است. این مفتول مستحکم بویژه برای فنرهای کوچکی که ممکن است در اثر تنش‌های عملکردی بالا، وامانده شوند، مناسب است. این مفتول نیز باید در دمایی مشابه با مفتول موزیک، تنش‌زدایی شود.

• آلیاژ B, Hastelloy :

آلیاژ B, Hastelloy یک آلیاژ نیکل - مولیبدن - آهن است که بویژه برای استفاده در اسید هیدروکلرید در همه غلظت‌ها و درجه حرارت‌ها مناسب و مقاومت به خوردگی خوبی در اسید سولفوریک دارد. مفتول تمپر شده آن دارای استحکام کششی (260000 psi تا 225000 psi) 1800 تا 1550 می‌باشد که اگر لازم باشد از طریق عملیات حرارتی قابل افزایش نیز می‌باشد.

• آلیاژ C, Hastelloy :

این آلیاژ نیز مانند آلیاژ B, یک آلیاژ پایه - نیکل است. این ماده بالایی در مقابل خوردگی داشته و می‌تواند در مقابل حمله گازها کلرینی مرطوب، ترکیب‌های اکسیدکننده قوی و اسید سولفوریک تحمل داشته باشد. خاص آن همانند نوع B بوده ولی کمی کمتر از آن می‌باشد.

• Havar :

هاوا یک الیاژ کبالت - کروم - نیکل - آهن با مقادیر کمی تنگستن و مولیبدن است. این الیاژ غیر مغناطیس و مقاوم به خوردگی بوده و برای حرارت‌های زیر صفر تا 0°C (0°F) و تنش‌های پیچشی تا 515 MPa ($75,000\text{ psi}$) مفید می‌باشد. این ماده از شکل‌دهی با قرار دادن در دمای 510°C (950°F) به مدت ۳ ساعت می‌توان سخت کرد و به استحکام کششی بالاتر از $300,000\text{ psi}$ (2070 MPa) و سختی ۵۶ تا ۶۰ راکول C و مدول الاستیسیته $300,000\text{ psi}$ (20.6 GPa) دست یافت. این الیاژ در فنر اصلی ساعت و فنرهای موتور و غیره بکار برده می‌شود.

• تیتانیوم:

چندین ترکیب آلیاژی از تیتانیوم (حدود یک سوم آلیاژهای فولادی) قابل دستیابی است. این آلیاژ در مقابل خوردگی مقاوم بسیار خوبی داشته و در دماهای بالا مفید می‌باشد.

• چوب، شیشه، لاستیک، آلومینیوم و فنر شیشه:

مواد دیگری از قبیل چوب، شیشه، پلاستیک، آلومینیوم و فیبر شیشه، گاهی اوقات به منظورهای مختلف برای فنرها بکار برده می‌شود.

فصل سوم

طراحی فنرهای مارپیچ

۱- طراحی فنرهای مارپیچ فشاری

۱-۱ مقدمه

شاید فنرهای فشاری، معمول‌ترین نوع فنری باشند که در صنعت مهندسی به کار می‌روند، به طوریکه ۶۰٪ - ۵۰ تمام فنرهای تولید شده از این نوع هستند. مقدار ذخیره انرژی بر واحد حجم و همچنین کارایی این فنرها در مقایسه با دیگر فنرها بیشتر بوده و فرآیند تولید آنها نیز ساده‌تر و در نتیجه ارزانتر می‌باشد. همچنین امکان تولید این فنرها با تolerانس‌های نسبتاً بالا براساس بار و ابعاد وجود داشته و نشیمنگاه(محل استقرار) این فنرها به سادگی و با هزینه کم ساخته می‌شود.

بنا به دلایل فوق، اکثر کارهای تحقیقاتی، بر روی فنرهای فشاری انجام گرفته و لذا، اطلاعات و روابط جامع و مفیدی در مورد طراحی این فنرها وجود دارد. اگر این اطلاعات و داده‌ها به طرز صحیحی به کار گرفته شود، آنگاه طراح می‌تواند مطمئن باشد که نتیجه طراحی دقیق بوده و فنر می‌تواند از عهده وظیفه مربوطه در عمل برآید.

یک فنر فشاری در واقع توسعه یافته یک میله ساده است. به منظور استفاده کامل از فضا، خود میله به شکل یک مارپیچ درآمد تا بار را به صورت محوری تحمل کند. بنابراین، هر جزء از فنر فشاری به صورت پیچشی تغییر شکل داده و تنش‌ها در آن از نوع تنش‌های برشی (یا پیچشی) می‌باشند.

۱-۲ فهرست علائم

هر یک از پارامترهایی که در این فصل در طراحی فنرهای پیچشی به کار رفته‌اند، در جدول زیر آورده شده است. همچنین بسیاری از کمیت‌های ابعادی و دیگر عبارات در شکل (۱-۱) نشان داده شده است.

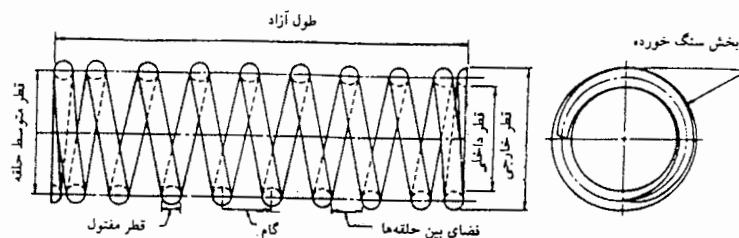
واحدها		نشانه	کمیت
اینچی	متریک		
in	mm	d	قطر مفتول
in	mm	D_0	قطر خارجی
in	mm	D_i	قطر داخلی
in	mm	D	قطر متوسط حلقه
-	-	c	اندیس فنر
lbf/in ²	N/mm ²	G	مدول پیچشی صلبیت (rigidity)
in	mm	L_0	طول آزاد
in	mm	L_n	طول کاری حداقل
in	mm	L_s	طول جمع شده (Solid) (طول بسته)
in	mm		خیز (جابجایی)
lbf	N	P	بار
lbf	N	P_n	بار کاری حداکثر
lbf	N	P_s	بار بسته (Solid)
lbf/in	N/mm	S	سفتی (فرخ) فنر
-	-	N	تعداد کل حلقه‌ها
-	-	n	تعداد حلقه‌های فعال
-	-	n'	تعداد حلقه‌های غیرفعال
lbf/in ²	N/mm ²	τ	تنش
lbf/in ²	N/mm ²	τ_s	تنش بسته شدن (Solid)

۱-۳ اندیس فنر

اندیس فنر C عبارت از نسبت متوسط حلقه D به قطر مفتول d می‌باشد، یعنی،

$$C = \frac{D}{d} = \frac{D_0 - d}{d} \quad (1-1)$$

اندیس فنر، یک پارامتر مفید برای طراح است؛ زیرا نشان می‌دهد که فنر با چه درجه‌ای از سفتی پیچیده شده است. یک اندیس با مقدار کم، فنری با سفتی خیلی بالا را نشان می‌دهد که با یک مفتول یا میله با قطر نسبتاً بزرگ و یا قطر حلقه نسبتاً کوچک پیچیده شده است. چنین فنرهایی به طور قطع، دارای سفتی (نرخ) محوری بسیار بالایی می‌باشند.

شکل ۱-۱ اصطلاحات و جزئیات یک فنر کشی مارپیچ

یک اندیس با مقدار زیاد، نشانگر یک فنر پیچیده شده به صورت باز است که در امتداد محورش بسیار انعطاف پذیر می باشد (یعنی دارای سختی فتری پایین است). تولید فنرهای با مقادیر اندیس خیلی پایین و خیلی بالا در عمل بسیار مشکل است. استاندارد بریتانیایی BS1726 بخش اول ۱۹۸۷ تحت عنوان "راهنمای طراحی فنرهای فشاری مارپیچ" اشاره‌ای به مقادیر تیرانس تولید برای فنرهای با اندیس کمتر از $3/5$ یا بزرگتر از ۱۶ ندارد. طرح باید در صورت امکان سعی کند تا فنر را در محدوده اندیس بین ۵ تا ۱۰ طراحی کند تا از مشکلات مربوط به تولید اجتناب شود.

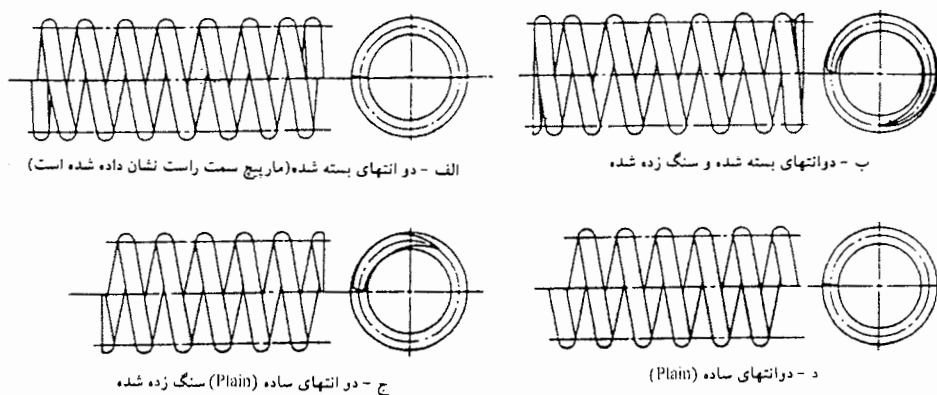
۴- ۱ انواع انتهای فنر

اولین تصمیمی که طرح باید در طراحی یک فنر بگیرد، انتخاب نوع انتهای آن می باشد. برای فنرهای فشاری سبک (حلقه شده به صورت سرد)، به طور کلی چهار نوع اصلی انتها وجود دارد که در شکل (۱-۲) نشان داده شده است. دو نوع مرسوم انتهای فنر، انواع A و B هستند که به ترتیب عبارتند از انتهای بسته و انتهای بسته و سنگ زده شده.

انتهای صاف (Plain- نوع D) در تولید، از بقیه انواع ارزانتر بوده و بیشترین کارایی را به لحاظ اشغال فضا دارد؛ زیرا هیچ ماده غیر فعال یا «مرده‌ای» در حلقه‌های انتهایی آن وجود ندارد. با وجود این، روی هم رفته هنگامی که هزینه ایجاد شکل خاص نشیمنگاه در دو انتهای فنر در نظر گرفته شود، کم بودن قیمت فوق‌الذکر، دیگر امتیازی محسوب نمی‌شود. نشیمنگاه باید روی مارپیچی ماشینکاری شود، به طوریکه با فنر هنگامی که به حداقل طول کاری اش فشرده می‌شود، ساگار گردد. چنین نشیمنگاههایی دارای هزینه‌ای بالاتر از تولید خود فنر می‌باشند.

نوع انتها بسته (نوع A)، به دلیل بسته شدن تصاعدی گام آخرین حلقه انتهایی، به طوریکه نوک حلقه انتهایی با حلقه قبلی تماس می‌یابد، تمایل به پایداری بیشتری در نشیمنگاهش دارد.

در نتیجه، دو انتهای به طور کلی غیر فعال شده و بنابراین فضای مفید محوری کاهش می‌یابد. در عین حال، تولید انتهای آن نسبتاً ارزان است زیرا ماشین‌های فنر پیچ اتوماتیک طوری می‌توانند تنظیم شوند که بتواند به وسیله کنترل بادامک در حین سیکل فنرپیچی، آن را به شکل لازم درآورند.

شکل ۱-۲ انواع انتهای فنر برای فنرهای سبک

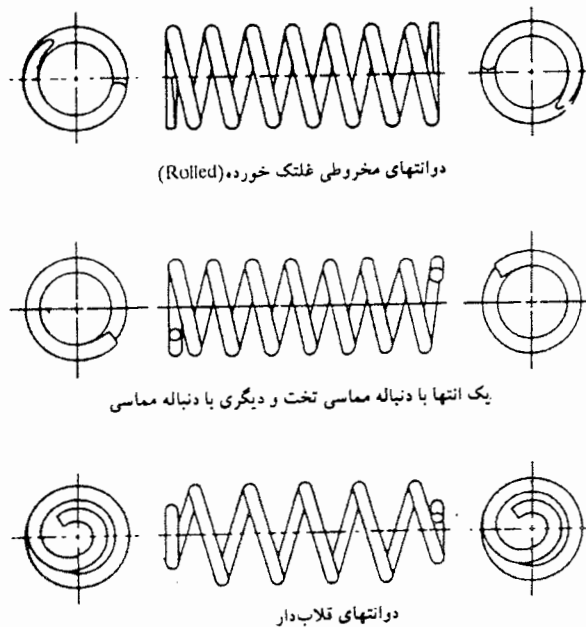
درجه پایداری ایجاد شده به وسیله نوک حلقه انتهایی نسبت به قطر حلقه کوچک بوده و لذا پایداری لازم ایجاد می‌گردد. به منظور اطمینان بیشتر از ثابت بودن انتهای فنر، هر دو نشیمنگاه انتهایی باید دارای تکیه‌گاهی باشند که در قطر داخلی فنر جای گیرد. ارتفاع تکیه‌گاه نباید بزرگتر از قطر مفتول باشد تا از تماس و سایش بین گوشه تکیه‌گاه و قطر داخلی بخش فعال فنر اجتناب شود. در عین حال، حتی با چنین وضعیتی، سایش قابل توجهی را در حلقه‌های انتهایی فعال فنر می‌توان انتظار داشت و بارهای جانبی نسبتاً بالایی از طریق فنر به نشیمنگاه‌های انتهایی اعمال می‌گردد.

نوع انتهای بسته و سنگ خورده (نوع B)، پایدارترین نوع انتهای فنر می‌باشد. شکل انتهایی در واقع همانند نوع انتهای بسته، حلقه شده است. سپس در عملیات جداگانه‌ای بعد از حلقه کردن، هر دو انتها سنگ زده شده‌اند. عملیات سنگ‌زنی، نشیمنگاه صافی را در بیشتر از ۲۷۰ درجه محیط حلقه انتهایی ایجاد می‌کند که عمود بر محور فنر می‌باشد. به طور نمونه، ضخامت نوک حلقه انتهایی، تقریباً ۲۵٪ قطر مفتول اولیه می‌باشد، گرچه انحراف کمی از این مقدار را می‌توان انتظار داشت که ناشی از انحراف در طول آزاد فنرهای پیچیده شده توسط ماشین‌های حلقه‌پیچی می‌باشد.

از آنجایی که فنر یک عضو انعطاف‌پذیر می‌باشد، نیروهای ایجاد شده در حین سنگ‌زنی انتهای آن، باعث ایجاد خیز در حین فرایند می‌شود. این مسئله باعث انحراف در چهارگوش شدن، توازی و صافی حلقه می‌گردد. (هنگامی که انتهای فنر سنگ زده می‌شود سطوح ایجاد شده دارای شکلی مستطیلی، صاف و موازی با یکدیگر می‌باشند.) چنین تغییراتی به ندرت بر روی عملکرد فنر در سرویس اثر می‌گذارند. و

بنابراین فقط باید در هنگام ضرورت تolerانس‌ها در آنها بررسی شود. مقادیر تolerانس در استاندارد BS ۱۷۲۶ بخش ۱ آورده شده است. سنگ‌زنی انتهای فنر برای مفتول‌های با قطر کوچکتر مشکل‌تر شده و معمولاً برای قطر مفتول کمتر از ۰٫۵mm (۰٫۰۲/اینچ) نحوه سنگ‌زنی ذکر نمی‌گردد.

انواع انتهای فنر برای فنرهای (حلقه شده به صورت گرم) سنگین در شکل (۱-۳) نشان داده شده است. مرسوم‌ترین نوع، انتهای نورد شده (فورج شده) به صورت مخروطی می‌باشد. قبل از حلقه کردن و زمانی که ماده هنوز در حالت نرم (آنیل) قرار دارد، دو انتهای میله به صورت مخروطی نورد و یا فورج می‌شوند. این فرآیند به طور قابل توجهی مقدار ماده‌ای که بعد از حلقه کردن باید برداشته شود را کاهش می‌دهد که این مسئله برای فنرهای با مقطع بزرگ که قبل از حلقه کردن، مخروطی نشده‌اند، می‌تواند مهم باشد. انواع انتهای مماسی، اغلب در فنرهای سیستم تعلیق خودرو استفاده می‌شوند، که در آن زبانه انتهایی می‌تواند در جایگاه مخصوصی به منظور جلوگیری از چرخش فنر حول محور طولی خودش جای گیرد.

شکل ۱-۳ انواع انتهای فنر برای فنرهای فشاری که به صورت گرم حلقه شده‌اند

انتهای نوع قلابی در جایی استفاده می‌شود که فضای محوری در اولویت باشد، ولی درجه‌ای از پایداری نیز در محل نشیمنگاهها مورد نیاز باشد.

به وسیله کاهش دادن قطر حلقه انتهایی، حلقه انتهایی می‌تواند هنگامی که فنر فشرده می‌شود، از دورن اولین حلقه فعال بگذرد. در عین حال، گذر از حلقه انتهایی با قطر کوچک به حلقه فعال مجاور با قطر بزرگ، به لحاظ کنترل مشکل بوده و باعث تغییرات نسبتاً زیادی در سفتی فنر، به ویژه در فنرهای با فقط

چند حلقه می‌گردد. خود قلاب انتهایی ممکن است بسته به درجه پایداری محوری مورد نیاز، سنگ زده شود و یا نشود.

۵-۱ جهت حلقه پیچی

جهت حلقه پیچی روی فنرهای فشاری (چیگرد یا راستگرد) به ندرت یکی از پارامترهای مهم می‌باشد؛ به جز در فنرهای تودرتو (نکات بعدی را ببینید) یا هنگامی که مشکلات خاصی بین فنرهای مشابه وجود داشته باشد. با این وجود، تلاش قابل ملاحظه‌ای لازم است تا یک ماشین اتوماتیک حلقه پیچی را برخلاف جهت، تنظیم و آماده کرد. بنابراین، به منظور به حداقل رساندن هزینه‌ها و تأخیرهای تولید، طراح نباید جهت حلقه پیچی را مگر در هنگام ضرورت، به جهت خاصی محدود کند.

۶-۱ تعداد حلقه‌ها

تعداد حلقه‌ها در یک فنر فشاری دارای تأثیر مستقیمی بر روی سفتی فنر و هم طول بسته آن دارد و بنابراین پارامتر مهمی در محاسبات مربوط به طراحی فنر می‌باشد. سه ضریب مختلف وجود دارد که باید در طراحی در نظر گرفته شوند:

الف) تعداد حلقه‌های کل (N)

تعداد کامل حلقه‌ها در فنر بوده و از نوک یک حلقه تا نوک حلقه دیگر اندازه‌گیری می‌شود و کسرهایی از یک حلقه را نیز شامل می‌شود.

ب) تعداد حلقه‌های غیرفعال (حلقه‌های مرده) (n'):

تعداد حلقه‌هایی از فنر است که در حین بارگذاری خیز برداشته و بنابراین سهمی در سفتی فنر ندارند. حلقه‌های غیرفعال معمولاً فقط حلقه‌های انتهایی هستند، ولی حلقه‌های مرده گاهی می‌توانند بخشی از بدنه فنر باشند که به منظور جلوگیری از گیر کردن و پیچ و تاب خوردن فنر به کار می‌روند. تعداد واقعی حلقه‌های غیرفعال را در هر فنر نمی‌توان دقیقاً اندازه گرفت و بسته به اینکه شکل حلقه انتهایی چگونه باشد، تغییر می‌کند. برای انواع شکل‌های انتهایی، مقادیر متوسطی در طول این سالها پیشنهاد شده است؛ ولی باید بخاطر داشت که این مقادیر، مقادیر دقیقی نبوده و در عمل تفاوت می‌کنند. تعداد کل حلقه‌های غیرفعال فنر در فنرهای مرسوم مورد استفاده به شرح زیر می‌باشد.

تعداد حلقه‌های غیرفعال (n)	نوع انتهای فنر
۲	بسته شده و سنگ زده شده
۲	بسته شده و سنگ نخورده
۰	باز
۱	باز و سنگ زده شده
۱٫۵	مخروطی شده (فورج شده و به صورت گرم حلقه شده)

ج) تعداد حلقه‌های فعال (n):

عبارتست از تعداد کل حلقه‌های فنر که در حین بارگذاری جابجای می‌شوند و بنابراین در سفتی فنر سهم می‌برند. تعداد حلقه‌های فعال را می‌توان مستقیماً اندازه گرفت و به وسیله تفریق کردن تعداد حلقه‌های غیرفعال از تعداد کل حلقه‌ها به دست می‌آورد. یعنی؛

$$n = N - n^- \quad (2-1)$$

از آنجایی که درجه‌ای از عدم اطمینان در تعیین تعداد حلقه‌های غیرفعال وجود دارد، بنابراین، به همان اندازه عدم اطمینان در محاسبه دقیق تعداد حلقه‌های فعال وجود دارد. این موضوع به ویژه در فنرهای با تعداد نسبتاً کمی از حلقه‌های کل، می‌تواند پر اهمیت باشد. به همین دلیل، تیرانس‌های استاندارد ۱۷۲۶ BS برای فنرهای با تعداد کمتر از ۳٫۵ حلقه کل اعتبار ندارد.

۷-۱ طول بسته (کاملاً جمع شده)

طول کاملاً بسته به یک فنر، یکی از عوامل مهم در طراحی فنر می‌باشد. طول بسته، مقدار حرکت قابل دسترس فنر را محدود کرده و عبارتست از موقعیتی که باروتنش حداکثر در فنر ایجاد می‌شود. طول بسته محاسبه شده بستگی به سه عامل اصلی دارد: قطر مفتول، تعداد کل حلقه‌ها و نوع انتها برای انتهای بسته و سنگ زده شده یا نورد شده (فورج شده) به صورت مخروطی طول بسته از طریق مقدار سنگ زده شده یا مخروطی شده در هنگام تولید، نیز تأثیر می‌پذیرد.

معادلات آورده شده در جدول زیر قادر هستند تا طول بسته را برای هر نوع انتهای مختلف فنر

محاسبه کنند:

تعداد حلقه‌های غیرفعال (n)	نوع انتهای
$N.d$	بسته شده و سنگ زده شده
$(N+1)d$	بسته شده و سنگ زده نشده
$(N+1)d$	بازو سنگ زده نشده
$N.d$	باز و سنگ زده شده
$N.d$	مخروطی شده (فورج شده و به صورت گرم حلقه شده)

۸-۱ محاسبات سفتی فنر

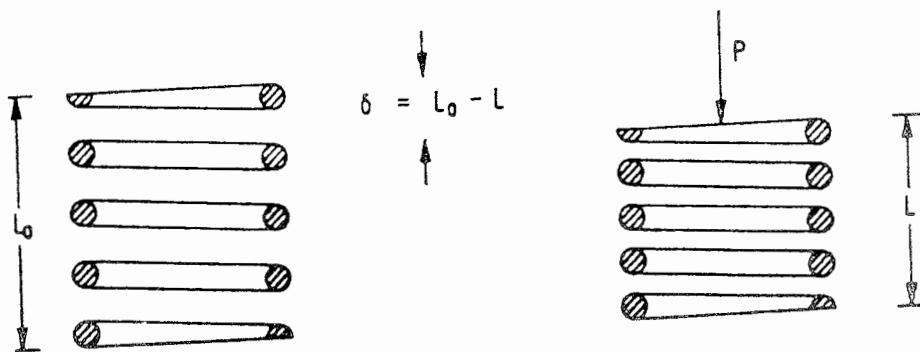
سفتی S یک فنر فشاری برای هر فنر ثابت بوده و عبارتست از مقدار افزایش بار به ازای یک جابجایی مشخص، در واحد متر، یک واحد سفتی N/mm بوده و عبارتست از مقدار تغییر نیرو بر حسب N به ازای هر میلیمتر جابجایی فنر در سیستم اینچی واحد آن $1bf/in$ بوده و عبارتست از تغییر نیرو بر حسب $1bf$ به ازای هر in جابجایی فنر.

در فنر نشان داده شده در شکل ذیل، که L_0 طول آزاد و L آن در اثر اعمال بار P می‌باشد، سفتی فنر عبارتست از تغییر بار تقسیم بر تغییر طول. یعنی:

$$S = \frac{P}{L_0 - L} = \frac{P}{\delta} \quad (3-1)$$

که در آن S تغییر طول می‌باشد. اگر سفتی و طول آزاد فنر معلوم باشند، بار را به ازای هر طول دلخواه فنر می‌توان به دست آورد. یعنی:

$$P = S(L_0 - L) = S\delta \quad (4-1)$$

وضعیت فنر در دو حالت تغییر شکل یافته و تغییر شکل نیافته

بالعکس، اگر سفتی و بار فنر در هر طول دلخواه معلوم باشد، آنگاه می‌توان طول آزاد فنر را از رابطه زیر محاسبه کرد. یعنی:

$$L_0 = \frac{P}{S} + L \quad (5-1)$$

اگر دو طول دو بار مشخص معلوم باشند، یا از طریق آزمایش بارگذاری اندازه‌گیری شوند (یعنی P_1 در L_1 ، P_2 در L_2)، آنگاه سفتی را مجدداً می‌توان از رابطه زیر محاسبه کرد:

$$S = \frac{P_2 - P_1}{L_1 - L_2} \quad (6-1)$$

هنگامی که سفتی از رابطه (6-1) به دست آید، آنگاه طول آزاد را می‌توان با استفاده از معادله (5-1) (به کمک P_1 و L_1 یا P_2 و L_2) محاسبه کرد.

بنابراین مشاهده می‌شود که سفتی فنر یک عامل بسیار مهم در محاسبات طراحی فنر می‌باشد، زیرا به کمک آن می‌توان بار فنر را در هر موقعیت کاری محاسبه کرد. برای هر فنر سفتی را می‌توان از رابطه زیر محاسبه کرد:

$$S = \frac{Gd^4}{8nD^3} = \frac{Gd}{8nC^3} \quad (7-1)$$

لذا اگر قطر مفتول، قطر حلقه، تعداد حلقه‌های فعال و ثابت ماده برای یک فنر خاص، معلوم باشند. آنگاه سفتی را می‌توان از معادله (7-1) محاسبه کرد. روابط مفید دیگری که می‌توان از رابطه (7-1) استخراج کرد عبارت است از:

$$n = \frac{Gd^4}{8SD^3} \quad (8-1)$$

$$D = \sqrt[3]{\frac{Gd^4}{8nS}} \quad (9-1)$$

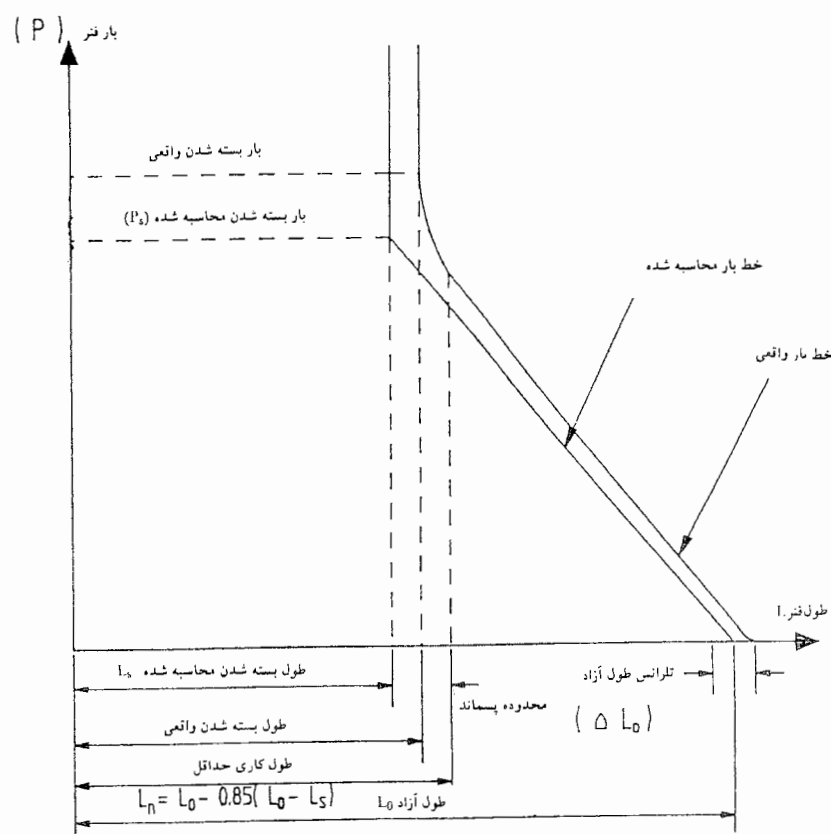
$$d = \sqrt[4]{\frac{8nSD^3}{G}} \quad (10-1)$$

۹-۱ نمودار نیرو-جابجایی

همانطوریکه قبلاً گفته شد، برای یک فنر فشاری با دیواره‌های موازی و گام ثابت، سفتی فنر از لحاظ نظری، مقداری ثابت است. در عین حال، به دلیل عدم دستیابی کامل به تیرانس‌های تولید، هنگامی که فنر حرکت خودش را آغاز می‌کند و هنگامی که به طول بسته خودش می‌رسد. سفتی از حالت خطی خارج می‌شود. در شروع فشار، نزدیک به موقعیت با طول آزاد، عدم مستطیلی بودن دو انتهای فنر نسبت به محور آن باعث می‌شود تا همزمان با اعمال بار، تأثیر منفی آن بر روی نشیمنگاه بیشتر شود. هنگام نزدیک شدن به

موقعیت طول بسته نابرابری گامهای حلقه‌های غیرفعال، باعث می‌شود تا حلقه‌های مجاور به یکدیگر نزدیک شده و قبل از دیگر حلقه‌ها با یکدیگر تماس پیدا کنند. هنگامی که حلقه‌ها با یکدیگر تماس پیدا می‌کنند، غیرفعال شده و به این ترتیب تعداد حلقه‌های فعال فنر کاهش می‌یابند. این عمل باعث می‌شود که سفتی به طور تصاعدی افزایش یافته تا اینکه فنر به طول بسته خودش برسد، در چنین موقعیتی هیچیک از حلقه‌های فنر دیگر فعال نیستند.

هر دو تأثیر در هر یک از انتهای مسیر حرکت فنر به صورت نموداری در شکل (۱-۴) نشان داده شده است که در آن متغیرهای بار-جابجایی واقعی و نظری جهت مقایسه با یکدیگر ارائه شده‌اند. همچنین با توجه به نمودار باید دقت کرد که طول آزاد و تفرانس‌های سفتی بین خطوط بار واقعی و نظری باعث انحراف بیشتری می‌شود. این تفرانس‌های تولید، غیرقابل دسترسی بوده و در BS ۱۷۲۶، بخش ۱ سال ۱۹۸۷ تحت عنوان راهنمای طراحی فنرهای فشاری مارپیچی آورده شده است.

شکل ۱-۴ خط بار-جابجایی واقعی بر حسب ایده‌آل

همچنین طراح باید مراقب باشد که طول بسته واقعی فنر اغلب به طور ثابت بزرگتر از طول بسته نظری بوده که این مسئله ناشی از این واقعیت است که در موقعیت بسته، حلقه‌ها به طرز همواری روی یکدیگر قرار نمی‌گیرند و گاهی برخلاف یکدیگر عمل کرده و باعث می‌شوند که فاصله‌ای بین آنها به وجود

آید. همچنین اغلب یک پوشش سطحی پسماند بر روی مفتول وجود دارد که جلوگیری می‌کند از اینکه حلقه‌ها به مقدار ناچیزی از یکدیگر جدا شوند. همچنین عوامل دیگری که می‌توانند طول بسته واقعی را افزایش دهند، تِلرانس قطر مفتول در حد بالا وضخامت افزایش یافته نوک روی فنرهای سنگ زده شده می‌باشد.

۱-۱۰ محدوده پسماند

محدوده پسماند بر روی نمودار شکل (۱-۴) نشان داده شده است که بیانگر یک جابجایی پسماند قابل دسترسی بین طول کاری حداقل و طول بسته محاسبه شده به صورت نظری (تئوری) می‌باشد. این محدوده پسماند به منظور جلوگیری از اینکه فنر مورد استفاده، به طور پیوسته تا موقعیت جابجایی حداکثر، بسته بماند، باید همیشه وجود داشته باشد. در محدوده پسماند، حلقه‌ها به نظر می‌رسد که با یکدیگر تماس داشته و باعث سایش یکدیگر شوند. همچنین تِلرانس بار در این وضعیت را به دلیل طبیعت غیرقابل پیش‌بینی تأثیر سخت‌شوندگی، به راحتی می‌توان ثابت نگه داشت.

محدوده پسماند معمولاً به عنوان درصدی از جابجایی کل قابل دسترس، از طول آزاد تا طول بسته بیان می‌شود و در استاندارد BS 1726 شماره ۱ به مقدار ۱۵٪ پیشنهاد می‌گردد. ولی استاندارد، مقدار تِلرانس را برای بار فنر در این محدوده پسماند ارائه نمی‌دهد. اگر این مقدار به وسیله طراح مدنظر قرار گیرد، آنگاه مشکلات مربوط به تِلرانس‌های بار افزایش و واماندگی زودرس ناشی از سایش، مرتفع خواهند شد. به کارگیری مقدار ۱۵٪ به این معنی است که طول کاری حداقل (L_n) برای یک فنر فشاری باید به مقدار معینی به وسیله معادله زیر محدود شود:

$$L_n = L_0 - 0.85(L_0 - L_s) \quad (11-1)$$

به همین ترتیب، طول بسته مجاز حداکثر (L_s) را می‌توان برای یک طول کاری حداقل معلوم به وسیله دوباره مرتب کردن معادله (۱۱-۱) به صورت زیر محاسبه کرد:

$$L_s = \frac{L_n - 0.15L_0}{0.85} \quad (12-1)$$

از آنجایی که بار کاری حداکثر P_n و بار در هنگام بسته شدن فنر P_s مستقیماً وابسته به طول کاری حداقل و طول بسته می‌باشند. معادلات (۱۱-۱) و (۱۲-۱) را می‌توان بصورت ساده‌تری برحسب مقادیر بار به صورت زیر بیان کرد:

$$P_n = 0.85P_s \quad (13-1)$$

اگر مقداری برای محدوده پسماند انتخاب شود که متفاوت با ۱۵٪ باشد، آنگاه ضرایب ۱۵٪ و ۸۶٪ موجود در معادلات (۱۱-۱) و (۱۲-۱) و (۱۳-۱) باید متناسب با آن اصلاح شوند.

۱-۱۱ تنش‌های مجاز

همان طوری که قبلاً بیان شد، حلقه‌های فعال یک فنر فشاری، هنگامی که فشرده می‌شود، در اثر پیچش تحت تنش قرار می‌گیرند. یک محدودیت فیزیکی برای تنش پیچشی حداکثر وجود دارد که هر ماده بیشتر از آن مقدار را نمی‌تواند تحمل کند و آن محدودیت، تنش حداکثر است که نیروی حداکثری که یک فنر می‌تواند به‌دست دهد را محدود می‌کند. به منظور اینکه فنر در حد الاستیک بماند، تنش حداکثر (معمولاً، و گاهی تنش بستن) باید پایین‌تر از حد الاستیک ماده ۸ در پیچش باقی بماند.

حد الاستیک ماده، بستگی به استحکام کشش نهایی (U.T.S) آن دارد. چه فنر پیش‌تنیده شده باشد یا نشده باشد یا اینکه نفر بعد از حلقه پیچی تنش‌زدایی شده باشد (LTHT) یا نشده باشد. خوشبختانه طراح می‌تواند حد الاستیک برای محدوده کلی مواد فنر را به عنوان درصد ساده‌ای از U.T.S در نظر بگیرد.

به عنوان مثال، فنرهای تنش‌زدایی شده که از فولاد کربنی سرد کشیده شده مطابق با استانداردهای BS۵۲۱۶ یا BS۱۴۰۸ حلقه شده‌اند، را می‌توان تا حداکثر ۴۹٪ مقدار U.T.S تحت تنش قرار داد، اگر فنر پیش‌تنیده نشده باشد؛ یا ۷۰٪ مقدار U.T.S اگر عملیات پیش‌تنیدگی به منظور افزایش حد الاستیک انجام شده باشد.

با مراجعه به جداول مربوط به استحکام تسلیم کششی U.T.S در صفحات ۵۲ تا ۶۴ برای نوع ماده و اندازه مفتول استفاده شده، محاسبه تنش استاتیکی مجاز حداکثر برای فنر امکان‌پذیر است. این مسئله با در نظر گرفتن مقدار حداقل U.T.S از محدوده ذکر شده برای قطر مفتول مورد نظر و ضرب کردن آن در درصد مربوطه از جدول ۱-۱، بسته به اینکه آیا طراحی یک فنر پیش‌تنیده شده و یا نشده مورد نیاز است یا خیر، انجام می‌گردد.

با داشتن تنش طراحی مجاز حداکثر، براساس اطلاعات مربوط به خواص ماده، طراح باید قادر باشد تا تنش پیچشی واقعی در فنر را طراحی کند، به طوری‌که تنش محاسبه شده با تنش مجاز قابل مقایسه باشد، لذا از این طریق مطمئن می‌شویم که طراحی رضایت بخش است.

۱-۱۲ محاسبات تنش

تنش به طور مستقیم، متناسب با بار اعمال شده بر فنر بوده و با استفاده از رابطه زیر قابل محاسبه می‌باشد:

$$\tau = \frac{8PDK}{\pi d^3} = \frac{8PCK}{\pi d^2} \quad (۱۴-۱)$$

جدول ۱-۱

تنش های حداکثر تسلیم و کاری				شماره	نوع
فترهای فشاری پیش تنیده نشده		فترهای فشاری پیش تنیده شده			
تنش تسلیم، درصدی از U.T.S	تنش کاری، درصدی از U.T.S	تنش تسلیم، درصدی از U.T.S	تنش کاری، درصدی از U.T.S		
۴۶	۲۲	۷۰	۶۰	BS ۵۲۱۶, BS ۱۴۰۸	مفتول فولاد فترکشیده شده به صورت سرد مفتول کم آلیاژ و فولاد کربن نمبر شده
۵۳	۲۵	۷۰	۶۰	BS ۲۸۰۳	و پیش سخت شده
۴۰	۳۵	۵۹	۵۰	BS ۲۰۵۶ Gr ۳۰۷S۲۶	مفتول فولاد ضد زنگ آستنیتی
۵۳	۲۵	۷۰	۶۰	BS ۲۰۵۶ Gr ۵۲۰S۲۵	مفتول فولاد ضد زنگ مارتنزیتی
۵۳	۲۵	۷۰	۶۰	BS ۲۰۵۶ Gr ۳۰۱S۸۱	مفتول فولاد ضد زنگ رسوب سختی شده فولادهای سخت شده و تمپر شده، بعد از حلقه پیچی:
۵۳	۲۵	۷۰	۶۰	BS ۱۴۲۹ ر	کربنی
۵۳	۲۵	۷۰	۶۰	BS ۹۷۰ : ۵	کم آلیاژ
۴۰	۳۵	۵۹	۵۰	BS ۲۸۷۳ Gr CZ1۰۷	مفتول فنر برنجی
۴۰	۳۵	۵۹	۵۰	BS ۲۸۷۳ Gr PB1۰۲/۱۰۳	مفتول فسفر - برنز فوق سخت
۴۰	۳۲	۵۹	۵۰	BS ۲۸۷۳ Gr CB1۰۱	مفتول مس - بریلوم
۴۰	۲۴	۵۳	۴۵	ASTM B1۶۴-۸۴	آلیاژ موئیل ۴۰۰
۴۰	۲۶	۵۳	۴۵	BS ۳۰۷۵ Gr NA1۸	آلیاژ موئیل K۵۰۰
۲۲	۳۶	۵۵	۴۷	ASTM B1۶۶-۸۴	آلیاژ اینکونل ۶۰۰
۴۲	۳۶	۵۵	۴۷	ASM ۵۶۹۹C	آلیاژ اینکونل X۷۵۰
۴۲	۳۶	۵۵	۴۷	BS ۳۰۷۵ Gr NA1۹	آلیاژ نپرومیتیک ۹۰
۴۰	۲۶	۵۳	۴۷		آلیاژ Ni-Span C۹۰۲
۴۲		۵۵	۴۷	ASTM B1۶۶-۸۴	آلیاژ اینکونل ۶۰۰

این رابطه ما را قادر می سازد که تحت هر بار مشخصی اعمالی، با داشتن قطر مفتول و قطر میانگین حلقه تنش را محاسبه کرده که در آن ضریب K به عنوان ضریب تصحیح انحناء برای تنش شناخته می شود. این ضریب اجازه می دهد تا توزیع ناهموار تنش در امتداد مقطع ناشی از انحناء مفتول، اتفاق افتد. مقدار تنش محاسبه شده توسط معادله (۱-۱۴) با در نظر گرفتن مقدار K تنش حداکثری است که در داخل حلقه، و جایی که بیشترین انحناء وجود دارد، اتفاق می افتد. از آنجاییکه انحناء مفتول در یک فنر مارپیچ مستقیماً به اندیس فنر مربوط می شود، ضریب تصحیح انحناء (K) با استفاده از رابطه ای که فقط به اندیس C وابسته است، محاسبه می شود.

چندین رابطه مختلف برای تعیین مقدار K وجود دارد. در انگلستان اغلب از ضریب تصحیح اسپوویچ استفاده می شود. حال آنکه در آمریکا ضریب وال و در آلمان ضریب گوهرنر مرسوم می باشند. در حقیقت، اختلاف بسیار کمی بین مقادیر K به دست آمده از طریق سه ضریب فوق وجود دارد به جز در مقادیر اندیس خیلی کم. درعین حال، محاسبه ضریب ساپوویت بسیار ساده بوده و پیشنهاد می گردد که طراح برای محاسبه تنش از آن استفاده نماید. ضریب تصحیح انحناء ساپوویت عبارت است از:

$$K = \frac{C + 0.2}{C - 1} \quad (1-15)$$

به منظور اینکه نشان دهیم ضریب K چگونه با اندیس فنر تغییر می کند، جدول زیر مقادیر مختلف اندیس های فنر ارائه می دهد.

از مقادیر جدول فوق می توان مشاهده کرد که در امتداد مقطع بین بخشهای بیرونی و درونی حلقه، در مقادیر کم اندیس، عدم توازن تنش افزایش می یابد. به عنوان مثال در اندیس فنر برابر ۴، تنش روی بخش

داخلی حلقه حدود ۴۰٪ بالاتر از مقدار متوسط در حلقه می‌باشد؛ حال آنکه در بخش خارجی حلقه متناظر، کمتر از ۴۰٪ خواهد بود.

<i>C</i>	<i>K</i>
۲/۵	۱/۸
۳	۱/۶
۴	۱/۴
۶	۱/۲۴
۹	۱/۱۵
۱۲	۱/۱۱
۱۶	۱/۰۸
۲۱	۱/۰۶

در حالیکه معادله (۱۴-۱) ما را قادر می‌سازد تا تنش را در هر بار اعمالی متناظر محاسبه کنیم، طراح معمولاً به طور ویژه‌ای با تنش تسلیم در فنر τ_s سروکار دارد؛ زیرا این تنش حداکثر است که باید با تنش حداکثر است که باید با تنش مجاز تعیین شده از U.T.S ماده مقایسه شود. تنش تسلیم آنگاه به وسیله رابطه زیر داده می‌شود:

$$\tau_s = \frac{8P_sDK}{\pi d^3} \quad (۱۶-۱)$$

به روشی مشابه برای معادله سفتی فنر (معادله ۷-۱)، معادله تنش تسلیم فوق را می‌توان برحسب پارامترهای مختلف طوری معکوس کرد که بتوان هر مقدار ناشناخته دلخواه را به دست آورد. به عنوان مثال؛

$$d = \sqrt[3]{\frac{8P_sDK}{\pi\tau_s}} \quad (۱۷-۱)$$

$$D = \frac{\tau_s \pi d^3}{8P_s K} \quad (۱۸-۱)$$

$$P_s = \frac{8DK}{\tau_s \pi d^3} \quad (۱۹-۱)$$

در معادلات (۱۷-۱) و (۱۸-۱) باید یک تخمین اولیه برای ضریب تصحیح تنش K در نظر گرفته شود، زیرا اندیس فنر هنوز ناشناخته است. هنگامی که d یا D براساس این تخمین اولیه محاسبه شوند، آنگاه مقدار اندیس قابل محاسبه است و در مرحله بعد، مقدار K به دست آمده با تخمین اولیه مقایسه می‌شود. اگر مقدار K خیلی متفاوت باشد، d یا D را می‌توان با استفاده از مقدار جدید K در معادله (۱۷-۱) یا (۱۸-۱) با دقت بیشتری مجدداً محاسبه کرد و این عمل را تا جواب نهایی ادامه داد.

اگر فنری برای کاربردهای خستگی طراحی شود، آنگاه علاوه بر محاسبه تنش تسلیم در فنر و مقایسه آن با مقادیر درصد U.T.S مجاز، تنش‌های کاری در موقعیتهای کاری حداقل و حداکثر نیز باید با استفاده از معادله (۱-۱۴) برای تسلیم نمودار گودمن مربوط به ماده مورد نظر نیز محاسبه شود. اگر ترکیب تنش‌های کاری حداقل و حداکثر (اولیه و نهایی) زیر خط گودمن قرار گیرند آنگاه طراحی در وضعیت امن می‌باشد. در عین حال، اگر مقدار تنش بالای خط قرار گیرد، آنگاه می‌توان در سرویس واماندگی انتظار داشت و به منظور رسیدن به وضعیت ایمن باید از طریق کاهش تنش‌های کاری، تغییراتی را در طراحی ایجاد کرد.

۱-۱۳ زاویه ماریچ

در بسیاری از مراجع و متن‌های قدیمی مربوط به طراحی فنر، به زاویه ماریچ فنر برخورد می‌کنیم. زاویه ماریچ، زاویه‌ای است که حلقه‌های فعال فنر نسبت به محور فنر می‌سازند. در بسیاری از مراجع زاویه ماریچ را حداکثر به مقدار 7.5° (درجه) به عنوان یک محدودیت طراحی برای فنر پیشنهاد می‌کنند. در عین حال، هیچ دلیل عملکردی برای برشمردن چنین محدودیتی وجود ندارد.

در ابتدا چند دلیل برای محدودیت زاویه ماریچ به مقدار 7.5° درجه به شرح زیر وجود داشت:

الف) تنش: به وسیله محدود کردن زاویه ماریچ به مقدار 7.5° درجه یک حد غیرمستقیم برای تنش اعمال می‌شود. با وجود این، این روش یک روش خام برای کنترل تنش می‌باشد. لذا ترجیح داده می‌شود که تنش حداکثر واقعی در فنر محاسبه شده و با مقادیر مجاز مقایسه گردد.

ب) اعوجاج: مقادیر زیاد زاویه ماریچ، فنری با طول نسبتاً زیاد را نشان می‌دهد که مستعد کماتش تحت بارگذاری می‌باشد. در عین حال روش‌هایی به طور مستقیم برای محاسبه اینکه چه موقع یک فنر کماتش می‌کند وجود دارد.

این روشها بعداً به صورت مقالاتی تشریح شد و برای استفاده به صورت یک قاعده سرانگشتی که توسط محدودیت زاویه ماریچ توسعه یافته است، قابل ترجیح می‌باشند.

ج) دقت: در هر دو رابطه مربوط به سفتی و تنش (معادلات ۷ و ۱۴)، فرض می‌شود که زاویه ماریچ کوچک است. یعنی کسینوس زاویه تقریباً برابر ۱ می‌باشد. زاویه بزرگتر باعث دقت کمتری در این فرض می‌گردد (مثلاً $\cos 7.5^\circ = 0.991$ و $\cos 5^\circ = 0.996$). در عین حال، همانگونه که مشاهده می‌شود تفاوت در جواب به دلیل کم دقتی حتی برای زوایای خیلی بزرگ ماریچ خیلی ناچیز بوده و در مقایسه با دیگر کم دقتی‌ها در رابطه سفتی و تنش (مثلاً تیرانس‌های قطر مفتول) مهم در نظر گرفته نمی‌شود.

بنابراین، پیشنهاد می‌شود که زاویه مارپیچ نباید یک ضریب محدود کننده مهم بحساب آید ولی می‌تواند یک نماد مفید برای تنش‌های بالا و کمانش باشد، قبل از آنکه تنش واقعی و معیار کمانش محاسبه گردد.

۱۴-۱ روش طراحی

به منظور طراحی یک فنر، مجموعه‌ای از اطلاعات اساسی مورد نیاز است:

الف) عوامل اساسی در عملکرد (بار، جابجایی، تعداد بارگذاری و غیره) این عوامل بستگی به کاربرد و مکانیزمی دارد که فنر باید در آن قرار گرفته و عمل نماید.

ب) فضایی که فنر اشغال می‌کند (قطر خارجی حداکثر، قطر داخلی حداقل، طول‌های کاری) این پارامترها به وسیله هندسه مکانیزمی که فنر در آن عمل می‌کند محدود می‌شود.

ج) عوامل محیطی (درجه حرارت، محیط و غیره) این عوامل نیز بستگی به کاربرد فنر و محیط عملکرد دارد.

د) اطلاعات مربوط به خواص ماده و عملکرد (مقادیر U.T.S، داده‌های مربوط به نمودار گودمن و تنش زدایی).

ه) رابطه طراحی (بارهای مربوطه، جابجایی و تنش‌ها).

علاوه بر اطلاعات اساسی فوق، طراح به یک روال منطقی نیاز دارد که او را از مجموعه‌ای از محدودیت‌ها و نیازهای عملی به سوی طراحی فنری هدایت کند که آن نیازها را برآورده سازد. این روال ممکن است به ناچار شامل یک فرآیند سعی و خطا نیز باشد، زیرا نیازهای عملی باید در برابر محدودیت‌های تکنیکی به یک تعادل منطقی برسند و تعدادی از پارامترهای وابسته به هم فنر را، شامل شوند. بنابراین، این روال منطقی باید تعداد تکرارهای مورد نیاز برای طراحی، کاهش دهد. این مسئله به خوبی در مثال زیر نشان داده شده است.

۱۵-۱ کمانش فنرهای فشاری مارپیچ

یک فنر مارپیچ بلند و باریک در جهت جانبی ناپایدار بوده و همانند یک تیر بلند، هنگامی که یک بار محوری فشاری زیادی به آن اعمال شود، کمانش می‌کند. کمانش در فنر نیز همانند کمانش تیر، به طول آن، صلبیت در خمش و روش تثبیت و نصب آن بستگی دارد.

در یک فنر مارپیچ، صلبیت در برش و تغییر طول ناشی از بارگذاری نیز باید در نظر گرفته شوند. روشی برای تعیین وضعیت کمانش در شناسه BS۱۷۲۶ آورده شده است.

• برای ماده با مقطع گرد

یک فنر فشاری کمانش خواهد کرد اگر خیز نسبی آن (δ/L_0) برابر یا بیشتر از مقدار بحرانی باشد.

$$\left[\frac{\delta}{L_0} \right]_{cr} = A \left[1 \pm \sqrt{1 - B \left[\frac{H}{L_0/D} \right]^2} \right] \quad (20-3)$$

که در آن H ضریب مربوط به چگونگی تثبیت نشیمنگاه فنر بوده و دارای مقادیر زیر است.

$H=1/6$ هنگامی که هر دو طرف ثابت شده باشند، به صورت جانبی دارای راهنما باشد.

$H=0/8$ هر دو طرف ثابت بوده و به صورت جانبی دارای راهنما نباشد.

و $A=0/811$

برای ماده‌ای از جنس فولاد و با مقطع دایره‌ای. $B=6/89$

شکل (۵-۱) را برای دیگر مقادیر H به ازای شرایط دیگر تثبیت نشیمنگاه فنر می‌توانید مشاهده

کنید. یک مقدار بالایی و پایینی برای H به ازای هر شرط تثبیت انتهایی در شکل (۵-۱) و در شناسه ۱۷۲۶

BS داده شده است. از لحاظ نظری، مقدار بالایی صحیح است؛ در عین حال، به دلیل تیرانس‌های مربوط به

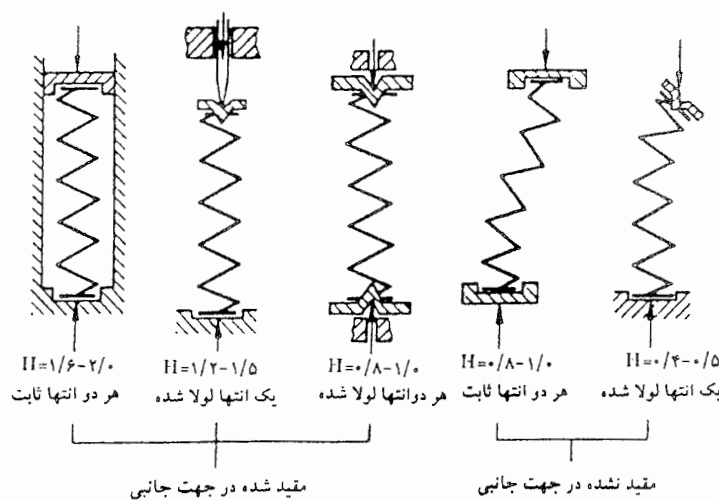
مستقیم بودن و چهارگوش بودن در فنر و به دلیل اینکه شرایط واقعی تثبیت فنر، در عمل به طور دقیق قابل

دسترس نمی‌باشد، مقدار پایینی باید توسط طراح مورد استفاده قرار گیرد. به این ترتیب، پیش‌بینی

محافظه‌کارانه‌ای (کمانش زودرس) از کمانش فنر در خیزهای کوچکتر به وجود می‌آید. محاسبات ممکن

است خیلی پیچیده به نظر برسند ولی در بسیاری از موارد، می‌توان کمانش را به سادگی از روی نمودارهای

مربوط پیش‌بینی کرد. به این منظور می‌توانید به صورت زیر عمل کنید:

شکل ۵-۱

ابتدا نسبت $\left(\frac{H}{L_0/D}\right)$ را محاسبه کنید.

اگر $\left(\frac{H}{L_0/D}\right)^2 > \frac{1}{B}$ ، آنگاه فنر با وجود خیز زیاد، کمانش نخواهد کرد.

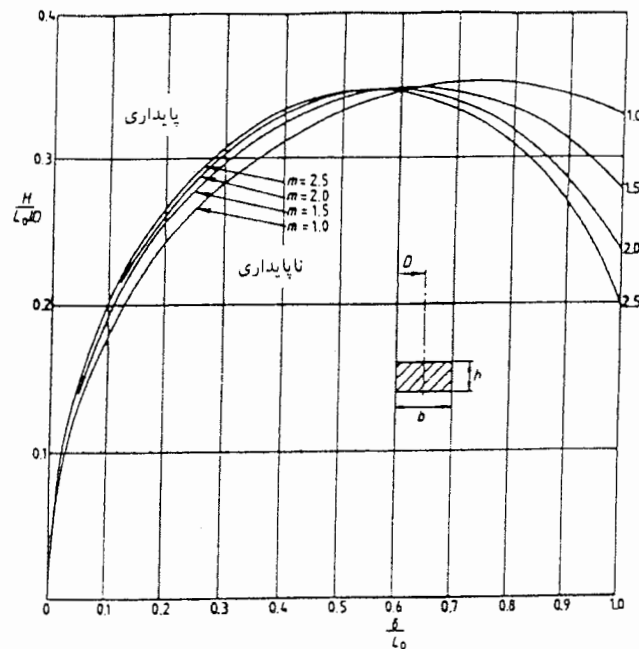
یعنی اگر $\left(\frac{H}{L_0/D}\right)^2 > \frac{1}{6/89}$ یا $\left(\frac{H}{L_0/D}\right) > 0/381$

با در نظر گرفتن مرسوم‌ترین انواع تثبیت انتهای فنر، داریم: $H=1/6$ ، $H=0/108$ لذا می‌توان نوشت:

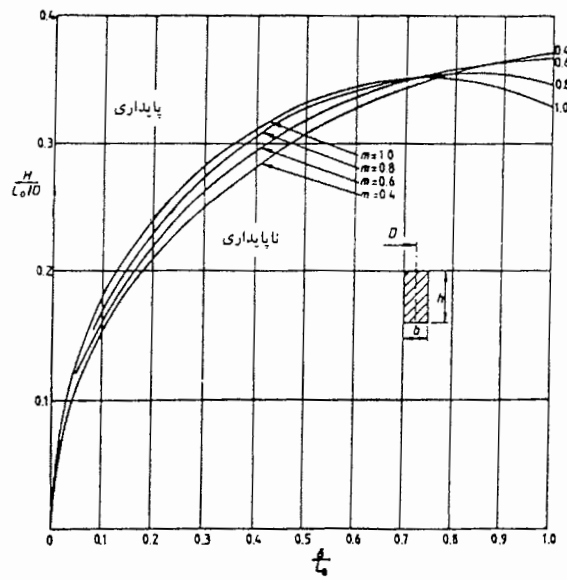
الف) برای $H=1/6$ اگر $\frac{L_0}{D} < 4/2$ آنگاه فنر کمانش نخواهد کرد.

ب) برای $H=0/108$ اگر $\frac{L_0}{D} < 2/1$ آنگاه فنر کمانش نخواهد کرد.

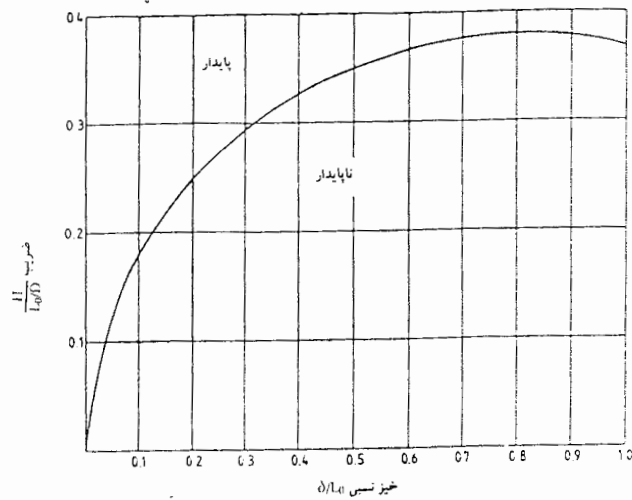
توجه: در جایی که مقادیر L_0/D بزرگتر از مقادیر فوق است، فنر تحت بار کاری، بسته به خیز نسبی (δ/L_0) ممکن است پایدار نباشد. این مسئله را می‌توان با مراجعه به منحنی‌های مربوط به پایداری مورد بررسی قرار داد. در این مورد شکل‌های (۶-۱) و (۷-۱) را ببینید.

شکل ۶-۱ خیز نسبی بحرانی $m = \frac{b}{h} = 1 - 5$ و پایداری عرضی $\left(\frac{\delta}{L_0}\right)_{cr}$

شکل ۷-۱ (الف) خیز نسبی بحرانی $m = \frac{b}{h} = \frac{1}{5} - 1$ و پایداری عرضی $\left(\frac{\delta}{L_0}\right)_{cr}$

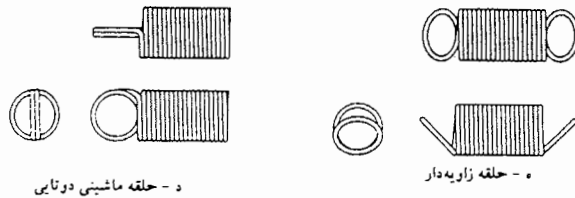
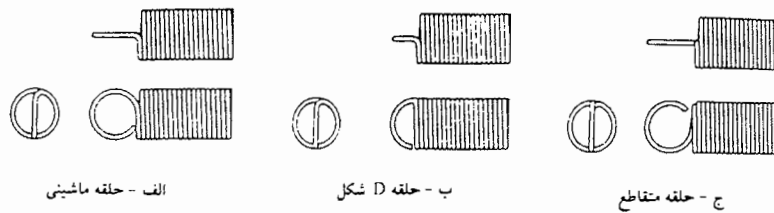

شکل ۷-۱ (ب) خیز نسبی بحرانی (مقتول گرد) و پایداری عرضی $\left(\frac{\delta}{L_0}\right)_{cr}$

۲- طراحی فنرهای کششی ماریچ

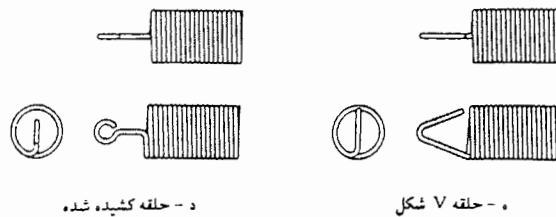
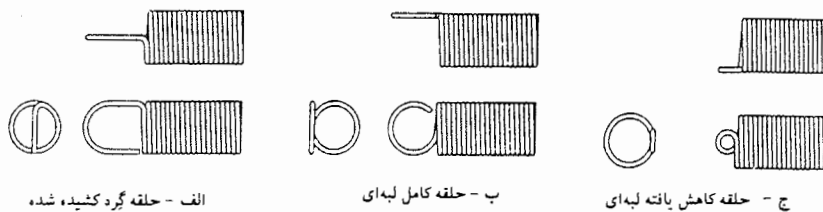
۱-۲ مقدمه

فنرهای کششی ماریچ با فنرهای فشاری فقط در روش اعمال بار و در نتیجه در شکل انتهایی فنر با یکدیگر متفاوت هستند. اعمال بار کششی نیاز به چنگک یا حلقه‌ای دارد که بخشی از خود فنر بوده و یا اجزایی جداگانه که با وسیله‌ای همانند آنچه که در شکل (۲-۳) نشان داده شده است، انجام می‌گیرد. (شکل‌های ۲-۱)، (۲-۲) و (۳-۲) را ببینید). نوع آخر این اجازه را می‌دهد که تعداد حلقه‌های فعال متغیر گرفته شوند و لذا به کمک آن می‌توان سفتی فنر را به دقت تنظیم کرد.

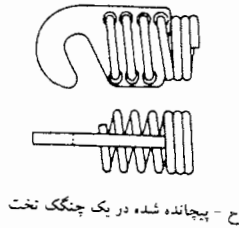
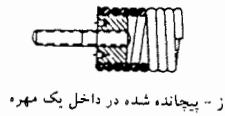
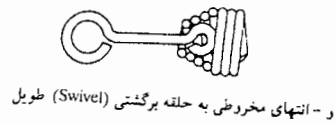
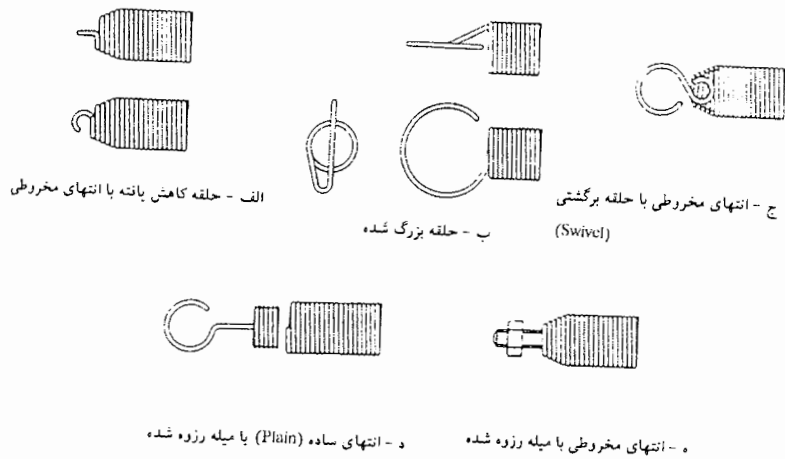

NOTE: The loading is axial.

شکل ۱-۲ انواع چنگک انتهایی برای فنرهای کششی

شکل ۲-۲ بعضی دیگر از انواع چنگک انتهایی برای فنرهای کششی

شکل ۲-۳ بعضی دیگر از انواع چنگک انتهایی برای فنرهای کششی

در عین حال، در اغلب فنرهایی که براساس چنگک طراحی شده‌اند، به دلیل خم‌های تیزی که وجود دارد افزایش و تمرکز تنش در آنها زیاد بوده و لذا مقاومت به خستگی فنرهای کششی به طور کلی در مقایسه با فنرهای فشاری کمتر می‌باشد.

۲-۲ رفتار بار-جابجایی در فنرهای کششی

همانطور که قبلاً توضیح داده شد، یک فنر کششی، رفتاری مشابه با یک فنر فشاری دارد، با این تفاوت که در مد کششی به کار گرفته می‌شود و لذا می‌توان انتظار داشت که مشخصه‌های بار-جابجایی آن نیز مشابه با فنرهای فشاری باشد.

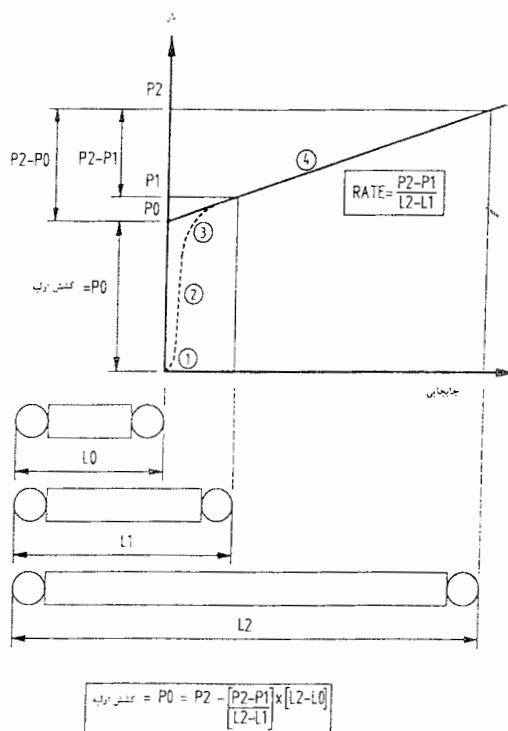
این وضعیت صحیح است به استثنای خاصیتی که کشش اولیه نامیده می‌شود؛ کشش اولیه نیرویی است که حلقه‌ها را روی یکدیگر بسته نگه می‌دارد.

این بدان معنی است که همیشه یک نیروی فشاری اولیه بر روی فنر وجود دارد که نیروی کششی اعمالی ابتدا باید بر آن غلبه کرده و سپس حلقه‌های فنر را از یکدیگر باز کند. لحظه‌ای که فنر شروع به کشیده شدن می‌کند، رفتار منحنی بار-جابجایی آن مانند فنر مارپیچ نرمال شکل (۴-۲) می‌باشد.

از این رو مطابق شکل (۴-۲) مشاهده می‌شود که یک فنر با مقدار کشش اولیه زیاد می‌تواند با اندکی جابجایی مقدار بار زیادی را تحمل کند. به تحمل کند به علاوه اگر نرخ سفتی فنر کم باشد رفتار نیرو جابجایی آن ثابت می‌شود.

یک استفاده عملی از این خاصیت، در شتاب دهنده نباید به طرز نامناسبی در سرتاسر مسیر حرکت آن افزایش یابد. این ویژگی همچنین دردنده کلید استفاده می‌شود که در آن نیروی تماس حداقلی برای کاربردهای الکتریکی نیاز است، بدون آنکه افزایش بار زیادی هنگامی که تماس برقرار نباشد به وجود آید. همچنین کاربردهای متنوع دیگری برای فنرهای کششی در قفل‌ها، اتومبیل‌ها، دستگاه‌های تایپ و غیره وجود دارد.

بسیاری از فنرهای کششی در متعادل کننده‌های فنری استفاده می‌شود که در آن کشش اولیه به عنوان ضرورتی برای داشتن مشخصه خطی بار، مورد نظر نیست. این یکی از چندین حالتی است که در آن فنر کششی به صورت باز حلقه پیچی می‌شود تا مطمئن شویم که کشش اولیه در آن صفر می‌باشد.

شکل ۴-۲ رفتار منحنی بار-جابجایی یک فنر کششی

۳-۲ فنرهای کششی استاندارد

بخش دوم BS1726 در مورد فنرهای کششی بحث می‌کند: BS1726، بخش ۱۹۸۸؛ راهنمای طراحی فنرهای کششی ماریچ.

استاندارد DIN آلمان نیز این فنرها را بحث قرار می‌دهد و در حالت کلی بسیار مفید هستند:

DIN2089- محاسبات و طراحی فنرهای کششی

DIN2097- فنرهای کششی ماریچی از مفتول گرد شامل ارائه به صورت نمودار، انواع فنر، تفرانس‌ها و آزمایش‌ها.

بخش ۲ شناسه BS1726، انواع حلقه انتهایی را به ۳ گروه تقسیم کرده و تفرانس‌های تولید را در عددی که مقدار آن به گروه حلقه وابسته است، ضرب می‌کند. یعنی؛

گروه اول حلقه‌ها: ۱× تفرانس‌ها

گروه دوم حلقه‌ها: ۱/۵× تفرانس‌ها

گروه سوم حلقه‌ها: (عددی که به توافق بین تولیدکننده و مشتری بستگی دارد) × تفرانس‌ها

BS1726 موارد زیر را در برمی‌گیرد:

• طول آزاد

• موقعیت نسبی حلقه‌ها

• سفتی فنر

• بار/طول‌ها

DIN2097 موارد زیر را در برمی‌گیرد:

• قطر خارجی

• طول آزاد

• سفتی فنر

• بار/طول‌ها

هرگاه در طراحی یک فنر، درجه بالایی از دقت مورد نیاز باشد، ضرورت دارد که به عوامل کنترل کننده تفرانس و اهمیت آنها توجه شود.

۴-۲ روابط طراحی برای فنرهای کششی

به دلیل اینکه هر کششی در فنر کششی نرمال، اصولاً شبیه به فنر فشاری است، لذا روابط طراحی آنها نیز مشابه می‌باشد:

علائم و نشانه‌های مورد استفاده:

$$D = \text{قطر متوسط حلقه؛}$$

$$d = \text{قطر مفتول؛}$$

$$C = \text{اندیس فنر } D/d؛$$

$$N = \text{تعداد حلقه‌های فعال؛}$$

$$L_c = \text{طول آزاد سرتاسر چنگک‌های داخلی؛}$$

$$P = \text{بار فنر؛}$$

$$P_0 = \text{بار کششی اولیه؛}$$

$$G = \text{مدول برشی؛}$$

$$\delta = \text{مقدار کشش (تغییر طول)؛}$$

$$S = \text{سفتی فنر؛}$$

$$\tau = \text{تنش پیچشی حاصل از } P؛$$

$$\tau_0 = \text{تنش پیچشی حاصل از } P_0؛ \text{ و}$$

$$K = \text{ضریب تصحیح Spowith برابر } \frac{c = 0/2}{c - 1}$$

$$\tau = \frac{8PDK}{\pi d^3} : \text{ تنش پیچشی حاصل از } P$$

$$S = \frac{P_2 - P_1}{L_2 - L_1} = \frac{GD}{8nC^3} \quad \text{یا} \quad \frac{Gd^4}{8nD^3} , \quad L_2, L_1 \text{ و } P_2, P_1 \text{ بار دو فنر بین دو بار } L_2, L_1$$

به چگونگی وابستگی سفتی فنر به قطر مفتول و قطر متوسط حلقه توجه شود.

طول آزاد یک فنر کششی معمولاً از زیر چنگک‌ها اندازه گرفته می‌شود و برابری با حاصل جمع

طول بدنه فنر و طول چنگک:

$$L_0 = (N+1)d + 2 \text{ (طول قلاب)}$$

برای ماشین استاندارد یا حلقه‌های متقاطع که با خمش آخرین حلقه ایجاد می‌شوند، طول حلقه را

می‌توان به صورت زیر محاسبه کرد:

$$D - d = \text{طول حلقه}$$

لذا طول آزاد حلقه در این حالت عبارتست از:

$$L_0 = (N+1)d + 2(D-d)$$

کشش اولیه از طریق ترسیم منحنی بار-جابجایی در پشت طول آزاد فنر محاسبه می‌شود. یعنی؛

$$P_0 = P_2 - \frac{P_2 - P_1}{L_2 - L_1} (L_2 - L_0)$$

$$P_0 = P_2 - S(L_2 - L_0)$$

۵-۲ روابط مربوط به محاسبه تنش در حلقه‌های انتهایی فنر

حلقه‌های انتهایی فنرها همزمان تحت تأثیر تنش‌های خمشی و پیچشی با یکدیگر قرار دارند. تجربه نشان می‌دهد که واماندگی معمولاً به دلیل تنش‌های خمشی اتفاق می‌افتد.

• فهرست علائم و نشانه‌ها:

σ_b = تنش خمشی حاصل از بار P ؛

D_L = قطر متوسط حلقه قلاب انتهایی؛

D = قطر مفتول؛

C_L = اندیس قلاب = $\frac{D_L}{d}$ ؛

K_L = ضریب تصحیح انحناء در خمش؛

$$K_L = \frac{4C_L^2 - C_L - 1}{4C(C_L - 1)}$$

تنش در حلقه‌ها از جمع مؤلفه خمشی و کششی تنش حاصل می‌گردد. برای حلقه‌های با شکل استاندارد، مثل حلقه‌های متقاطع و ماشینی (شکل ۵-۲ را ببینید) می‌توان نوشت:

مؤلفه خمشی + مؤلفه کششی = تنش خمشی

یا

$$\sigma_b = \frac{16PD_L K_L}{\pi d^3} + \frac{4P}{\pi d^2}$$

برای دیگر طراحی حلقه‌ها، فاصله y از راستای اعمال بار و دورترین بخش حلقه، جایگزین شعاع حلقه می‌شود. لذا می‌توان نوشت:

$$\sigma_b = \frac{16P_y K_L}{\pi d^3} + \frac{4P}{\pi d^2}$$

توجه شود که K_L باید با استفاده از اندیس C_L که به صورت زیر تعریف می‌گردد، محاسبه شود:

$$C_L = \frac{2R}{d}$$

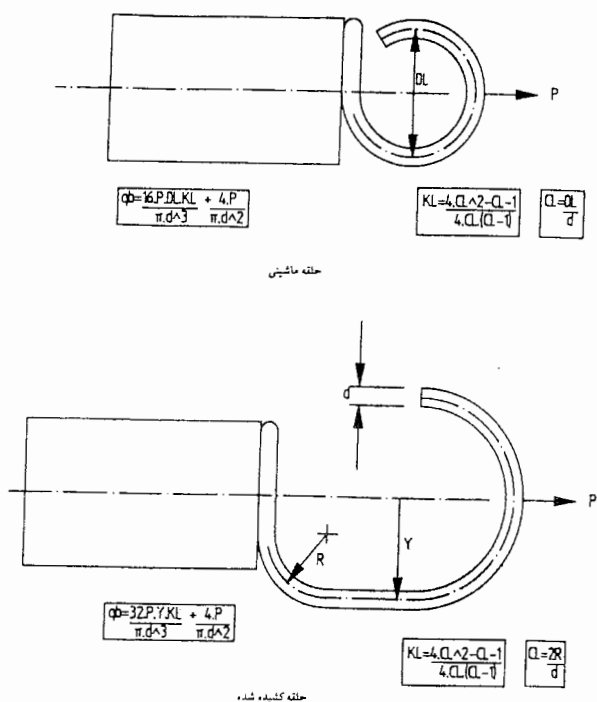
که در آن R شعاع یا شعاع‌گذرا یا فاصله y از امتداد بار می‌باشد (شکل ۵-۲ را ببینید).

۶-۲ جزئیات طراحی مربوط به کشش اولیه

مقدار کشش اولیه که می‌توان بر روی یک فنر گذاشت، محدود است. مقدار آن از طریق استحکام مفتول، اندیس فنر و فرایندهای تولید فنر کنترل می‌گردد. در شکل ۲-۷، تغییرات کشش اولیه که به عنوان درصدی از استحکام مفتول است، نسبت به اندیس فنر آورده شده است. کشش اولیه به عنوان تنش محاسبه شده‌ای که درصدی از استحکام ماده مفتول است، در نظر گرفته می‌شود. یعنی؛

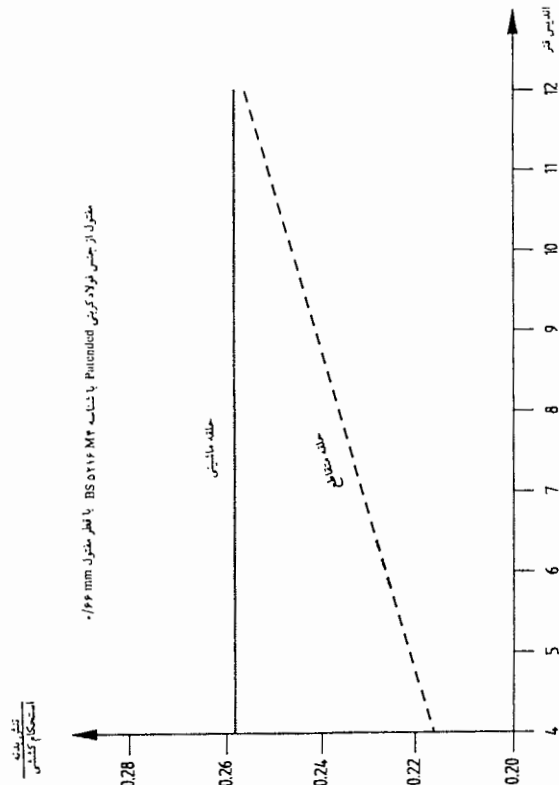
$$\text{درصد کشش اولیه} = \frac{q_0}{R_m} \times 100 = \% \frac{8P_0 DK}{\pi d^3 R_m} \times 100$$

از معادله فوق می‌توان مشاهده کرد که مواد با استحکام بالاتر، قادر به تحمل کشش اولیه بیشتری هستند این نمودار، حداکثر کشش اولیه قابل دسترس تجاری برای فنرهایی که تنش‌زدائی نشده‌اند را نشان می‌دهد. منحنی می‌تواند از طریق فرایندهای مخصوص فنریچی با دست، کمی توسعه یابد.

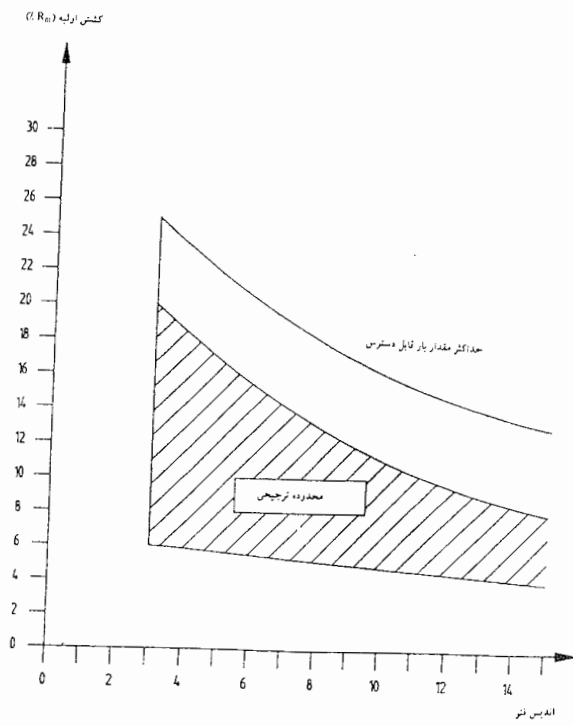

شکل ۲-۵ پارامترهای مربوط به محاسبه تنش حلقه انتهایی فنرهای کششی

همچنین مشخصه‌های خستگی حلقه‌های ماشینی و متقاطع در شکل ۲-۶ آورده شده است.

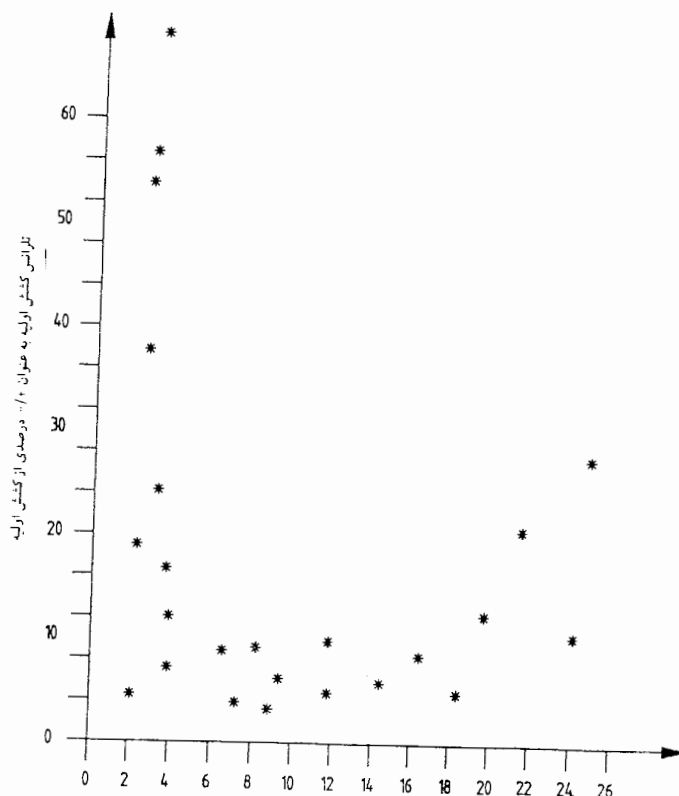

شکل ۶-۲ مشخصه‌های خستگی حلقه‌های ماشینی و مقاطع

شکل ۷-۲ کشش اولیه حداکثر بر حسب اندیس فنر

همچنین در شکل ۸-۲ محدوده‌ای از تنش کششی قابل قبول نشان داده شده است. این محدوده به دلیل آنست که تفرانس‌های تولیدی در بارهای کششی اولیه خیلی پائین و خیلی بالا (شکل ۸-۲ را ببینید)، وخیم‌تر می‌شوند که دلیل آن مشکلات مربوط به تنظیم کردن ماشین‌های فنری پیچی خودکار.

شکل ۸-۲ تفرانس کشش اولیه بر حسب کشش اولیه

۲-۲ تنش‌های کاری مجاز حداکثر در فنرهای کششی

تنش حداکثری که یک فنر می‌تواند تحمل کند به حد الاستیک ماده بستگی دارد. برای مثال، در یک فولاد کربنی با شماره شناسنامه BS5216، حدالاستیک در شرایط عملیات حرارتی نشده حدود ۴۰٪ استحکام مفتول است.

در یک فولاد زنگ نزن مثل BS302، 2056S26، تنش حداکثر مجاز به ۳۰٪ استحکام مفتول کاهش می‌یابد. با فرض ۱۵٪ محدوده پسماند، این مقادیر به ترتیب تا ۳۴٪ و ۲۴٪ تنش‌های کاری کاهش می‌یابد. این شکل‌ها، با انجام عملیات حرارتی بر روی فنر در دمای پائین و بعد از حلقه پیچی می‌توانند توسعه یابند. درعین حال، این موضوع باعث افت مقدار کشش اولیه در فنر می‌شود.

جدول ۱-۲ فنهایی را نشان می‌دهد که بعد از تولید در دمای پایین عملیات حرارتی می‌شوند (C°) ۲۷۵ برای فولاد کربنی و C° ۴۲۵ برای فولاد ضدزنگ) و فقط در کاربردهای استاتیکی از آنها استفاده می‌شود (تا ۱۰^۴ سیکل).

جدول ۱-۲ فنهایی که پس از تولید در دمای پایین عملیات حرارتی می‌شوند.

مقدار تنش خمشی در حلقه‌های آخری		مقدار تنش پیچشی در بدنه		ماده
درصد پیشنهاد شده در حین کار	% حداکثر	درصد پیشنهاد شده در کار	% حداکثر	
۸۵%	۱۰۰%	۴۲%	۴۹%	BS۵۲۱۶
۷۰%	۸۲%	۳۵%	۴۰%	BS۲۰۵۶(۳۰۲۵۲۶)

جدول ۲-۲ با استفاده از اطلاعات تجربی آماده شده است و تأثیر LTHT (عملیات حرارتی در دمای پایین) را بر روی کشش اولیه و حد الاستیک فنه‌های ساخته شده از فولاد کربنی با شماره شناسه BS۵۲۱۶ND₃ نشان می‌دهد. قطر مقتول ۱٫۲mm و اندیس آن ۶٫۹ می‌باشد (UTS=2000N/mm²).

جدول ۲-۲ تأثیر عملیات حرارتی در دمای پایین بر روی کشش اولیه و حد الاستیک

حد الاستیک		کشش اولیه		درجه حرارت LTHT °C
% U.T.S	تنش (N/mm ²)	% U.T.S	تنش (N/mm ²)	
۴۰	۸۲۰	۲۰	۴۰۰	NiL
	۹۵۰		۳۵۰	۱۵۰
	۱۰۲۰		۳۰۰	۲۰۰
	۱۱۰۰		۲۵۰	۲۵۰
۵۰	۱۰۰	۱۰	۲۰۰	۳۰۰

برخلاف فنه‌های فشاری که اگر تحت تأثیر افزایش بار قرار گیرند، تسلیم می‌شوند، به یک فنر کششی به سادگی می‌توان افزایش تنش اعمال کرد. بنابراین، این نکته دارای اهمیت است که محدوده پسماند کافی به آن اعمال شود تا بتوان در حین جا زدن یا مونتاژ کردن فنر، از افزایش تنش ایجاد شده در آن استفاده کرد. تنش استاتیکی حداکثر کاری، همیشه باید ۸۵٪ تنش مجاز حداکثر باشد.

می‌توان مشاهده کرد که اوج مقدار حد الاستیک در دمای C° ۲۵۰ قرار می‌گیرد. در عین حال، تنش کششی اولیه به آرامی با افزایش دما، کاهش می‌یابد. تأثیر دیگر LTHT این است که باعث می‌شود فنه‌های ساخته شده از فولادهای کربنی می‌چرخند ولی فنه‌های ساخته شده از فولاد ضدزنگ نمی‌چرخند. در فنه‌های کششی، این مسئله تأثیر نامطلوبی بر روی موقعیت نسبی حلقه می‌گذارد.

۸-۲ خواص خستگی فنرهای کششی

فنرهای کششی در کاربردهای خستگی به خوبی فنرهای فشاری عمل نمی‌کنند. این مسئله ناشی از این واقعیت است که بسیاری از حلقه‌های انتهایی این فنرها به لحاظ هندسی طوری طراحی و ساخته شده‌اند که تنش‌های زیادی به دلیل خمیدگی‌های شدید و یا علائم ابزار (مثل خراشیدگی‌ها و یا برجستگی‌ها و غیره) در آنها به وجود می‌آید. در مقام مقایسه، فنرهای کششی در یک سطح تنش برابر، نسبت به فنرهای فشاری، حدود ۲۰٪ در مقابل خستگی ضعیف‌تر عمل می‌کنند. به علاوه، به دلیل اینکه به سادگی نمی‌توان این نوع از فنرها را ساچمه‌زنی و یا پیش‌تنیده کرد، در کاربردهای خستگی باید مقدار تنش بسیار پایینی به آنها اعمال کرد.

ساچمه‌زنی که همیشه یکی از فرایندهای عالی برای بهبود عملکرد خستگی در فنرها می‌باشد را فقط می‌توان برای فنرهای کششی با موفقیت محدودی اعمال کرد. عملیات ساچمه‌زنی بر روی حلقه‌های فنر خوب عمل می‌کند، ولی قادر نیست تا بر روی دیواره داخلی بدنه فنر نفوذ کند، زیرا فاصله‌ای بین حلقه‌های آن وجود ندارد. همچنین فنرهای ساچمه‌زنی باید بعد از ساچمه‌زنی تحت عملیات حرارتی LTHT در دمای 220°C قرار گیرند تا تنش‌زدایی شده و کشش اولیه در آنها از بین برود. مشکل نهایی که در ساچمه‌زنی وجود دارد این است که ساچمه در بین حلقه‌ها قرار گرفته و سپس هنگامی که فنر عمل می‌کند فرو می‌افتد که به ندرت قابل قبول است.

– پیش‌تنیدگی فرایندی است که بسیار مرسوم بوده و برای فنرهای فشاری به سادگی قابل اعمال است، گرچه در فنرهای کششی به قید و بندهای ویژه‌ای نیاز بوده و عموماً یک عمل قابل دوام نمی‌باشد. به علاوه، مقدار پیش‌تنیدگی، بخش عمده‌ای از کشش اولیه را، نه همه آن را، از بین می‌برد که این مسئله باعث بهبود عملکرد خستگی می‌شود.

بنابراین، تنها راه برای اطمینان از عملکرد دینامیکی این است که فنر به طرز صحیحی مطابق با دستورالعمل زیر طراحی گردد.

همانطور که قبلاً نشان داده شد، حلقه‌ها معمولاً ضعیف‌ترین بخش از یک فنر کششی است و روشهای مختلف بهبود عملکرد آن پیشنهاد گردید. حلقه‌های ماشینی و متقاطع استاندارد از همه مرسوم‌تر بوده و اگر به طرز صحیحی ساخته شوند، فنرها را قادر می‌سازند تا تحت تنشی برابر مقادیر نشان داده شده در شکل (۲-۶) قرار گیرند. از روی نمودار می‌توان مشاهده کرد که در حلقه متقاطع اگر اندیس فنر کاهش یابد، استحکام خستگی آن نیز کاهش می‌یابد. لذا حلقه ماشینی با شعاع‌گذاری برابر با شعاع بدنه در مقایسه با حلقه متقاطع توصیه می‌گردد. مخروطی کردن انتهای فنر و شکل دادن حلقه به اندازه‌ای کوچک‌تر،

طراحی جالبی را به وجود می‌آورد. این مسئله را می‌توان با استفاده از این واقعیت توضیح داد که تنش خمشی در حلقه بستگی به قطر حلقه دارد. در عین حال، حلقه نباید خیلی کوچک باشد، در غیر این صورت، خمیدگی زیاد، ضریب تصحیح تنش و علایم ابزاری باعث کاهش عمر خستگی می‌شوند. حلقه‌های بزرگ هرگز نباید استفاده شوند، مگر اینکه در عمل ناچار به استفاده از آنها باشیم و لذا تنش کلی را می‌توان کاهش داد.

استفاده از انتهای مخروطی با حلقه‌های چرخان، می‌تواند بسیار مطمئن باشد، گرچه نوک لنگر چرخان فقط باید در بخش مخروطی با تنش کم با بدنه فنر در تماس باشد، وگرنه عملکرد خستگی کاهش می‌یابد.

استفاده از میله پیچ مانندی که در داخل بدنه فنر جای می‌گیرد برای عمر خستگی مضر بوده و باید از آن اجتناب شود. مگر با دقت و مراقبت زیاد به طوری که مطمئن شویم هیچگونه سایشی اتفاق نمی‌افتد و هنگام جا زدن، با سطح داخلی مفتول، تماس پیدا نمی‌کند.

استفاده از حلقه دوگانه که از دو حلقه انتهایی شکل گرفته است، نفعی برای عملکرد خستگی ندارد زیرا باز هم بوسیله یک بخش از مفتول به فنر متصل می‌گردد.

فرکانس طبیعی اغلب فنرهای کششی، بدلیل تعداد زیاد حلقه‌ها، نسبتاً کم است. لذا، در سرعت‌های عملکردی نسبتاً پایین، تنش‌های دینامیکی می‌تواند ایجاد گردد. توصیه می‌گردد که سرعت عملکردی هرگز از $\frac{1}{13}$ فرکانس طبیعی فنر بالاتر نرود، مگر آنکه کاهش مناسبی در تنش عملکردی برای آن برشمرده شود.

همچنین ارتعاش‌های جانبی یا تشدید در فنرهای استوانه‌ای خیلی بلند می‌توانند مشکلاتی را بوجود آورند و پیش‌بینی آنها بسیار مشکل است.

۹-۲ ملاحظات متفرقه طراحی

در کاربردهایی که فضا بسیار محدود است، می‌توان از مفتول مربعی یا مستطیلی استفاده کرد؛ گرچه در این مورد در حال حاضر استاندارد وجود نداشته و فنرها بصورت ویژه تولید می‌شوند. این فنرها در تعداد کمی ساخته می‌شوند و لذا قیمت آنها گران بوده و معمولاً تجویز نمی‌شوند. راه حل دیگر این است که از یک جفت فنر تودرتو که بمنظور جلوگیری از درگیر شدن در جهات متضاد حلقه پیچی شده‌اند، استفاده کرد؛ البته حلقه‌های آنها منحرف بوده به طوریکه فنر داخلی بتواند در داخل فنر بیرونی جای گیرد. فنرها باید طوری طراحی شوند که فنر بیرونی بتواند $\frac{2}{3}$ بار و فنر داخلی $\frac{1}{3}$ بار را تحمل کنند.

آزمایش کردن بار فنرهای کششی همیشه باید در محدوده ۲۰٪ تا ۸۰٪ خیزکاری با کشش اولیه‌ای که بوسیله ترسیم بخش خطی منحنی بار-جابجایی، بعد از طول آزاد فنر محاسبه می‌شود (مطابق آنچه در شکل ۲-۶ نشان داده شده است)، انجام گردد.

آزمایش دقیق بار فنرهای کششی کار ساده‌ای نبوده و وقت زیادی را طلب می‌کند.

۱۰-۲ خلاصه‌ای از عوامل طراحی به منظور استفاده در طراحی فنرهای کششی

۱- تنش‌ها در مقایسه با فنرهای کششی باید پائین‌تر نگهداشته شوند تا اجازه افزایش کشش در مونتاژ را داده و همچنین تنش‌ها در حلقه‌های انتهایی فنر کاهش یابند زیرا :

الف- اغلب حلقه‌ها ضعیف هستند،

ب- فنرهای کششی را نمی‌توان به آسانی پیش‌تنیده کرد

ج- فنرهای کششی را نمی‌توان به آسانی ساچمه‌زنی کرد.

۲- باید با کشش اولیه‌ای برابر با حداقل ۱۰٪ بار حداکثر طراحی شوند.

۳- همه حلقه‌ها فعال هستند حتی در بعضی اوقات حلقه‌های انتهایی را نیز شامل می‌شود. در اینجا ممکن است کاهش در تعداد چرخش‌ها لازم شود، تا اجازه حرکت حلقه انتهایی را بدهد.

۴- چنگک‌ها تحت تأثیر تنش‌های خمشی قرار می‌گیرند و باید در مقابل داده‌های خستگی مربوطه، جایی که کاربردهای خستگی مورد نیاز می‌باشد، دقیقاً مورد بررسی قرار گیرند.

۵- اگر ممکن است، موقعیت نسبی چنگک، یا طول آزاد با تیرانس‌های بسته را مشخص نکنید، زیرا اغلب لازم می‌شود تا این پارامترها به منظور تعیین تیرانس‌های بار-طول مورد نیاز، تغییر داده شود.

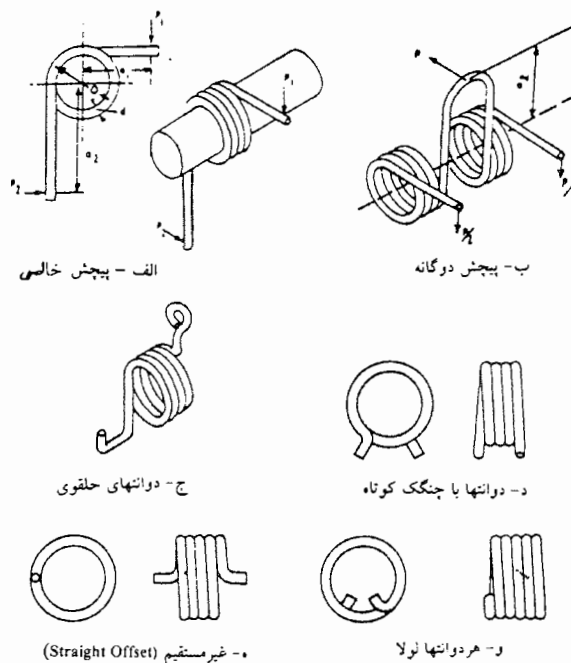
۶- عملیات حرارتی در دمای پائین حد الاستیک را بالا خواهد برد ولی به اندازه آن کشش اولیه کاهش می‌یابد.

۷- اگر چنگکی خیلی پیچیده طراحی شود ساخت آن پرهزینه می‌باشد. روش‌های ثابت کردن انتهای فنر مثل میله‌های رزوه شده که در داخل فنر جای گذاشته می‌شوند، دارای مقاومت به خستگی ضعیف‌تری هستند ولی در جایی که یک نرخ واقعی مورد نیاز باشد، مفید می‌باشند.

۳- طراحی فنرهای پیچشی مارپیچ

۱-۳ مقدمه

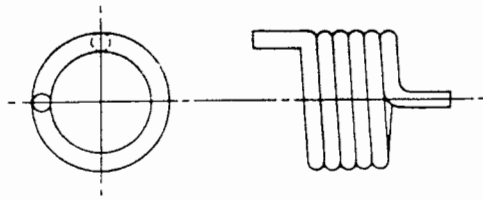
فنرهای پیچشی مارپیچ با هر دو نوع فنرهای فشاری و کششی هم در بارگذاری و هم در مد عملیاتی تفاوت دارند. بار اعمال شده در آن ممکن است تبدیل به گشتاور شده و یا فنر برای تحمل یک گشتاور به کار گرفته شود. در یک فنر پیچشی در واقع بدنه آن است که کار انجام می‌دهد و به منظور انتقال بار یا گشتاور به بدنه فنر، لازم است تا شاخک‌هایی داشته باشد. این فنرها به شکل‌های بسیار متنوع وجود دارند و می‌توانند گشتاور را حول محورشان تحمل کنند. بعضی از انواع فنرهای پیچشی در شکل ۱-۳ آورده شده است.

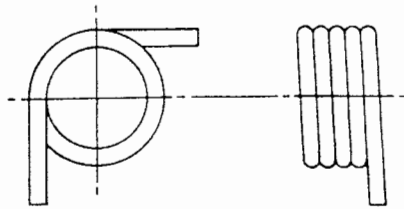
شکل ۱-۳ بعضی از انواع فنرهای پیچشی

۱-۳ شکل‌های مختلف شاخک فنر

شکل شاخک‌های انتهایی این نوع فنرها معمولاً بستگی به نشیمنگاهی دارد که باید به آن متصل شوند. به منظور سهولت در تولید، شاخک‌های خروجی از فنر باید مماس بر بدنه آن باشند. تعدادی از انواع شاخک‌های فنر در شکل ۲-۳ نشان داده شده است.

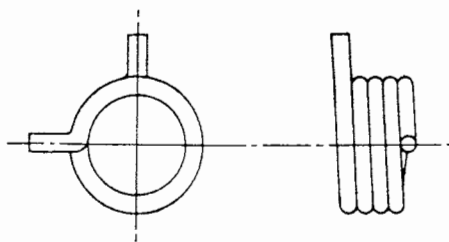

الف - شاخک‌های محوری

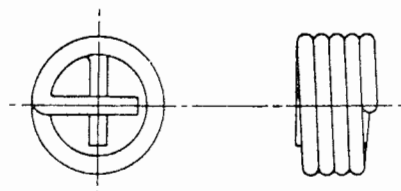

ب - شاخک‌های مماسی

شکل ۲-۳ (الف)

ج - شاخک‌های خارجی شعاعی

د - شاخک‌های شعاعی عبور از مرکز

$\alpha =$	0°	90°	180°	315°
محوری				
مماسی				
شعاعی				
یک شاخک شعاعی و عبور از مرکز و یک شاخک مماسی				

شکل ۲-۳ (ب)

شکل ۲-۳ انواع شاخک‌های انتهایی فنرهای پیچشی

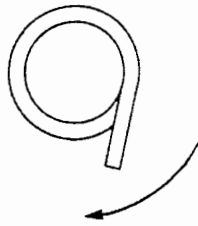
۲-۳ علایم و نشانه‌ها

ایمچی	واحد‌ها متریک	نشانه	کمیت
In	mm	d	قطر مفتول
In	Mm	D_0	قطر خارجی
In	Mm	D_i	قطر داخلی
In	mm	D	قطر متوسط حلقه
-	-	C	اندیس فنر
1bf/in ²	N/mm ²	E	مدول یانگ
In	Mm	L_0	طول آزاد بدنه فنر
In	Mm	L_t	طول تحت بار بدنه فنر
1bf.in	N.mm	T	گشتاور پیچشی
-	-	N	تعداد کل حلقه‌ها
1bf.in/deg	N.mm/deg	S	سفتی
In	Mm	L_1	طول شاخک اول
In	Mm	L_2	طول شاخک دوم
درجه	درجه	θ	تغییر مکان زاویه‌ای
درجه	درجه	a	زاویه نسبی شاخک
In	Mm	h	عرض محوری
in	Mm	b	عرض شعاعی

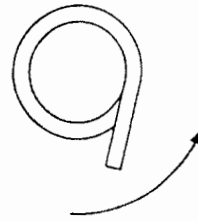
۳-۳ روش عملکرد

فنرهای پیچشی به دو روش می‌توانند عمل کنند. روش اول اینکه گشتاور پیچشی در جهت حلقه پیچی باشد و روش دوم برخلاف جهت آن (شکل ۳-۳ را ببینید).

جهت اعمال بار بر فنر طوری پیشنهاد می‌شود که چرخش حاصل از بارگذاری، برخلاف جهت پیچش فنر در هنگام تولید باشد. دلیل آن است که گشتاور بزرگتری را می‌تواند قبل از آنکه وضعیت پایدار در فنر اتفاق افتد، تحمل کند.

جهت پیچش

خلاف جهت پیچش

شکل ۳-۳ دو روش مختلف اعمال بار به فنرهای پیچشی (در جهت پیچش و خلاف جهت پیچش)

۴-۳ تغییرات ابعادی

در حین عملکرد، فنرهای پیچشی گاهی اوقات در حد قابل توجهی تغییر ابعاد می‌دهند. برای فنری که در جهت پیچش عمل می‌کند، تغییرات زیر در فنر ایجاد می‌شود:

الف) تعداد حلقه‌های فنر افزایش می‌یابند.

برای یک چرخش کامل (۳۶۰ درجه) هر یک از شاخک‌ها، تعداد حلقه‌های فنر، یکی افزایش می‌یابد.

ب) طول فنر افزایش می‌یابد.

به ازای یک چرخش کامل هر یک از شاخک‌ها، طول فنر به اندازه یک قطر مفتول افزایش می‌یابد.

ج) قطر متوسط حلقه فنر کاهش می‌یابد.

کاهش در قطر متوسط حلقه، متناسب با افزایش در تعداد حلقه‌ها است. این کاهش قطر می‌تواند قابل توجه باشد، اگر قطر چند حلقه وجود داشته باشد.

$$\text{قطر متوسط حلقه در وضعیت آزاد} \times \text{تعداد حلقه‌ها در وضعیت آزاد} = \text{قطر متوسط حلقه در موقعیت کاری} \times \text{تعداد حلقه‌ها در وضعیت کاری}$$

مثال:

وضعیت کاری	طول آزاد	
۴,۵	۴	تعداد حلقه‌ها در فنر
D_w	۲۵Mm	قطر متوسط حلقه

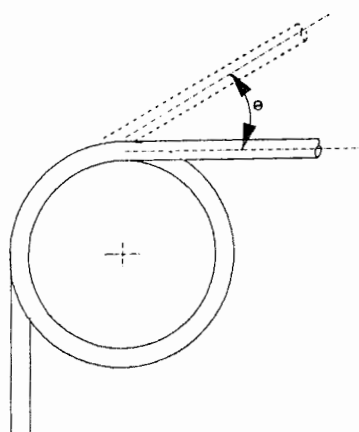
$$D_w = \frac{4 \times 25}{4.5} = 22.22 \text{ mm}$$

در هنگام طراحی یک فنر پیچشی باید سه نکته را همواره به خاطر داشت. ابتدا کاهش قطر فنری که روی یک میله (مندرل) (مد هم جهت) یا در یک لوله (تیوب) (مد غیر هم جهت) عمل می‌کند را باید به حساب آورد. اگر لقی مناسبی بین قطر داخلی فنر و میله وجود نداشته باشد، باعث می‌گردد که بدنه فنر بر روی میله قفل شود؛ آنگاه شاخک‌ها تنش و تغییر شکل اضافی دریافت کرده و ممکن است وامانده شوند. در چنین وضعیتی شاخک‌ها بلافاصله تغییر شکلی پایدار پیدا کرده و حالت طراحی شده خود را از دست می‌دهند. دوم آنکه افزایش طولی برای بدنه باید در نظر گرفته شود تا لقی مناسبی برای رشد بدنه فنر ایجاد گردد. در غیر این صورت وضعیت مشابه فوق‌الذکر به وجود خواهد آمد و نتیجه آن کاهش عملکرد فنر و واماندگی آن می‌باشد.

در نتیجه، پیشنهاد می‌شود که لقی مناسبی بین قطر داخلی فنر و میله و همچنین طول بدنه و طول جایگاه آن (مکانی که فنر در آن قرار می‌گیرد) در نظر گرفته شود. به طور کلی لقی حدود ۱۰٪ باید در موقعیت کاری به حساب آید.

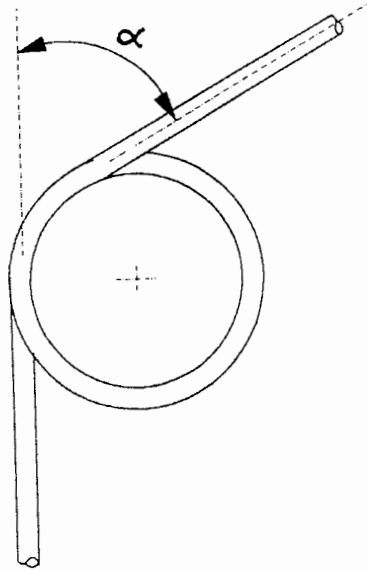
۳-۵ وضعیت شاخک‌ها نسبت به یکدیگر

قبل از طراحی یک فنر، موقعیت زاویه‌ای هر یک از شاخک‌ها باید با یکی از روش‌های زیر مشخص شود: الف) گشتاور مورد نیاز بعد از چرخشی (حرکت) به اندازه θ درجه، به وجود آید (شکل ۳-۴). روش فوق زاویه نسبی دو شاخک را در موقعیت آزاد فنر مشخص نمی‌کند.

شکل ۳-۴ ایجاد گشتاور مورد نیاز پس از چرخش شاخک فنر به اندازه θ

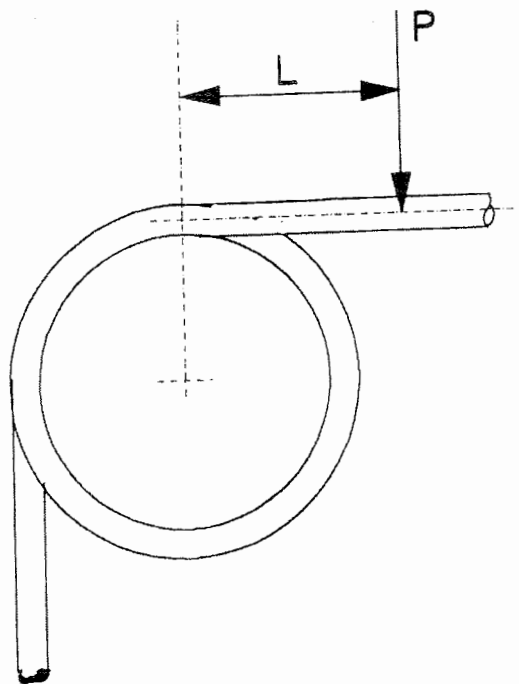
ب) گشتاور مورد نیاز، در یک زاویه مشخص دو شاخه نسبت به یکدیگر به وجود آید (شکل ۳-۵). اگر سفتی فنر مشخص شود، آنگاه زاویه نسبی دو شاخک در موقعیت آزاد فنر ممکن است محاسبه شود.

شکل ۳-۵ ایجاد گشتاور مورد نیاز پس از چرخش شاخک فنر به اندازه α

۳-۶ محاسبه گشتاور پیچشی

در یک فنر پیچشی گاهی اوقات با گشتاور پیچشی و گاهی اوقات با بار، سروکار داریم. در نتیجه لازم است تا بتوان این دو پارامتر را به یکدیگر تبدیل کرد (شکل ۳-۶ را ببینید)

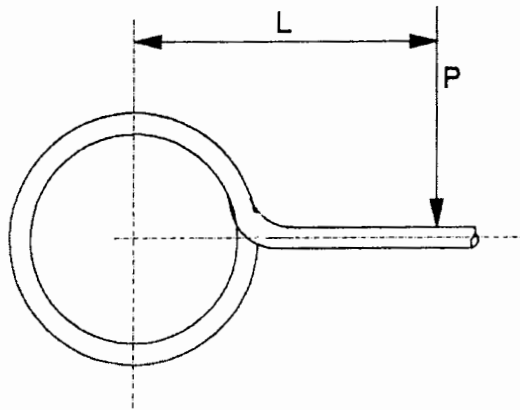
شکل ۳-۶ اعمال بار P به فاصله L از مرکز فنر

با توجه به شکل ۳-۶ می توان نوشت:

فاصله تا محور فنر \times بار اعمال شده = گشتاور

باید به این نکته مهم توجه کرد که منظور از فاصله، فاصله عمود از خط عمل نیرو تا محور مرکزی فنر است. در شکل بالا، هنگامی که نیرو عمود بر شاخک عمل می‌کند، فاصله برای یک شاخک مماس بر فنر، برابر با طول شاخک است. برای فنری با شاخک‌های شعاعی گشتاور از رابطه زیر محاسبه می‌شود (شکل ۷-۳ را ببینید):

$$T = P \times L$$

شکل ۷-۳ فنری با شاخک شعاعی

۷-۳ محاسبه جابجایی

بر اساس ابعاد فنر جابجایی برای یک گشتاور پیچشی مشخص را می‌توان از رابطه زیر محاسبه کرد:

$$\theta = \frac{64T}{E\pi d^4} \left[\frac{L_1 + L_2}{3} + N\pi D \right] \frac{180}{\pi}$$

واحدها بر حسب درجه هستند. در عین حال، گاهی اوقات در نقشه‌ها بر حسب رادیان یا چرخش داده

می‌شود که به صورت زیر می‌توان آنها را به یکدیگر تبدیل کرد:

برای تبدیل درجه به رادیان باید آن را ضربدر π تقسیم بر ۱۸۰ کرد.

برای تبدیل درجه به چرخش باید آن را تقسیم بر ۳۶۰ کرد.

گاهی اوقات رابطه فوق به صورت ساده شده زیر داده می‌شود:

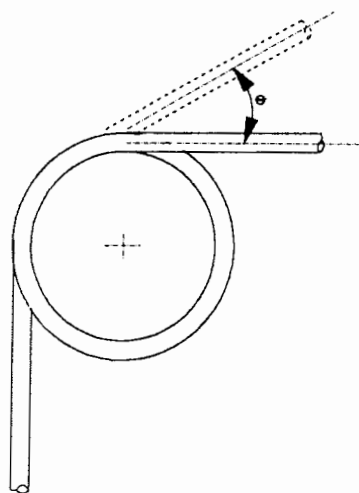
$$\theta = \frac{64ND}{Ed^4} * \frac{180}{\pi}$$

این رابطه فقط برای حالتی که فنر هیچگونه شاخکی نداشته و لذا هیچ جابجایی برای شاخک در نظر گرفته نشده است؛ می‌باشد.

پیشنهاد می‌شود که همیشه از رابطه کامل فوق استفاده شود تا به طور خودکار اثر خیز شاخک در نظر گرفته شود. جابجایی کل می‌تواند وابستگی زیادی به طراحی فنر داشته باشد (کل حلقه‌ها و طول شاخک).

۸-۳ محاسبه سفتی

سفتی یک فنر پیچشی برای هر طراحی فنر ثابت بوده و برابر مقدار افزایش گشتاور پیچشی به ازای یک جابجایی مشخص می‌باشد. (شکل ۸-۳ را ببینید.)

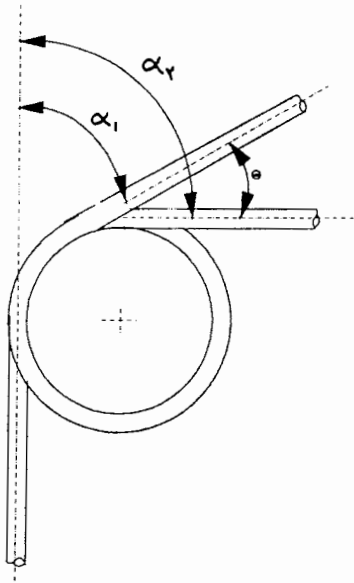

شکل ۸-۳ فتری که شاخک آن به اندازه θ چرخیده است

در شکل، فنر نشان داده شده در بالا که یکی از شاخک‌ها در اثر گشتاور T به اندازه π جابجا شده است؛ سفتی به صورت تغییر گشتاور تقسیم بر جابجایی تعریف می‌شود، یعنی:

$$S = \frac{T}{\theta}$$

همچنین اگر گشتاور در دو موقعیت زاویه‌ای مختلف شاخک معلوم باشد، آنگاه سفتی برابر است با تغییرات گشتاور تقسیم بر تغییرات زاویه شاخک (شکل ۹-۳ را ببینید)

شکل ۹-۳ شاخک فنر در دو موقعیت مختلف و معلوم α_1 و α_2

مطابق شکل ۹-۳ می‌توان نوشت؛

تحت گشتاور T_1 ، زاویه شاخک برابر است با α_1

تحت گشتاور T_2 ، زاویه شاخک برابر است با α_2

در نتیجه می‌توان نوشت:

$$S = \frac{T_2 - T_1}{a_2 - a_1} \quad \text{یا} \quad S = \frac{T_2 - T_1}{\theta}$$

- اگر سفتی معلوم باشد، رابطه فوق را می‌توان برای یکی از پارامترها نوشت.

• مفتول با مقطع گرد

برخلاف فنرهای کششی و فشاری که در آن تنش ایجاد شده پیچشی است، در فنرهای پیچشی که به صورت خمش عمل می‌کنند، تنش خمشی ایجاد می‌گردد که مستقیماً متناسب است با گشتاور ایجاد شده در فنر و به صورت زیر محاسبه می‌گردد:

$$\text{تنش} = \frac{32T}{\pi d^3}$$

$$\theta \text{ خیز} = \frac{64T}{E\pi d^4} \left(\frac{L_1 + L_2}{3} \right) + N\pi D \left(\frac{180}{\pi} \right)$$

برای حالتی که فنر بازوهای مماسی ندارد، عبارت $\frac{L_1 + L_2}{3}$ صفر شده و عبارت خیز به صورت زیر خلاصه

می‌شود.

$$\theta = \frac{64TND \times 180}{E\pi d^4}$$

$$\frac{T}{\theta} = \frac{E\pi d^4}{11520[(L_1 + L_2)/3 + N\pi D]} \quad (\text{گشتاور بر درجه})$$

$$(N+1)D = \text{طول بدنه (حلقه بسته شده)}$$

$$(N+1 + \frac{\theta}{360})d = \text{طول بدنه (در موقعیت کاری)}$$

• مفتول با مقطع مستطیلی

$$\text{تنش} = \frac{6T}{hb^2}$$

$$\theta = \frac{12T}{Ehb^4} \left(\frac{L_1 + L_2}{3} \right) + N\pi d \left(\frac{180}{\pi} \right)$$

$$S = \frac{E\pi hb^3}{2160[(L_1 + L_2)/3 + N\pi D]} \quad \text{سفتی}$$

$$L_0 = (N+1)H = \text{طول بدنه (حلقه بسته)}$$

$$L_t = (N+1 + \frac{\theta}{360})h = \text{طول بدنه (موقعیت کاری)}$$

۳-۱۰ محاسبه طول بدنه

- طول بدنه یک فنر حلقه شده به صورت بسته در موقعیت آزاد عبارتست از:

$$L_0 = (N+1)d$$

در موقعیت کاری طول بدنه عبارتست از:

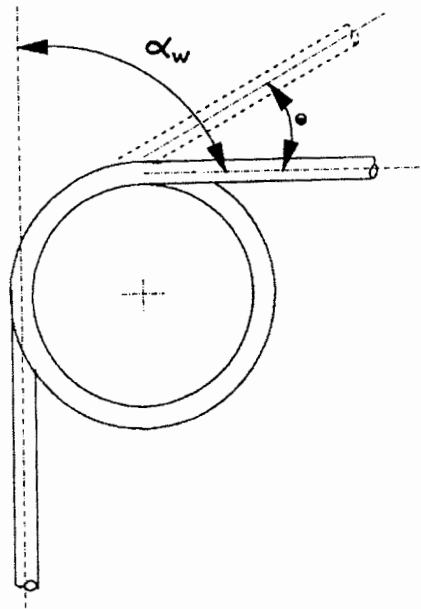
$$L_t = (N+1 + \frac{\theta}{360})d$$

۳-۱۱ محدوده پسماند

پیشنهاد می شود تا فنرها همیشه در محدوده پسماندی برابر ۱۵٪ طراحی شوند تا اطمینان حاصل شود که فنر در عمل یا در هنگام نصب هرگز تحت تأثیر تنش های بزرگتر از حد مجاز قرار نمی گیرد.

۳-۱۲ تعیین حلقه ها

همانطور که قبلاً ذکر شد، فنرهای پیچشی را باید طوری طراحی کرد تا به یک رابطه مشخصی برای شاخک تحت یک گشتاور مشخص، دست یابیم. این رابطه با استفاده از شکل ۳-۱۰ به روش زیر قابل دستیابی است:

شکل ۱۰-۳

سفتی فنر : S

گشتاور نهایی : T

رابطه زاویه‌ای مشخص شده : α_w

$$S = \frac{T}{\theta}$$

که در آن θ تغییر شکل زاویه‌ای از موقعیت آزاد به موقعیت کاری است.

$$\theta = \frac{T}{S}$$

لذا با داشتن گشتاور و سفتی می‌توان تغییر شکل را محاسبه کرد.

زاویه شاخک در موقعیت آزاد عبارت خواهد بود از : $\alpha_w - \theta$

لذا در هر طراحی فنر، باید تعداد کل حلقه‌ها I باشد به علاوه :

$$\frac{\alpha_w - \theta}{360}$$

یعنی اگر:

$$\alpha_w = 90^\circ$$

$$\theta = 40^\circ$$

$$\alpha_w - \theta = 50^\circ$$

در نتیجه تعداد کل حلقه‌ها در فنر عبارت خواهد بود از:

$$(91)$$

$$N = I + \frac{50}{360} = I + 0.14$$

این عدد ممکن است بسته به قطر مفتول و فنر برابر ۵/۱۴، ۵/۱۴ و یا ۱۱/۱۴ باشد. در هر صورت تعداد حلقه‌ها باید برابر تعداد کل + ۰/۱۴ باشد تا وضعیت مورد نیاز شاخک تحت گشتاور اعمال شده به دست آید.

۱۳-۳ تنش‌های مجاز

همانطور که قبلاً بیان شد، برخلاف فنرهای فشاری و کششی، فنرهای پیچشی در خمش تحت تنش قرار می‌گیرند نه در پیچش. لذا می‌توان نتیجه گرفت که فنرهای پیچشی در مقایسه با فنرهای فشاری می‌توانند تحت تنش‌های بالاتری قرار گیرند. به عنوان مثال، برای یک فولاد کربنی مطابق با شناسه BS ۵۲۱۶ یک فنر فشاری پیش تنیده نشده را می‌توان تا حدود ۴۹٪ استحکام کششی‌اش تحت تنش قرار داد، حال آنکه یک فنر پیچشی پیش تنیده نشده را تا حدود ۷۰٪ استحکام کششی‌اش می‌توان تحت تنش قرار داد.

برای مفتول‌های از جنس فولاد کشیده شده به صورت سرد از قبیل BS ۵۲۱۶ و ۳۰۲S۲۶ و ۲۰۵۹ BS تنش‌های خمشی مجاز (تنش‌های کاری) را می‌توان به ترتیب بین ۶۰٪ و ۵۰٪ استحکام کششی ماده در نظر گرفت. با وجود این، برای مفتول سخت شده در روغن و تمپر شده، این مقدار می‌تواند بین ۶۰٪ و ۷۰٪ افزایش داده شود. با انجام عملیات حرارتی مناسب بر روی فنرها در دمای پایین و بعد از حلقه پیچی، می‌توان تنش کاری مجاز را تا حد قابل توجهی افزایش داد.

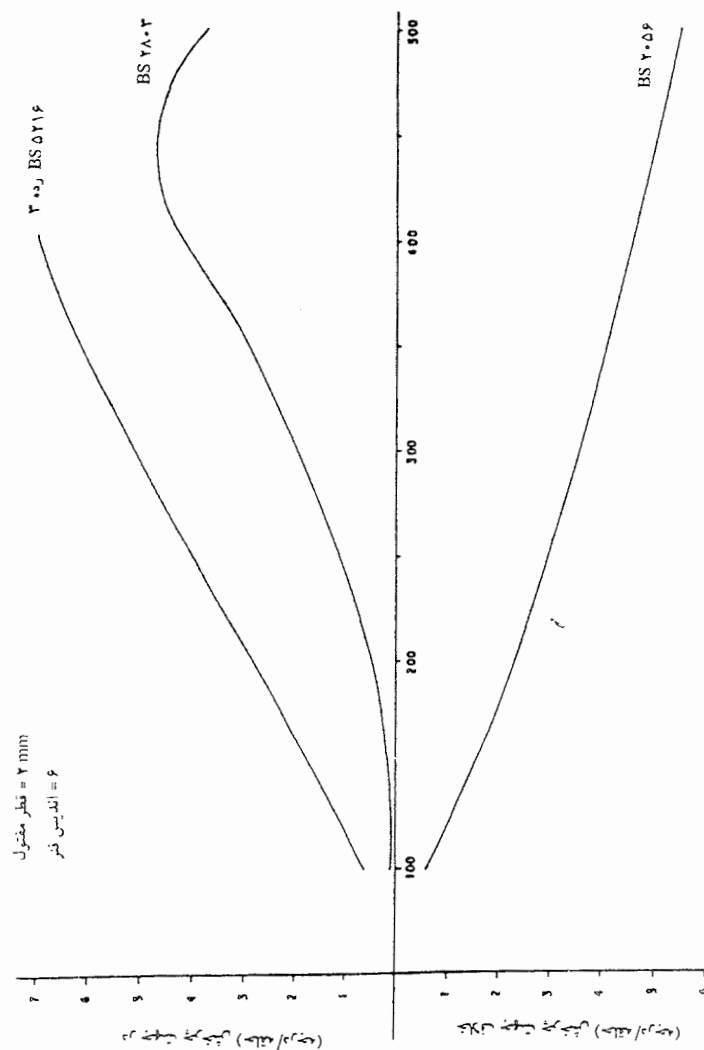
جدول زیر سطح تنش پیشنهادی برای کاربردهای استاتیکی رانشان می‌دهد (تا ۱۰/۰۰۰ سیکل

بارگذاری):

سطح تنش درصدی از استحکام کششی	ماده
۷۰	BS۵۲۱۶
۷۰	BS۵۲۱۶
۶۰	BS۵۲۱۶ (۳۰۲S۲۶)

برای ماده BS ۵۲۱۶، تنش حداکثر کاری را می‌توان تا حدودی ۸۵٪ استحکام کششی با استفاده از انجام عملیات حرارتی LTHHT افزایش داد. نکته‌ای که باید به خاطر داشت این است که عملیات حرارتی موقعیت شاخک‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد که بسته به نوع ماده، آن را در جهت پیچش یا بر خلاف آن می‌چرخاند (ماده BS ۵۲۱۶ و BS ۲۸۰۳ در جهت چرخش و ۳۲۰S۲۶ BS ۲۰۵۶ بر خلاف آن) این موضوع

به صورت نموداری در شکل ۱۱-۳ نشان داده شده است. تنش‌های کاری حداکثر هنگامی که فنر در شرایط پیچش در جهت خلاف به کار گرفته شوند، حدود ۱۵ تا ۳۰٪ استحکام کششی کمتر می‌باشند. به طور کلی، فنرهای پیچشی، حلقه بسته می‌باشند و لازم است کشش اولیه بین حلقه‌ها از بین برود، زیرا می‌تواند مشخصه‌های پیچشی را تحت تأثیر قرار دهد. در حالیکه فنر باید طول بدنه مشخصی داشته باشد که در صورت لزوم می‌توان حلقه‌های آن را باز کرد. اطلاعات بیشتر در مورد تنش‌های طراحی در فنرهای پیچشی را می‌توان در گزارش تحقیقی SRAMA شماره ۲۳۵ و در مجله فنر، شماره ۱۲۱ به تاریخ دسامبر ۱۹۷۵ و یا BS۱۷۲۶، بخش ۳ پیدا کرد.

شکل ۱۱-۳ تاثیر عملیات حرارتی L/THT بر وی موقعیت شاخک‌های فنر پیچشی

۴- آزمایش‌های خستگی فنرها

انجام آزمایش‌های خستگی بر روی فنرها، بهترین روش برای تخمین طول عمر خستگی فنرهایی است که تحت تاثیر بارهای تکراری قرار دارند. چنین آزمایش‌هایی باید به دقت انجام شده و برای تعیین یک نقطه از منحنی خستگی، حداقل از ۵ تا ۱۰ فنر مشابه استفاده شود. سرعت آزمایش از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. بارگذاری با سرعت بالا، حرارت ایجاد کرده و باعث می‌شود که در چند حلقه اول نسبت به دیگر حلقه‌ها، خیز بیشتری به وجود آید و شکست زودرس اتفاق افتد. تعداد سیکل‌ها بین ۲۰۰ تا ۳۵۰ سیکل بر دقیقه ترجیح داده می‌شود؛ البته کمتر از ۲۰۰ و بیشتر از ۳۵۰ سیکل بر دقیقه هم به کار برده می‌شود ولی باید از بارگذاری سریع اجتناب کرد، مگر در مواقعی که فنر در عمل نیز تحت چنین شرایطی قرار داشته باشد.

تعدادی از فنرهای فشاری از جنس فولاد زنگ‌نزن نوع ۳۰۲، فولاد فنر MB تمپر شده با روغن و سیم موزیک در ۲۰۰ سیکل بر دقیقه مورد آزمایش قرار گرفتند. قطر مفتول در همه آنها ۱/۶ میلی‌متر و قطر خارجی ۱۴/۳ میلی‌متر و طول آزاد ۵۰ میلی‌متر بوده و دو انتهای آنها سنگ‌زده شد. خیز اولیه آنها برابر ۶/۳۵mm بود و سپس ۱۹mm به آن اضافه می‌شد. تنش‌هایی که به فنرها اعمال می‌شد تقریباً بین (psi) ۳۰۰۰۰ تا ۲۰۰Mpa (۱۰۷۵۰۰psi) تا ۷۴۰Mpa بود. تحت شرایط فوق، عمر میانگین آنها عبارت بود از:

تعداد سیکل تا شکست	ماده
۱۹۵۷۰۰	فولاد زنگ‌نزن نوع ۳۰۲
۲۰۲۴۰۰	فولاد MB تمپر شده با روغن
۱۸۵۳۱۸۵	سیم موزیک

توجه: فنرهای سیم موزیک که به صورت چرخشی (rotary straightened) و برای استفاده در حلقه‌های پیچشی (torsion coilers) تولید می‌شوند، فقط ۱۵۱/۸۰۰ سیکل را توانستند تحمل کنند. دلیل شکست زودرس چنین مفتول‌هایی این است که استحکام کششی در مفتول‌هایی که به طریق کشش سرد تولید شده‌اند، طولی (longitudinal) است، حال آنکه در مفتول‌های چرخشی (rotary) عرضی است، لذا خواص کششی و حدالاستیک در آنها پایین است.

○ نکات مربوط به آزمایش‌های خستگی:

۱. تعداد فنرها در هر مورد حداقل باید ۵ عدد باشند و تمام مشخصات آنها از قبیل ابعاد، جنس، محدوده تنش و دیگر جزئیات باید به دقت ثبت گردد.

۲. سرعت آزمایش برای رسیدن به نتایج یکسان باید بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ (۳۰۰ بهتر است) سیکل بر دقیقه باشد.

۳. پس از ۱۰۰۰ سیکل بارگذاری، آزمایش را متوقف کرده و دقت کنید که پارامترهای آزمایش مثل دامنه بار و غیره تغییر نکرده و یا فنر در محل خود نشست نکرده باشد.

۴. عمر متوسط هر سری از پنج فنر را به صورت زیر تعیین کنید:

کمترین و بیشترین مقادیر را در نظر بگیرید، آنگاه میانگین دو مقداری که به یکدیگر نزدیکتر هستند را حساب کنید.

۵. کمترین محدوده تنش، بیشترین عمر را در پی دارد.

۶. فنرهای فشاری که نشیمنگاه آنها سنگ زده شده است، عمر طولانی‌تری دارند.

۷. فنرهای فشاری ساخته شده به صورت نیم حلقه (Half coil)، مثل آنهایی که $9\frac{1}{2}$ یا $10\frac{1}{2}$ حلقه

فعال دارند، نسبت به فنرهای که تعداد حلقه زوج دارند، طول عمر بیشتری دارند، زیرا توزیع تنش در آنها بهتر بوده و تمایل کمتری به کمایش دارند.

۸. فنرهای آزمایش شده در موتور AC با سرعت ۱۸۰۰ دور بر دقیقه، در $\frac{1}{11}$ فرکانس طبیعی‌شان نوسان

می‌کنند، به طوری که اگر آنها ۱۱ برابر سریع‌تر، یعنی با سرعت ۱۹۸۰۰ سیکل بر دقیقه، نوسان کنند، دچار خستگی زودرس می‌شوند.

۹. شکست صحیح حاصل از خستگی از روی سطح داخلی یک حلقه، جایی که تنش حداکثر می‌باشد، شروع می‌شود.

۱۰. ابزار آزمایش و فنرها کاملاً روانکاری شوند.

۴-۱ تعاریف

۴-۱-۱ و اماندگی خستگی (Fatigue Failure)

وقتی یک فنر به طور پیوسته تحت بارگذاری و تغییر شکل قرار دارد، ماده اصطلاحاً خسته شده و شکست ممکن است در تنش‌هایی بسیار پایین‌تر از حد الاستیک اتفاق افتد. این نوع و اماندگی در محدوده تنش‌های کوچک اتفاق نمی‌افتد. مثلاً شکست در پنج فنر در تعداد سیکل‌های زیر اتفاق افتاده است: ۱۵۰۰۰۰،

۲۱۰۰۰۰، ۲۴۰۰۰۰، ۳۰۰۰۰۰ سیکل. به منظور تعیین مقدار میانگین از بیشترین و کمترین مقدار صرف نظر شده و بین دو مقداری که به یکدیگر نزدیکتر هستند، میانگین گرفته می‌شود. در این حالت، دو مقداری که به یکدیگر نزدیکتر هستند، ۱۹۰۰۰۰ و ۲۱۰۰۰۰ هستند؛ لذا مقدار میانگین برابر ۲۰۰۰۰۰ می‌باشد. به منظور دسترسی به نتایج دقیق‌تر، می‌توان پنج گروه پنج فنری را مورد آزمایش قرار داد و میانگین هر گروه را به روش فوق به دست آورد و سپس از بین پنج میانگین به دست آمده، یک متوسط‌گیری نهایی به عمل آورد. به منظور دستیابی به یک مقدار متوسط، فقط کافی است، چهار فنر از هر گروه پنج فنری بشکند.

۴-۱-۲ عمر خستگی (Fatigue Life)

عمر خستگی عبارت است از تعداد سیکل‌های بارگذاری شده تا شکست در یک محدوده تنش مشخص و ثابت.

۴-۱-۳ استحکام خستگی (Fatigue Strength)

استحکام خستگی تنش است که در آن واماندگی (Failure)، چه از طریق شکست (Fracture) و چه از طریق نشست پایدار (Permenent set)، بعد از تعداد سیکل بارگذاری مشخص، اتفاق می‌افتد. لازم است جهت اعداد سیکل بارگذاری به همراه استحکام خستگی ذکر گردد. اغلب استحکام خستگی، استحکام دوام (Endurance Strenght) نیز نامیده می‌شود.

۴-۱-۴ حد دوام (Endurance Limit)

حد دوام، بالاترین تنش یا محدوده تنشی است که می‌تواند بدون واماندگی به صورت تکراری به قطعه اعمال گردد. معمولاً ده میلیون (۱۰^۷) سیکل، عمر نامحدود خوانده شده و برای تعیین این حد، رضایت بخش می‌باشد. در عین حال، باید توجه شود که در بسیاری از اوقات فنرهایی که می‌توانند سه میلیون سیکل بارگذاری را تحمل کنند، قادر خواهند بود ده میلیون را نیز تحمل کنند.

۴-۲ تنش‌های طراحی

سه منحنی برای فنرهای فشاری و کششی و سه منحنی برای فنرهای پیچشی برای هر ماده بر اساس چندین پارامتر مثل استحکام کششی، حد الاستیک، نتایج حاصل از هزاران آزمایش و مقایسه با پیشنهادات

دیگر محققین تهیه شده که از آنها برای طراحی موفق هزاران فنر به کار برده شده در صنایع، استفاده شده است.

منحنی‌ها شامل اغلب مواد فنری مرسوم، در قطرهای مختلف مفتوهای تجاری قابل دسترسی می‌باشد.

این منحنی‌ها مخصوص مفتول‌های با مقاطع مربعی، مستطیل یا شکل‌های خاص دیگر نمی‌باشند. از این منحنی نباید برای فنرهای مارپیچ (Spiral)، ساعت (Clock)، تخت (Flat)، حلزونی مارپیچ (Volute) یا نورد شده به صورت گرم (hot-rolled) استفاده شود؛ زیرا چنین فنرهایی نیاز به آزمایش‌های خستگی ویژه‌ای دارند.

نوع عملکرد فنر، ماده انتخاب شده و تنش‌های اعمالی، از مهم‌ترین عوامل در تعیین عمر یک فنر می‌باشند.

شرایط دیگری که بر عمر فنر اثر می‌گذارند عبارتند از: اندازه ماده، محدوده تنش، نوع بارگذاری (مثل استاتیکی - دینامیکی یا ضربه‌ای)، دمای محیط (چه خیلی سرد یا بالاتر از حد معمول) و طراحی عمومی (شامل اندیس فنر، خم‌های شدید، حلقه‌های با خم تند و محیط‌های خود).

منحنی‌ها برای فنرهایی با محدوده تنش متوسطی که معمولاً خیزی برابر ۲۵ تا ۷۵ درصد خیز کل فنر را در دمای اتاق، با اندیس‌های معمولی فنر و بدون کماتش ایجاد می‌کنند، مناسب هستند. همچنین برای فنرهایی که دارای روش ساخت و عملیات حرارتی (به منظور تنش‌زدایی، بعد از حلقه‌پیچی) مناسب و صحیحی باشند.

برای فنرهایی که تنش‌زدایی شده و ساچمه خورده‌اند می‌توان بین ۲۰ تا ۳۰ درصد به مقادیر به دست آمده‌اند، ولی با کاهش مقدار ۱۰ تا ۱۵ درصد و بررسی تنش‌های خمشی در قلاب‌ها (hooks) و مقایسه تنش‌های قلاب با منحنی‌های تنش مربوط به فنرهای پیچشی، می‌توان از آنها برای فنرهای کششی نیز استفاده کرد. ضریب تصحیح انحناء نیز در تنش‌های محاسبه شده، قبل از مقایسه آنها با تنش‌های منحنی‌ها باید اعمال گردد. به ویژه برای منحنی‌های تنش مخصوص کاربردهای متوسط (average) و سخت (Severe).

منحنیها شامل هر دو سیستم متریک SI و اینچ - پوند می‌باشند.

منحنی‌های حد دوام (شکل ۴-۱) بر اساس محدوده تنش بین اولین تنش (تنش اولیه) و دومین تنش (تنش نهایی) ترسیم شده‌اند. هر چه این محدوده باریک‌تر باشد، عمر طولانی‌تر خواهد بود. نحوه استفاده از نمودار توسط خط‌چین نشان داده شده است. در این مورد یک فنر فشاری از جنس مفتول تمپر

شده با روغن با رده MB، در محدوده تنش 117Mpa (17000psi) تا 493Mpa (71500psi) قرار داشته و دارای عمر نامحدود است (فترهایی که تنش‌های آنها در داخل محدوده منحنی‌ها قرار گیرد، دارای عمر خستگی نامحدود هستند).

شکل ۴-۱ منحنی‌هاب حد دوام

تنش‌های پیشنهادی برای طراحی، ممکن است برای تعیین یک تنش مطمئن (Safe Stress)، قبل از طراحی یک فنر یا بعد از طراحی آن، به منظور تعیین عمر احتمالی نیز، استفاده شود.

مثال:

با توجه به منحنی‌های تنش طراحی پیشنهادی برای فنرهای فشاری (شکل ۴-۲) از جنس سیم موسیقی، خط‌چین در بخش پایین سمت چپ نشان می‌دهد که خط عمودی که از 27.16mm (1.07085in) به سمت بالا ادامه می‌یابد، پایین‌ترین منحنی را در 710Mpa (103000psi) قطع می‌کند که مخصوص کاربرد سخت (Sever Service) بوده و منحنی میانی را در 860Mpa (125000psi) قطع کرده که مخصوص کاربرد متوسط (avarage service) بوده و منحنی بالایی را در 950Mpa (138000psi) قطع کرده که برای کاربرد سبک است.

شکل ۴-۲

همچنین، برای طراحی بر اساس سیستم متریک، خط چین در بخش پایینی، سمت راست نشان می‌دهد که خط عمودی که از $3,85\text{mm}$ به سمت بالا حرکت می‌کند، منحنی بالایی را در 860Mpa قطع می‌کند که مخصوص کاربرد سبک و عمر کوتاه بوده و منحنی میانی را در 780Mpa قطع می‌کند که مخصوص کاربرد متوسط و منحنی پایینی را در 650Mpa قطع می‌کند که مخصوص کاربرد سخت و عمر طولانی می‌باشد.

۴-۳ کار سبک (Light Service)

کار سبک به بارگذاری‌های بین 1000 تا 10000 سیکل اطلاق می‌گردد و فنرهایی را شامل می‌شود که تحت تاثیر بارهای استاتیکی بوده و دارای خیزهای کم و محدوده تنش پایین می‌باشند. این فنرها به ندرت در چاشنی‌های مواد منفجره، پرتابه‌ها (موشک‌ها و غیره)، ضربه‌گیرها و ابزار ایمنی استفاده می‌شوند. چنین فنرهایی را می‌توان با تنش‌های نسبتاً بالا تا حداقل حد الاستیک هر ماده، طراحی کرد.

۴-۴ کار متوسط (Average Service)

کار متوسط به بارگذاری‌های بین ۱۰۰۰۰۰۰ تا ۱۰۰۰۰۰۰۰ سیکل اطلاق می‌گردد و فنرهایی را شامل می‌شود که برای کاربردهای عمومی در ماشین‌ها، ترمزها، موتورها، سوپچ‌ها و انواع متفاوت محصولات مکانیکی، استفاده می‌شوند. فرکانس عادی تا حدود ۳۰۰ سیکل بر دقیقه و نیروهای متوسط بدون ضربه در این فنرها، باعث شده است که آنها بتوانند بیشتر از ۱۰۰۰۰۰۰ سیکل بارگذاری را بدون شکست تحمل کنند و در مقادیر تنش در زیر منحنی میانی، اغلب می‌توانند تا ۱۰۰۰۰۰۰۰ سیکل بارگذاری را تحمل کنند به شرط آن که ماده و شرایط کاری، معمولی باشند. تنش‌های کمتر، عمر بیشتری را در پی خواهد داشت.

۴-۵ کار دشوار (Severe Service)

کار دشوار به بارگذاری‌های بالاتر از ۱۰۰۰۰۰۰۰ سیکل اطلاق می‌گردد و فنرهایی را شامل می‌شود که با سرعت زیاد و در مدت زمان طولانی، تحت بارگذاری قرار دارند؛ مثل فنرهای سوپاپ در موتور اتومبیل، چکش‌های بادی، پرس‌ها، کنترل‌کننده هیدرولیکی و کاربردهای مشابه. تنش‌های مربوط به پایین‌ترین منحنی، حداقل ۱۰۰۰۰۰۰۰ بارگذاری را در پی دارد، و این تنش‌ها باید حداقل ۱۰ درصد کاهش داده شود تا بتوان ۱۰۰۰۰۰۰۰ سیکل بارگذاری که نشانه عمر نامحدود است را به دست آورد. برای کاربردهای دشوار، باید به منحنی‌های دوام (شکل ۴-۱)، قبل از تعیین یک تنش مجاز مطمئن، توجه کرد.

مراجع:

- 1- Carlson, Spring DESIGNER,S Handbook, p173, فصل ۱۰
- 2- Compression Springs , IST(Institute of Spring Technology) Reports.
- 3- Wahl, Mechanical Springs.

مقدمه

فرآیند طراحی فنر در بعضی موارد بسیار وقت گیر و طاقت فرسا می باشد. لذا استفاده از نرم افزار طراحی فنر می تواند کمک قابل ملاحظه ای به طراح نماید. نرم افزار Spring Design Studio، با حمایت دانشگاه صنعتی شاهرود و شرکت تولیدی فنرلول طراحی شده است، از قابلیت‌های فراوانی برخوردار است. این نرم افزار نسبت به نمونه های طراحی شده توسط انجمن های فنر سازان انگلیس و آمریکا برتری هایی دارد که در قسمت های بعدی به تفصیل توضیح داده خواهند شد. این نرم افزار حاصل تلاش های فراوان در مدت ۳ سال می باشد.

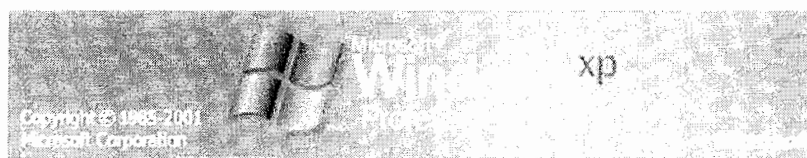
مراحل طراحی نرم افزار

• انتخاب بهترین زبان برنامه نویسی

در انتخاب زبان برنامه نویسی مورد نیاز برای طراحی این نرم افزار، چندین ویژگی شاخص در نظر گرفته شده است که در زیر به آنها اشاره شده است :

○ نرم افزار طراحی شده باید تحت سیستم عامل Microsoft Windows اجرا شود.

از آنجایی که تکنولوژی کامپیوتر در پند سال اخیر پیشرفت چشمگیری داشته است، نیاز روزافزون کاربران به سیستم عامل های جدیدتر و پیشرفته تر، شرکت های تولید کننده نرم افزار را بر آن داشت تا سیستم عاملی پیشرفته قدرتمند را ارائه دهند. معروفترین و پرسابقه ترین این شرکت ها، Microsoft می باشد که توانسته با ارائه سیستم عامل Windows، صنعت برنامه نویسی را دگرگون کند و بسیاری از مشکلات کاربران در استفاده از کامپیوتر را رفع نماید. بعد از ارائه این سیستم عامل، تمامی شرکت های تولید کننده نرم افزارهای خود را تحت این سیستم طراحی نمودند و اکنون می توان گفت که اکثر نرم افزارهای کاربردی تحت این سیستم عامل اجرا می شوند. لذا ما هم بر آن شدیم تا نرم افزار خود را تحت این طراحی کنیم.

○ نرم افزار طراحی شده باید توان ایجاد محیط گرافیکی قوی و زیبا را داشته باشد.

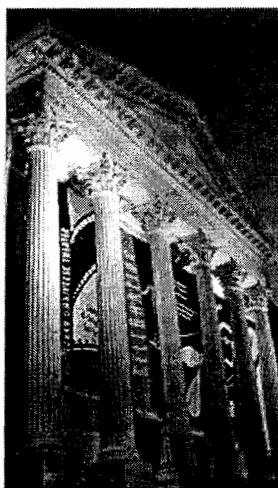
از جمله ویژگیهای هر نرم افزار که باعث ایجاد تاثیر عمیقی بر روی کاربر می شود، ظاهر آن می باشد. در نرم افزارهای جدید، این موضوع مورد توجه بسیاری قرار گرفته است، تا حدی شرکت ها در این زمینه هم دست به رقابت زده اند.

○ با توجه به زمان محدود پروژه، زبان برنامه نویسی انتخابی باید از سرعت بالایی برخوردار باشد. یکی از پارامترهای مهم پروژه، مدت زمان انجام پروژه می باشد. لذا اولویت با زبان برنامه نویسی می باشد که از سرعت بالاتر طراحی نسبت به بقیه برخوردار است.

○ زبان برنامه نویسی مورد نظر باید توانایی انجام پروژه های غیر تیمی را دارا باشد. با توجه به اینکه از لحاظ این پروژه از لحاظ تعداد اعضای تیم محدودیت دارد و از لحاظ حجم کار بسیار بزرگ است، لذا باید زبان برنامه نویسی انتخاب شود که حتی یک برنامه نویس هم بتواند از ابتدا تا انتهای پروژه را بدست گیرد. به عنوان مثال MS Visual C++ از جمله زبانهایی است که باید حتما بصورت تیمی با آن کار کرد.

با توجه به معیارهای ارائه شده در بالا و با توجه به اینکه امروزه عمدتا برای انجام پروژه های برنامه نویسی از سه زبان Visual C++ ، Visual Basic و Borland Delphi استفاده میشود می توان بهترین زبان برنامه نویسی را انتخاب نمود.

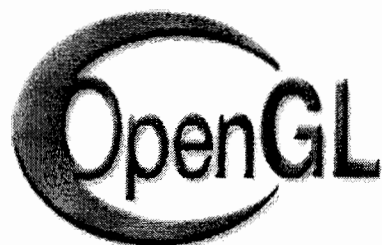
از آنجایی که Visual C++ یک زبان برنامه نویسی کاملا تیمی می باشد، نمی تواند به عنوان بهترین گزینه مطرح شود. زبان برنامه نویسی Visual Basic هم نسبت به Borland Delphi از سرعت پایین تری برخوردار است و در عین حال ایجاد واسطه گرافیکی در این مشکل تر می باشد. با توجه به توضیحات فوق تنها گزینه زبان برنامه نویسی Borland Delphi می باشد که تمامی معیارهای فوق را ارضاء می کند.

Borland
Delphi
Enterprise

• انتخاب بهترین تکنولوژی سه بعدی سازی

یکی از برتری های این نرم افزار نسبت به نمونه های دیگر، قدرت نمایش سه بعدی فنرهای طراحی شده می باشد. لذا انتخاب یک تکنولوژی برتر در ایجاد یک محیط گرافیکی سه بعدی بسیار ضروری می باشد. دو تکنولوژی که امروزه استفاده از آنها بسیار گسترش یافته است، تکنولوژی DirectX (Direct 3D) و OpenGL می باشد. تکنولوژی DirectX یک بسته نرم افزاری است که توسط شرکت Microsoft ارائه شده است و شامل : Direct 3D ، Direct Draw ، Direct Show ، Direct Input می باشد. بخش Direct 3D آن مختص ایجاد محیط های گرافیکی سه بعدی با قدرت بالا می باشد. تکنولوژی OpenGL تکنولوژی نرم افزاری است که توسط شرکت OpenGL Architecture Review Board (ARB) تولید شده است. امروزه اکثر بازیهای کامپیوتری این دو تکنولوژی را به طور کامل پشتیبانی می کنند. از بین دو تکنولوژی فوق OpenGL برای این پروژه مناسب تر می باشد. دلیل آن، این است که در DirectX کل نرم افزار وارد محیط سه بعدی شده که مطلوب ما نیست. ولی در OpenGL می توان در هر قسمت از نرم افزار این تکنولوژی را به کار برد بدون آنکه به در بقیه قسمت ها تغییری ایجاد شود.

• طراحی ساختار اصلی نرم افزار

در ابتدا نوع ورودی ها و خروجی ها به صورت کلی مشخص گردید. برای این قسمت بیشتر از نرم افزار IST اید، گرفته شده است. سپس ویژگی های برتری که این نرم افزار باید نسبت به نرم افزار های نمونه می داشت ، مشخص گردید. البته لازم به ذکر است ه این نرم افزار در سه بخش مجزای فنرهای فشاری، کششی و پیچشی طراحی گردیده است.

از جمله ورودی های مورد نیاز نرم افزار می توان: مشخصات ماده، قطر مفتول، قطر خارجی حلقه، تعداد حلقه، طول آزاد، طول های کاری را نام دارد. همچنین می توان از خروجی های نرم افزار به موارد زیر اشاره کرد: ضریب سختی، طول بسته، نیروی بسته، تنش بسته، فرکانس طبیعی، جرم فنر، مکان کمانش، اندیس فنر، ضریب تصحیح تنش، مشخصات کامل نمودار گودمن، نمای دوبعدی و محاسبات تلرانس.

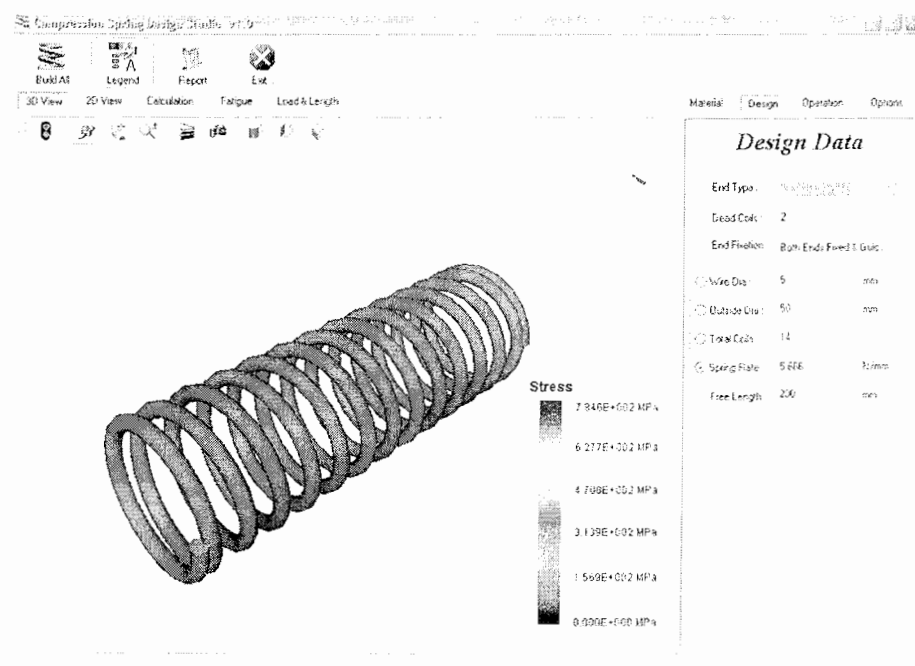
از ویژگی های برتر نرم افزار می توان : طراحی سه بعدی فنر، متحرک کردن شرایط کاری فنر همزمان با نمایش توزیع رنگ تنش های ایجاد شده در فنر را نام برد. لازم به ذکر است که نام این نرم افزار Spring Design Studio یا به صورت خلاصه SDS انتخاب شده است.

• اعمال استانداردهای طراحی فنر در نرم افزار

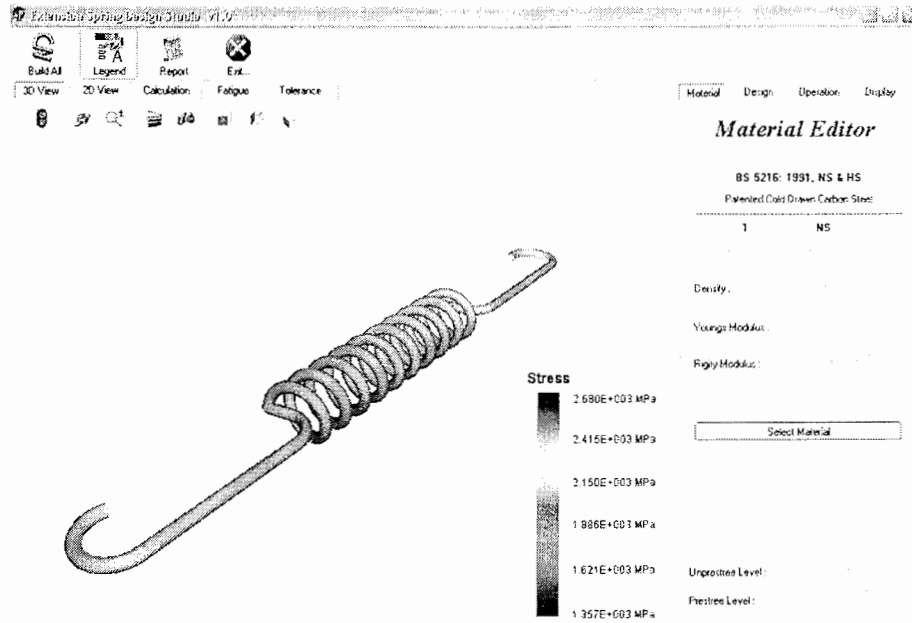
از آنجایی که این نرم افزار باید قابلیت رقابت با نمونه های خارجی خود را داشته باشد، می بایستی توانایی انجام محاسبات بر اساس استانداردهای معتبر جهانی را دارا باشد. این قسمت از طراحی نرم افزار شامل جمع آوری روابط تئوری و تجربی طراحی فنر و سپس پیاده کردن این روابط در نرم افزار می باشد. این استانداردها شامل دو قسمت می باشد: قسمت اول شامل استانداردهای مواد فنری می باشد که در آن خواص مکانیکی و شیمیایی ارائه شده است. قسمت دوم شامل روابط تئوری و تجربی طراحی فنر می باشد. استانداردهایی که در این نرم افزار استفاده شده است شامل: ASTM (استاندارد انجمن تست مواد آمریکا)، SAE (استاندارد انجمن خودروسازان آمریکا)، BSI (مجموعه استاندارد های انگلیس)، EN (استاندارد های اروپا) می باشد.

• طراحی ویزوال نرم افزار

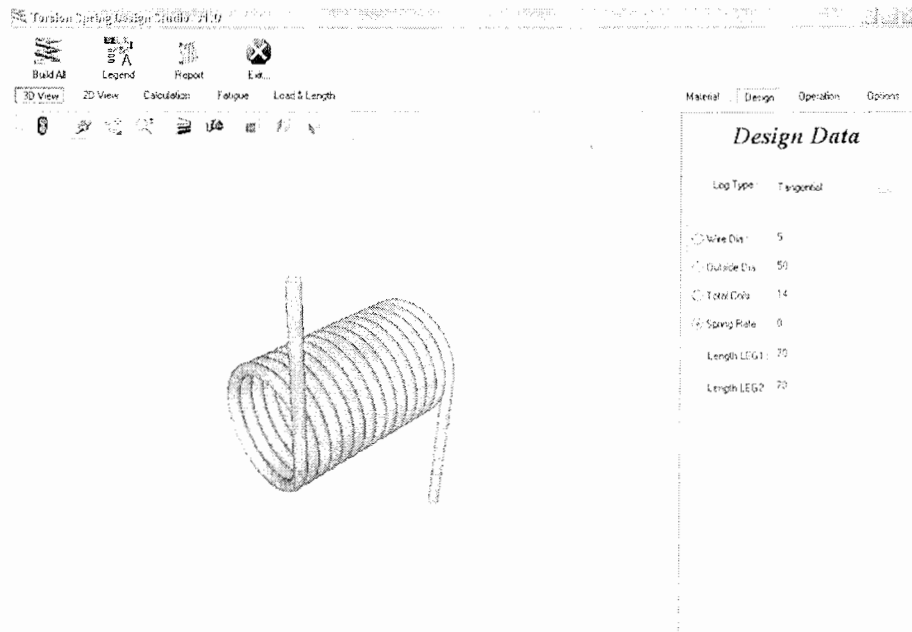
بعد از طراحی ساختار کلی نرم افزار شامل موقعیت ورودی ها، خروجی ها و در کل شمای کلی نرم افزار مشخص گردید. در این قسمت سعی بر این بوده است که کاربری طوری طراحی شود که کاربری آن بسیار ساده باشد. در طراحی این قسمت از نرم افزار های SolidWorks, 3D Studio Max بیشتر کمک گرفته شده است. قسمت Control Panel نرم افزار طوری طراحی شده است که کاربر به راحتی می تواند ورودی ها وارد کرده و به سرعت از یک قسمت طراحی به قسمت دیگر برود. بخش نتایج به گونه ای طراحی شده است که کاربر به راحتی می تواند به تمامی نتایج دسترسی کامل داشته باشد.

شمای کلی محیط نرم افزار - بخش فشاری

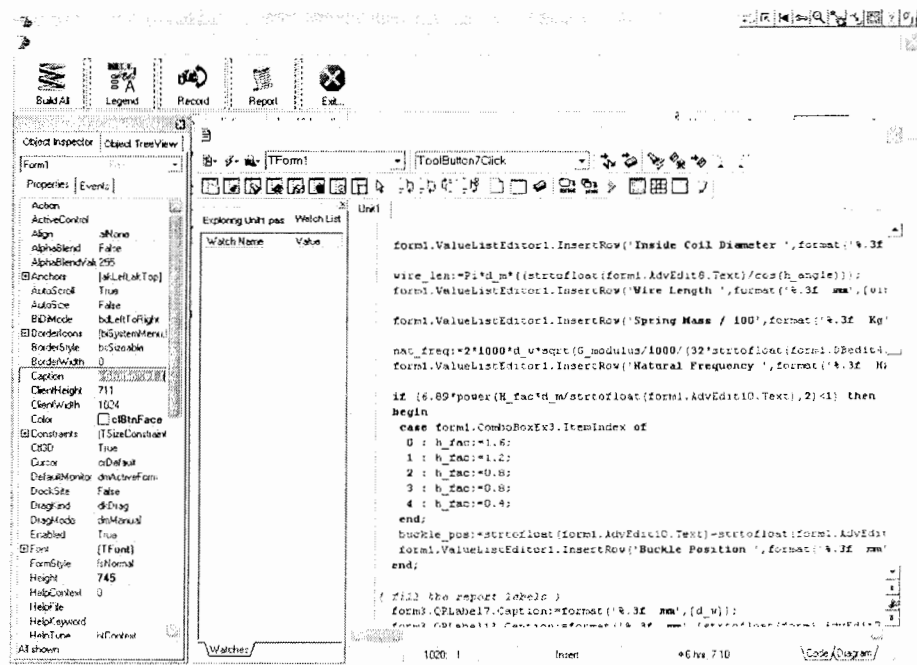
شمای کلی محیط نرم افزار - بخش کششی

شمای کلی محیط نرم افزار - بخش پیچشی

• کد نویسی نرم افزار

بعد از طراحی ویژوال نرم افزار نوبت به برقراری ارتباط بین اجزای سازنده این نرم افزار می باشد. این ارتباط باید به گونه ای برقرار شود که بتواند حداکثر کارایی را برای محیط طراحی شده ایجاد نماید. برای انجام محاسبات ریاضی پیشرفته از نوعی کامپوننت بنام Parser استفاده شده است که توانایی تجزیه و تحلیل روابط ریاضی را دارد. همچنین جهت تسریع فرآیند کد نویسی از کامپوننتی بنام CodeRush محصول کمپانی Eagle Software, Inc. استفاده شده است. لازم به ذکر است که کدهای مربوط به هر بخش از نرم افزار اعم از فشاری، کششی و پیچشی به طور متوسط شامل ۳۰۰۰ خط می باشد. که این تعداد کد بدون احتساب کدهای آماده استفاده شده است.

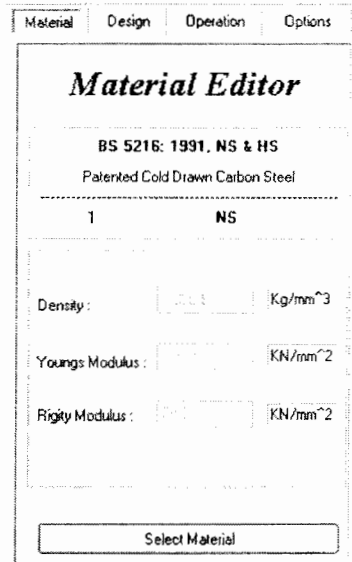

محیط کد نویسی Borland Delphi

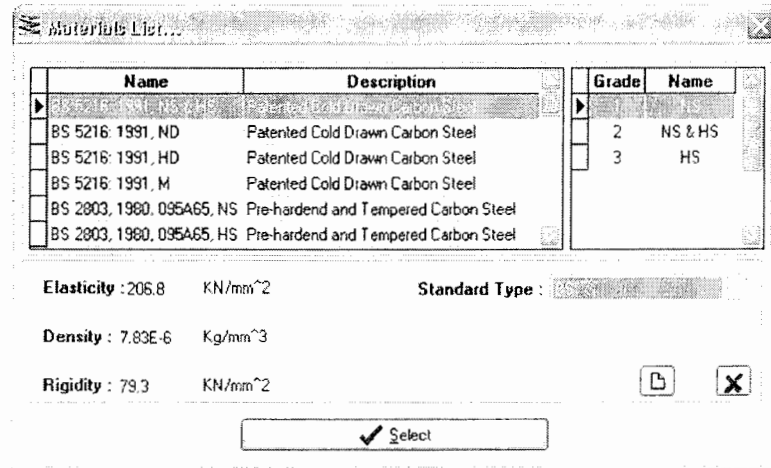
امکانات نرم افزار

• بخش بانک مواد فنی :

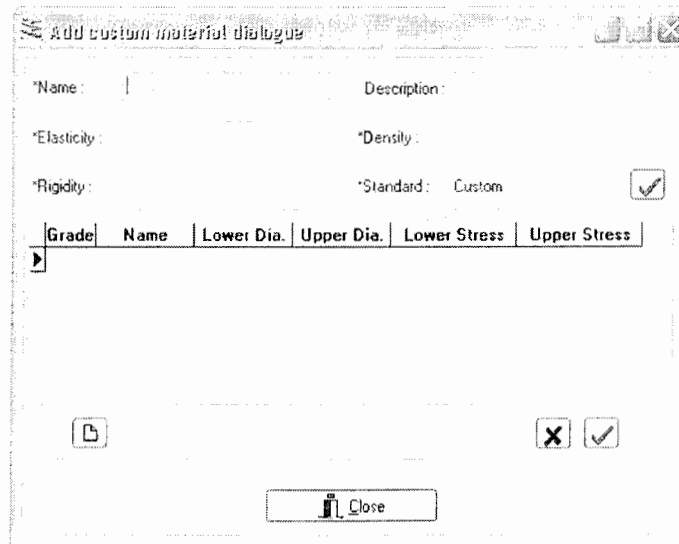
در این بخش کاربر می تواند مشخصات ماده فنی فعلی را مشاهده کند و در صورت نیاز ماده دیگری را برای طراحی خود انتخاب نماید. در صفحه انتخاب مواد کاربر می تواند با انتخاب استاندارد مورد نظر لیست مواد فنی مربوط به این استاندارد را مشاهده نماید. در صورتی که کاربر ماده مورد نظر خود را در این بانک اطلاعاتی نیابد می تواند این ماده را خود به بانک مواد فنی اضافه کند.

بخش ماده فنی در Control Panel نرم افزار

پنجره لیست مواد فنی

پنجره اضافه کردن یک ماده فنی جدید

• بخش طراحی هندسی

در این بخش کاربر می تواند مشخصات هندسی فنر را وارد کند. این مشخصات هندسی با توجه به نوع فنر متفاوت می باشند. فنر های فشاری شامل: نوع انتها، تعداد حلقه های بسته، نوع تکیه گاه، قطر مفتول، قطر خارجی، تعداد کل حلقه ها، ضریب سختی فنر و طول آزاد، فنرهای کششی شامل: نوع انتها، قطر مفتول، قطر خارجی، تعداد کل حلقه ها، ضریب سختی فنر، کشش اولیه و طول آزاد، فنرهای پیچشی شامل: نوع شاخک ها، قطر مفتول، قطر خارجی، تعداد کل حلقه ها، ضریب سختی فنر و طول شاخک ها می باشند. در طراحی یک فنر کاربر می تواند یکی از پارامترهای، قطر مفتول، قطر خارجی، تعداد کل حلقه ها، ضریب سختی را به عنوان مجهول انتخاب نماید، تا نرم افزار این پارامتر را برای کاربر محاسبه نماید.

End Type:	Cross Over Loop
Wire Dia:	5 mm
Outside Dia:	30 mm
Total Coils:	10
Spring Rate:	0 N/mm
Initial Tension:	50 N
Free Length:	250 mm

پارامترهای هندسی فنر کششی

Leg Type:	Tangential
Wire Dia:	5 mm
Outside Dia:	50 mm
Total Coils:	14
Spring Rate:	0 N.mm/deg
Length LEG1:	20 mm
Length LEG2:	20 mm

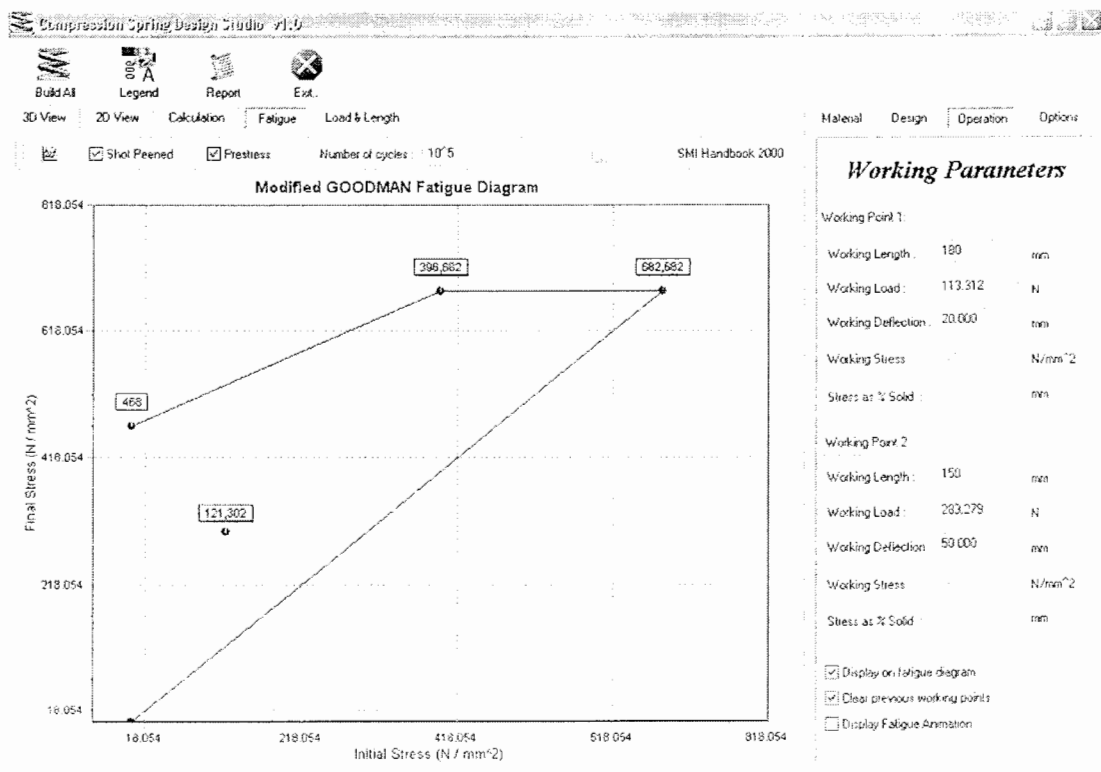
پارامترهای هندسی فنر پیچشی

End Type:	Closed & Ground
Dead Coils:	2
End Fixation:	Both Ends Fixed & Guac
Wire Dia:	5 mm
Outside Dia:	50 mm
Total Coils:	14
Spring Rate:	0 N/mm
Free Length:	200 mm

پارامترهای هندسی فنر فشاری

• بخش بارگذاری دینامیکی

این قسمت که در نرم افزار با نام Operation مشخص شده است، قابلیت شبیه سازی دینامیکی فنر را داراست. همانطور که می دانید، حد بالا و حد پایین برای بازه نوسانی فنر در عمل با طول آزاد و طول بسته فنر متفاوت می باشد. در این قسمت کاربر می تواند حد بالا و حد پایین را که با عنوان Working Point 1 و Working Point 2 مشخص شده اند وارد کند. بعد از وارد کردن این اطلاعات کاربر می تواند مقادیر مهم فنر از جمله تنش و نیرو را در این طول ها مشاهده نماید. سپس نرم افزار با استفاده از معیار گودمن بهبود یافته که یکی از پرکاربردترین معیارهای خستگی می باشد، نقطه کاری را بر روی این دیاگرام بصورت ترسیمی مشخص میکند تا کاربر بتواند تعیین کند که آیا نقطه کاری در منطقه امن قرار دارد یا خیر. همچنین کاربر می تواند اثر فرآیندهای ساچمه زنی و پیش تنیدن و همچنین تغییر تعداد سیکل های کاری را بر روی دیاگرام گودمن بهبود یافته مشاهده نماید.

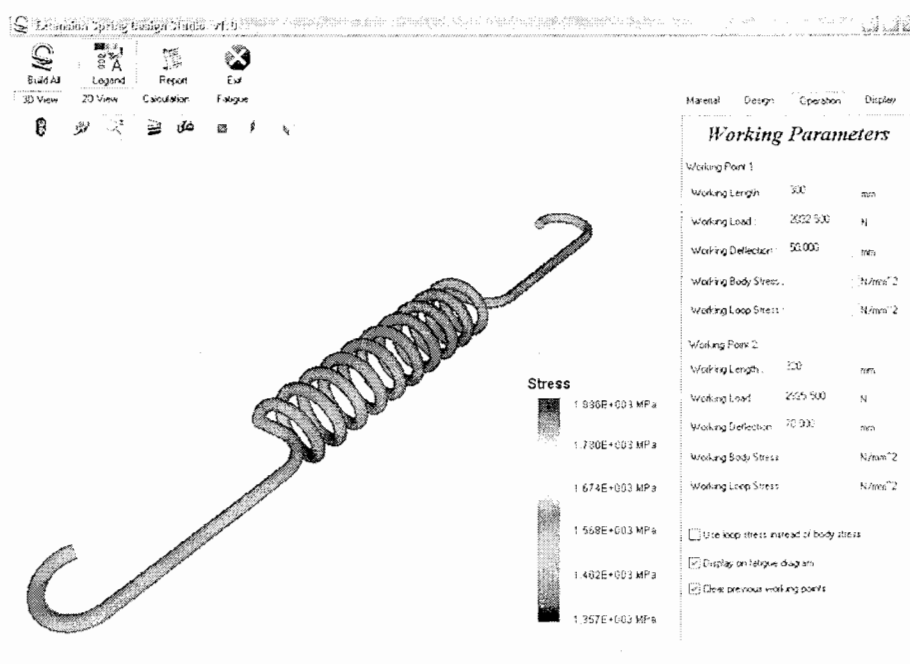

• بخش نتایج

این قسمت شامل شبیه سازی سه بعدی، نماهای دو بعدی، محاسبات فنر، خستگی در فنر و نمودار نیرو-تغییر طول می باشد.

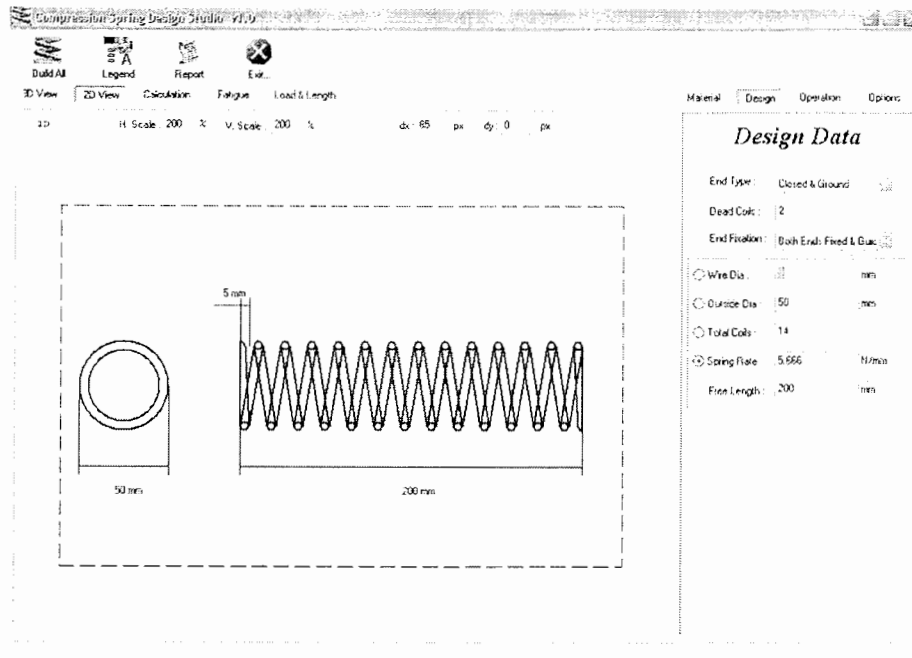
○ شبیه سازی سه بعدی (3D View)

در این قسمت یک مدل سه بعدی از فنر طراحی شده تا کاربر بتواند تجسم بهتری داشته باشد. تعدادی ابزار کمکی در این قسمت برای بررسی بهتر این مدل در نظر گرفته شده است. از جمله این ابزار ها می توان چرخش (Roate)، جابجا کردن (Pan)، بزرگ نمایی/کوچک نمایی (Zoom)، عکس فوری (Snapshot)، شبیه سازی متحرک، نوسان فنر (Animate) و نماهای استاندارد سه بعدی (Front, Right and Isometric)، را نام برد.

○ نماهای دو بعدی

در این بخش دو نمای روبرو جانبی از فنر برای کاربر ترسیم می شود. همچنین برای راحتی کاربر ابزاری در اختیار کاربر قرار داده شده است تا بتواند این دو نما را در کادری که مشخص کننده منطقه قابل چاپ است تنظیم کند.

○ محاسبات فنر

مشخصاتی از فنر که دانستن آنها برای طراحی و ساخت، نیاز می باشد در این قسمت محاسبه و ارائه می شود. همچنین تفرانس های مهم ساخت نظیر تفرانس طول آزاد و قطر خارجی، نیز در این قسمت محاسبه می شود. پارامترهای ارائه شده در این قسمت بر حسب نوع فنر متفاوت هستند. این پارامترها در جدول زیر ارائه شده اند.

فنر فشاری	فنر کششی	فنر پیچشی
طول بسته	تنش اولیه	طول بدنه
نیروی بسته	طول بدنه	ضریب تنش
تنش بسته	ضریب تنش	اندیس فنر
حلقه های فعال	اندیس فنر	قطر متوسط حلقه
ضریب تنش	قطر متوسط حلقه	قطر داخلی حلقه
اندیس فنر	قطر داخلی حلقه	
زاویه مارپیچ	طول مفتول	
قطر متوسط حلقه	وزن فنر	
قطر داخلی حلقه	فرکانس طبیعی	
طول مفتول		
وزن فنر		
فرکانس طبیعی		
محل کماتش		

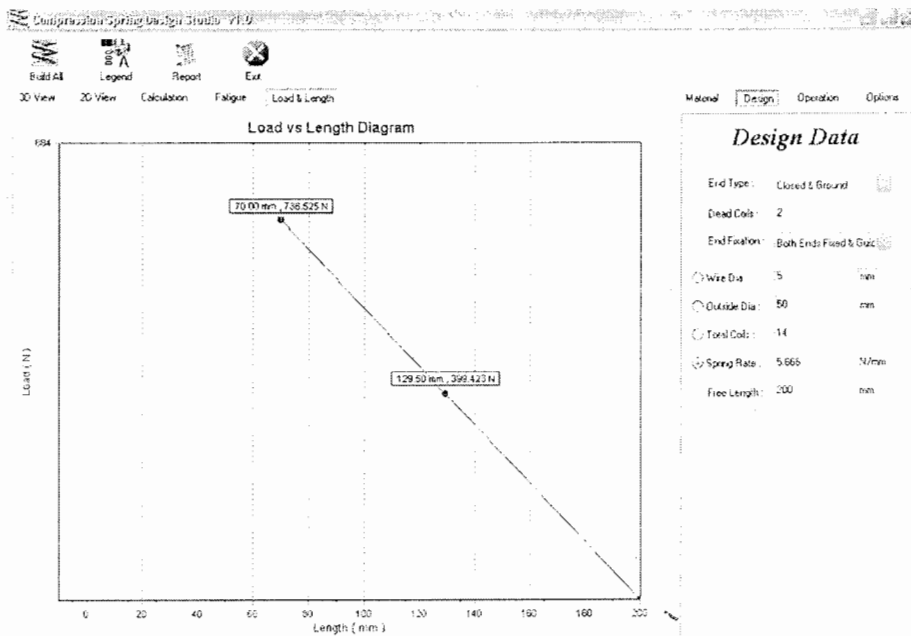
○ خستگی در فنر

توضیحات کامل مربوط به این قسمت در بخش بارگذاری دینامیکی ارائه شده است.

○ نیرو - تغییر طول

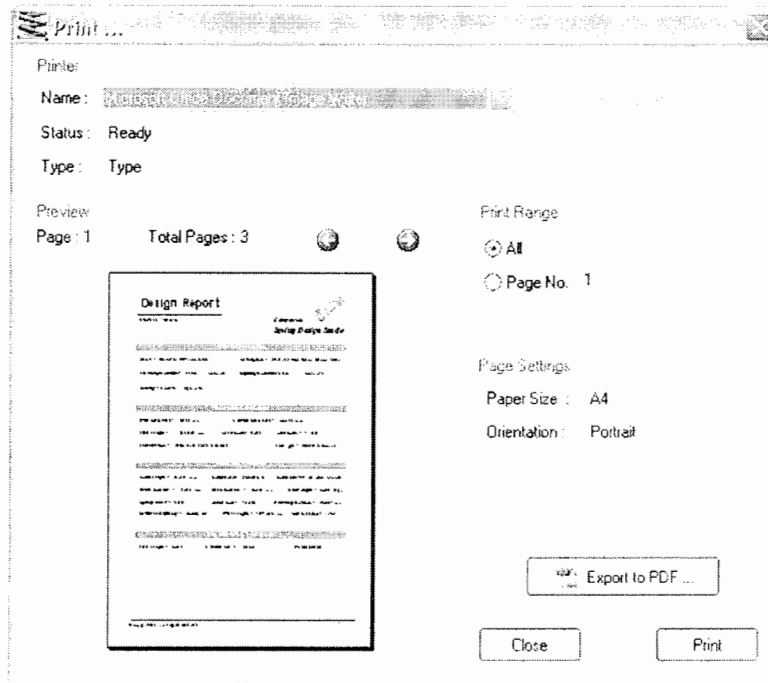
در فنرهای فشاری در این بخش دیاگرامی ترسیم می شود که نشان دهنده تغییرات نیرو بر حسب طول فنر می باشد که در آن طول بسته، طول آزاد و طول بحرانی مشخص شده است. طول بحرانی طولی است که فنر نباید بیشتر از آن فشرده شود، در غیر اینصورت فنر تغییر شکل پلاستیک خواهد داد.

در فنرهای پیچشی این دیاگرام نشان دهنده تغییرات گشتاور بر حسب مقدار پیچش فنر می باشد.

• بخش گزارشات

برای راحتی، در این نرم افزار بخشی قرار داده شده است که کاربر از طریق آن می تواند یک گزارش سه صفحه ای از نتایج نرم افزار را مشاهده کند. همچنین در این قسمت کاربر می تواند این گزارشات را چاپ کرده و یا بصورت فایل PDF ذخیره نماید.

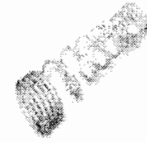
- نمونه گزارش ارائه شده توسط نرم افزار در زیر ارائه شده است.

Design Report

12/20/2004 13:07:00

Compression

Spring Design Studio

Material Properties

Name : BS 5216: 1991, NS & HS **Description :** Patented Cold Drawn Carbon Steel

Elasticity Modulus : 206.8 KN/mm² **Rigidity Modulus :** 79.3 KN/mm²

Density : 7.83E-6 Kg/mm³

Geometric Parameters

Wire Diameter : 5.000 mm **Outside Diameter :** 50.000 mm

Free Length : 200.000 mm **Dead Coils :** 2.000 **Total Coils :** 14.000

End Fixation : Both Ends Fixed & Guided **End Type :** Closed & Ground

Calculation Results

Solid Length : 70.000 mm **Solid Load :** 736.525 N **Solid Stress :** 784.635 N/mm²

Inside Coil Dia. : 40.000 mm **Mean Coil Dia. :** 45.000 mm **Helix Angle :** 6.390 deg.

Spring Index : 9.000 **Active Coil :** 12.000 **Buckling Position :** 90.871 mm

Natural Frequency : 73.693 Hz **Wire Length :** 1991.578 mm **Stress Factor :** 1.162

Manufacturing Tolerances

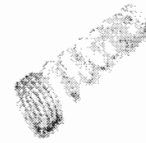
Free Length : 3.570 **Outside Dia. :** 0.268 **BS Standard**

Design Report

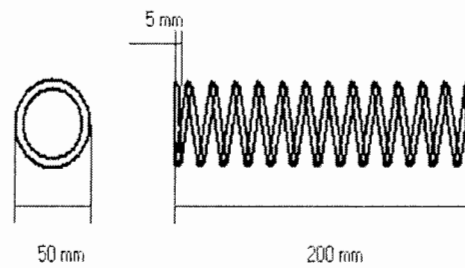
12/20/2004 13:07:00

Compression

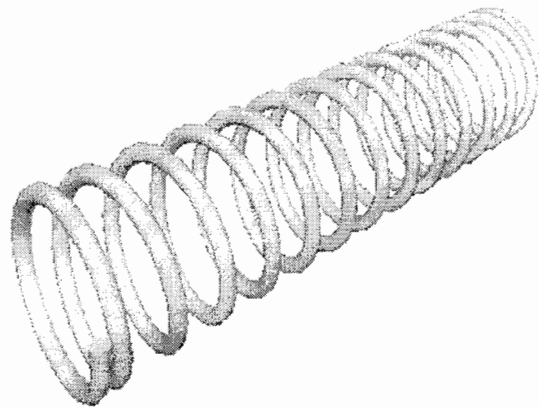
Spring Design Studio

2D Views

3D View

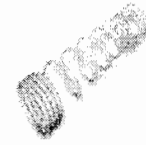

Design Report

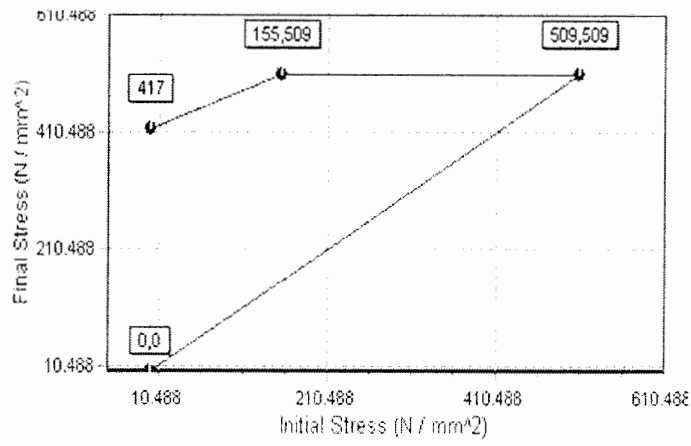
12/20/2004 13:07:00

Compression

Spring Design Studio

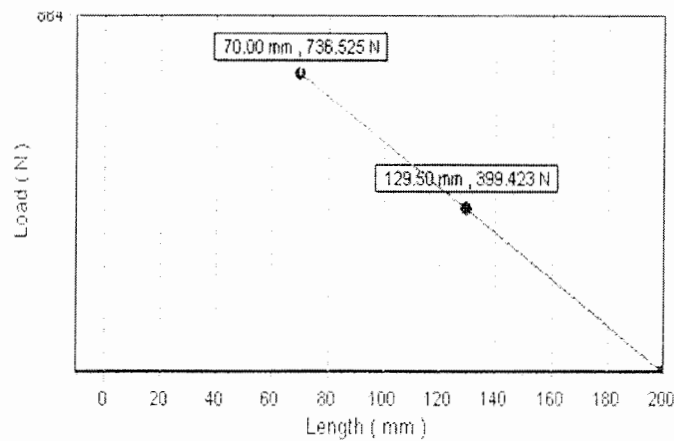

Modified GOODMAN Fatigue Diagram

Prestressed : Prestress : Shot Peened : Prestress : No. of Cycles : Prestress :

Load vs Length Diagram

مقایسه نتایج آزمایشات تجربی با نتایج نرم افزار

فنرها در ابتدا با کمک این نرم افزار مدل سازی شده و سپس آزمایش بر روی این فنرها در شرکت فنر لول ایران انجام شده و نتایج با یکدیگر مقایسه شده، که برای تمامی فنرها نتایج نرم افزار مورد تایید قرار گرفتند. همچنین نتایج تحلیل خستگی که مهمترین بخش طراحی یک فنر می باشد به صورت نموداری در زیر توسط نرم افزار ارائه شده است. همانطور که در این شکل ها مشاهده می کنید، تمامی نقاط کاری در منطقه ایمن بار گذاری می باشند، که تایید کننده نتایج نرم افزار می باشد. همچنین مقادیر نیرو حاصل از محاسبات نرم افزار و آزمایشات تجربی در طول های مشخص برای هر کدام از فنرها ارائه شده است. اختلاف کم مشاهده شده می تواند بدلیل تفاوت آزمایشگاهی با شرایط مرزی روابط تئوری باشد. تمامی اطلاعات مربوط به این قسمت در زیر ارائه شده است.

مشخصات فنرهای مورد آزمایش

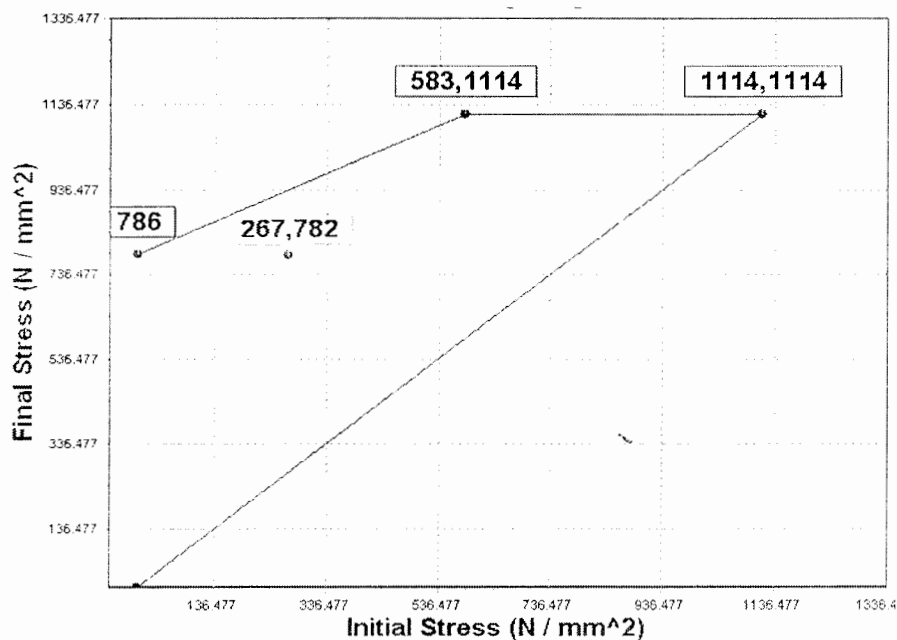
پارامتر	فنر سوپاپ پیکان ۱۶۰۰	فنر اکسل جلوی پژو	فنر اکسل جلوی پراید	فنر اکسل جلوی پیکان ۱۶۰۰	فنر لولای درب صندوق عقب
قطر مفتول m	0.00452	0.0127	0.0127	0.01215	0.00325
قطر خارجی m	0.03538	0.158	0.1053	0.1355	0.0325
طول آزاد m	0.04044	0.469	0.396	0.354	0.240
تعداد حلقه	5.05	6.5	10.25	7.3	43.25
حد بالا m	0.03487	0.270	188.6	0.319	0.505
حد پایین m	0.0241	0.120	130.6	0.111	0.349
تعداد سیکل	10^7	4×10^5	15×10^4	25×10^4	25×10^3

مشخصات جنس فنرهای سوپاپ و اکسل

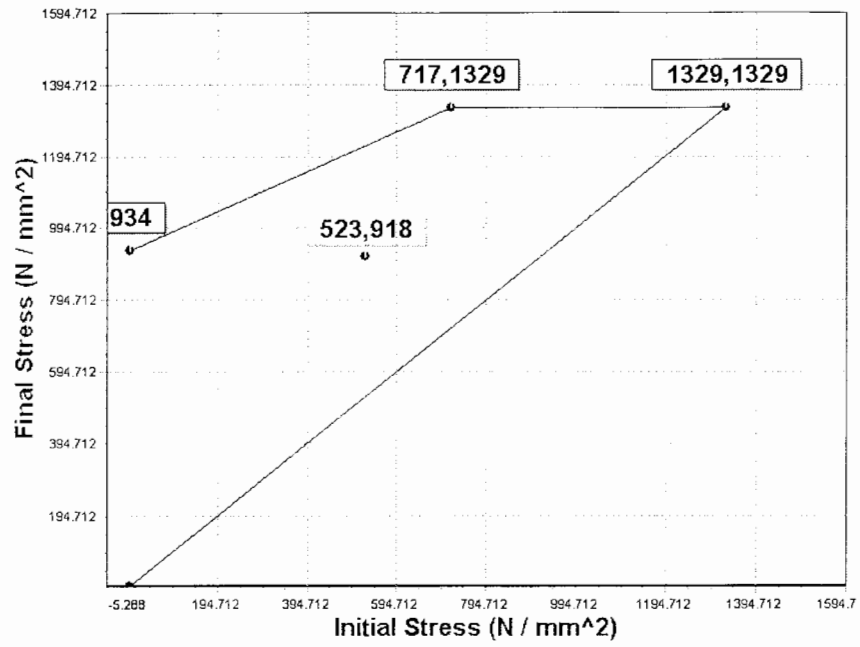
مدول الاستیسیته Pa.	205 E9
مدول صلابت Pa.	79.3 E9
چگالی kg/m^3	7830
محدوده قطر m	0.007 - 0.012
محدوده حد استحکام کششی Pa.	1910 E6 - 2060 E6

نتایج آزمایشات تجربی و نرم افزار SDS

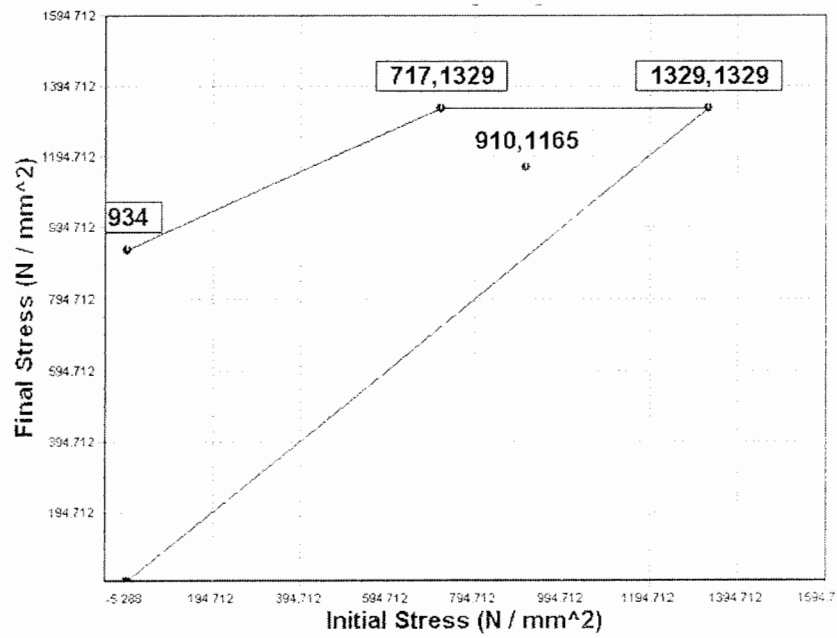
طول (m)	نیرو (N)		
0.0241	754.2	SDS	فنر سوپاپ
0.0241	823	تجربی	
0.2082	2300	SDS	فنر اکسل جلوی پیکان ۱۶۰۰
0.2082	2760	تجربی	
0.171	3854	SDS	فنر اکسل جلوی پژو
0.171	4230	تجربی	
0.349	161.36	SDS	فنر لولای درب
0.349	150	تجربی	صندوق عقب

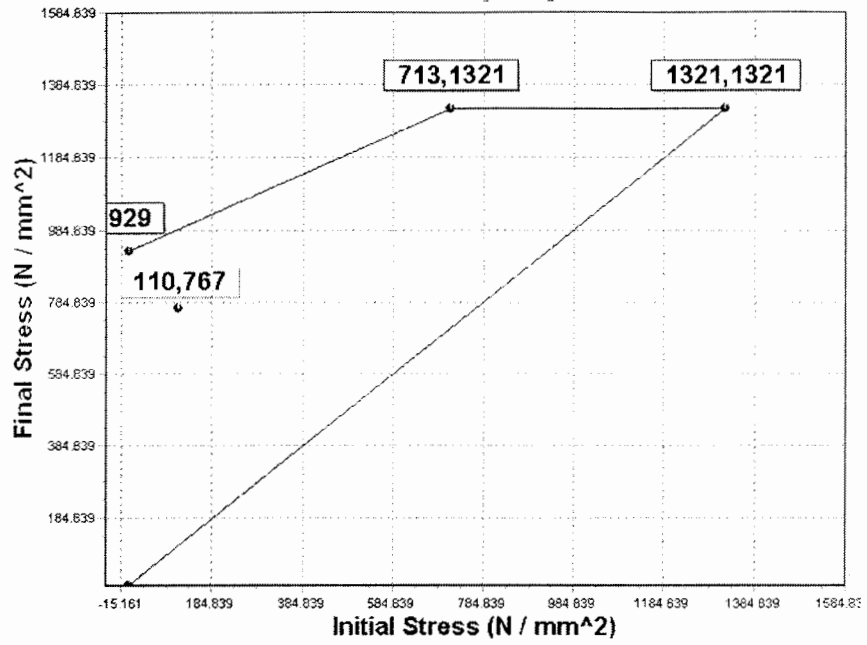
نمودار بهبود یافته گودمن برای فنر سوپاپ پیکان ۱۶۰۰

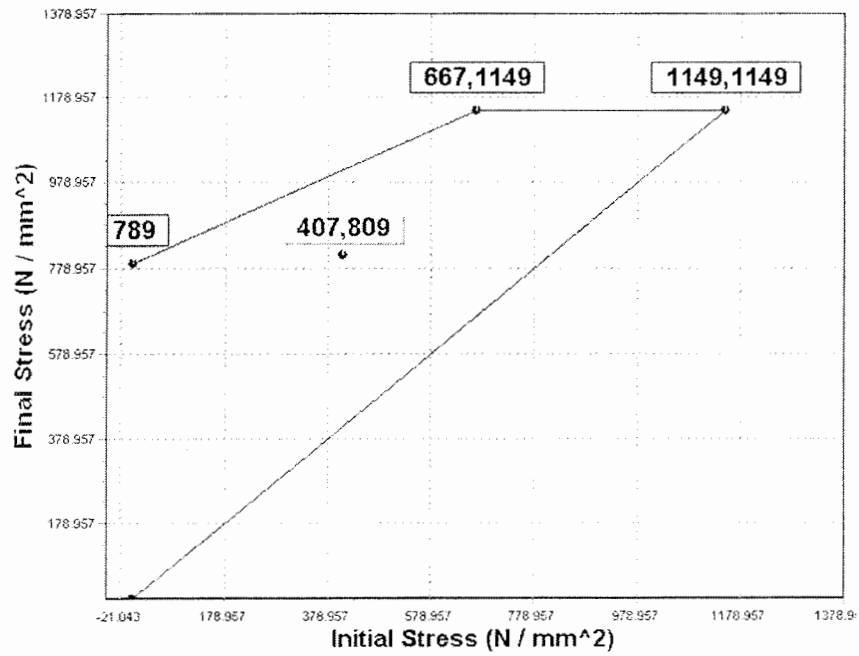
نمودار بهبود یافته گودمن برای فنر لول اکسل جلوی پژو

نمودار بهبود یافته گودمن برای فنر لول اکسل جلوی پراید

نمودار بهبود یافته گودمن برای فنر لول اکسل جلوی پیکان ۱۶۰۰

نمودار بهبود یافته گودمن برای فنر لولای درب صندوق عقب

مقایسه نتایج نرم افزار انستیتو تکنولوژی فنر انگلیس با نتایج نرم افزار SDS

نرم افزار طراحی شده توسط انستیتو تکنولوژی فنر انگلیس (IST) از لحاظ اعتباری در سطح بالایی می باشد. لذا مقایسه ای بر روی نتایج محاسبه شده توسط این نرم افزار و نرم افزار SDS انجام شد تا تاییدی بر صحت محاسبات نرم افزار SDS باشد. مشخصات فنرهای آزمایش شده در بخش قبل ارائه شده است. نتایج حاصل از این مقایسه در جدول زیر ارائه شده است. اختلاف ناچیزی که بین نتایج وجود دارد بعلت تفاوت بانک مواد فنری دو نرم افزار می باشد.

مقایسه نتایج نرم افزار IST و SDS

فنر لولای درب صندوق عقب		فنر اکسل جلوی پیکان ۱۶۰۰		فنر اکسل جلوی پراید		فنر اکسل جلوی پژو		فنر سوپاپ پیکان ۱۶۰۰		
IST	SDS	IST	SDS	IST	SDS	IST	SDS	IST	SDS	
-----	-----	0.0887	0.088	0.1302	0.130	0.0825	0.082	0.0228	0.022	طول بسته m
-----	-----	4183.1	4194	8422	8428	4998	5004	813	851.158	نیروی بسته N
-----	-----	740 E6	839 E6	970 E6	1168 E6	910 E6	1017.6 E3	834 E3	883 E3	تنش بسته Pa.
-----	-----	7.3	7.3	10.3	10.3	6.5	6.5	3.1	3.1	حلقه های فعال
1.15	1.147	1.13	1.143	1.19	1.204	1.12	1.126	1.21	1.219	ضریب تنش
9	9	10.15	10.152	7.29	7.291	11.44	11.44	6.83	6.827	اندیس فنر
0.0293	0.0293	0.12335	0.12335	0.0926	0.0926	0.1453	0.1453	0.309	0.309	قطر میانگین حلقه m
0.026	0.026	0.1112	0.1112	0.0799	0.0799	0.1326	0.1326	0.263	0.263	قطر داخلی حلقه m
27.38	27.52	259.48	259.5	299.12	299.12	298.71	298.7	6.19	6.186	جرم فنر Kg /۱۰۰
31.42	31.73	39.12	39.127	51.685	51.685	33.1	33.103	556.6	557.32	فرکانس طبیعی Hz.
-----	-----	7.13	7.133	7.29	7.565	8.98	8.982	6.06	6.062	زاویه ماریج. deg.
4.205	4.213	2.8509	2.851	3.008	3.008	3.0031	3.004	0.4915	0.492	حلول مفتول m

نتیجه‌گیری

با توجه به نرم‌افزار نوشته شده و آزمایش‌های تجربی انجام شده و نمونه فنرهای تحلیل شده توسط نرم‌افزار که نتایج آن در مبحث پیشین آورده شد، می‌توان نتایج زیر را استخراج کرد:

- ۱- تحلیل و محاسبات مربوط به طراحی فنرها با سرعت بسیار زیادی قابل انجام است.
- ۲- تحلیل و محاسبات مربوط به طراحی فنرها با دقت بالایی قابل انجام بوده و از خطاهای انسانی که معمولاً در محاسبات دستی بروز می‌کند، اجتناب شده است.
- ۳- با توجه به نتایج حاصل از نرم‌افزار و نتایج تجربی که در شرکت فنرلول ایران انجام شده است، نتایج خروجی نرم‌افزار کاملاً قابل قبول است.
- ۴- با توجه به نزدیک بودن بسیار زیاد نتایج حاصل از نرم‌افزار نوشته شده (SDS) و نتایج حاصل از نرم‌افزار انستیتو معروف تحقیقات فنر انگلیس (IST)، می‌توان به نتایج حاصل از این نرم‌افزار کاملاً اطمینان داشت.
- ۵- کار با نرم‌افزار کاملاً راحت بوده و آموزش آن بسیار ساده می‌باشد.

مراجع :

- 1- Carlson, Spring DESIGNER,S Handbook, p173, فصل ۱۰
- 2- Compression Springs , IST(Institute of Spring Technology) Reports.
- 3- Wahl, Mechanical Springs.

۴- محمود شریعتی، "شناسایی و انتخاب مواد فنری"، نشر بخشایش، ۱۳۸۰.

۵- محمود شریعتی، " فنرهای لول " ۱۳۸۰ .

معرفی نرم افزاری برای طراحی فنرهای مارپیچ (فشاری، کششی، پیچشی)

محمود شریعتی^۱، کاوه اشکفتی^۲

شاهرود، دانشگاه صنعتی شاهرود،

دانشکده مهندسی مکانیک

Email: MShariati@Shahrood.ac.ir

چکیده

در این مقاله ابتدا برخی از مواد فنری آورده شده است و سپس انواع فنرهای مارپیچ (فشاری، کششی و پیچشی) و نحوه طراحی آنها مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته اند. سپس نرم افزاری که می تواند با سرعت و دقت زیاد به طراحی اینگونه فنرها بپردازد معرفی و روش کار با آن بطور خلاصه تشریح شده است. در انتها نتایج خروجی نرم افزار برای طراحی فنرهای سوپاپ، اکسل جلوی پژو، پراید، پیکان ۱۶۰۰ و لولای درب صندوق عقب با نتایج مقایسه شده است. نتایج نرم افزار نزدیکی بسیار خوبی با نتایج تجربی دارد و لذا جواب های آن کاملاً قابل قبول است.

واژه های کلیدی: مواد فنری - فنرهای مارپیچ - طراحی فنرها - نرم افزار

مطمئن بوده و که نتیجه طراحی دقیق باشد و فتر بتواند در عمل از عهده وظیفه مربوطه برآید.

یک فتر مارپیچ در واقع توسعه یافته یک میله ساده است. به منظور استفاده کامل از فضا، میله به شکل یک مارپیچ درآمده تا با را به صورت محوری تحمل کند. بنابراین، هر جزء از فتر مارپیچ به صورت پیچشی تغییر شکل داده و تنش ها در آن از نوع تنش های برشی می باشند.

۲- مواد فنری

یک ماده فتر را می توان ماده ای دانست که قابلیت ذخیره انرژی به وسیله تغییر شکل الاستیک را داشته باشد. در حالیکه این تعریف ممکن است شامل بسیاری از "مواد" مثل اغلب فلزات، گازها و بعضی پلاستیک ها بشود، ولی در انتخاب ماده برای فتر، ملاحظات دیگری نیز باید در نظر گرفته شود.

۱- مقدمه

شاید فنرهای مارپیچ، معمول ترین نوع فنری باشند که در صنعت مهندسی به کار می روند، به طوریکه ۵۰-۶۰٪ تمام فنرهای تولید شده از این نوع هستند. مقدار ذخیره انرژی بر واحد حجم و همچنین کارایی این فنرها در مقایسه با دیگر فنرها بیشتر بوده و فرآیند تولید آنها نیز ساده تر و در نتیجه ارزانتر میباشد. همچنین امکان تولید این فنرها با تolerانس های نسبتاً بالا بر اساس بار و ابعاد وجود داشته و نشیمن گاه این فنرها به سادگی و با هزینه کم ساخته می شود.

بنا به دلایل فوق، اکثر کارهای تحقیقاتی، بر روی فنرهای مارپیچ انجام گرفته و لذا، اطلاعات و روابط جامع و مفیدی در مورد طراحی این فنرها وجود دارد. اگر این اطلاعات و داده ها به طرز صحیحی به کار گرفته شود، آنگاه می توان

۱- استادیار

۲- دانشجوی کارشناسی

فضا پیما و غیره را دارند. روابط طراحی که برای فنرهای فشاری وجود دارد، در زیر ارائه شده است [۲]، [۳]، [۴]، [۵]:

$$P = k \cdot \delta \quad (1)$$

$$k = \frac{Gd^4}{8D^3 N_a} \quad (2)$$

$$S = \frac{8PD}{\pi d^3} K_w \quad (3)$$

$$K_w = \frac{4C-1}{4C-4} + \frac{0.615}{C} \quad (4)$$

که در آن، δ تغییر طول، k سختی فنر، S تنش در بدنه فنر، G مدول صلابت، d قطر مفتول، D قطر متوسط حلقه، N_a تعداد حلقه های فعال، P نیروی فشاری، K_w ضریب تصحیح وال (Wahl) و C اندیس فنر می باشد.

۲-۳ - طراحی فنرهای کششی

فنرهای مارپیچ کششی (شکل ۲) برای ذخیره کردن انرژی و تحمل نیروهای کششی استفاده می شوند و معمولاً از مفتول های گرد و حلقه های بسته با کشش اولیه ساخته می شوند. کاربردهای رایج این نوع فنرها در خودرو، ضبط صوت، درب گاراژ، ماشین های شستشو خودکار و غیره می باشد. روابط طراحی که برای فنرهای کششی وجود دارد، در زیر ارائه شده است [۲]، [۳]، [۴]، [۵]:

$$P_0 = P_1 = k \cdot \delta \quad (5)$$

$$k = \frac{Gd^4}{8D^3 N_a} \quad (6)$$

$$S = \frac{16PD_L K_L}{\pi d^3} + \frac{4P}{\pi d^2} \quad (7)$$

$$K_L = \frac{4C_L^2 - C_L - 1}{4C_L \times (C_L - 1)} \quad (8)$$

که در این روابط، k سختی فنر، S تنش در بدنه فنر، G مدول صلابت، d قطر مفتول، D_L قطر متوسط حلقه قلاب انتهایی، N_a تعداد حلقه های فعال، P_0 نیروی کششی اولیه، P_1 نیروی کششی خارجی، K_w ضریب تصحیح انحنا در خمش و C_L اندیس فنر می باشد.

در فنرهای کششی تنش در حلقه ها معمولاً بیشتر از تنش در بدنه فنر می باشد که این روابط در استانداردها موجود می باشد.

متأسفانه خواص قابل انتظار و مورد نیاز از یک ماده فنر، قبل و بعد از تولید با یکدیگر مغایرت دارند. در عین حال، با تکنیک های مدرن تولید، تا حد زیادی می توان بر این مشکلات فائق آمد. اصلی ترین خصوصیات لازم برای ساختن فنر عبارتست از: ۱- شکل پذیری خوب یعنی نرمی کافی به همراه خواص الاستیک کم ۲- عاری بودن از نقص های ظاهری و درونی ۳- هزینه پایین ۴- قابل دسترس بودن در عین حال، بعد از ساخت فنر، خواص مورد انتظار، به شرح زیر می باشد: ۱- استحکام مکانیکی بالا، به ویژه حد الاستیک بالا ۲- مقاومت بالا در مقابل خستگی ۳- مدول الاستیک مناسب ۴- مقاومت بالا در مورد خوردگی ۵- مقاومت بالا در مقابل خزش و افت بار ۶- تاثیر پذیری کم از درجه حرارت ۷- خواص الکتریکی خوب ۸- خواص مغناطیسی مناسب. وجود همه خصوصیات فوق در یک ماده فنری، بسیار سخت می باشد. با این وجود، خوشبختانه این حالت به ندرت اتفاق می افتد و در اغلب موارد، بعضی خصوصیات ذکر شده در عمل مورد نیاز است. مواد مخصوص فنرهای سبک کار مارپیچی و فنرهای تخت کوچک را می توان به طور مرسوم به شش گروه اصلی تقسیم کرد: فولادهای کربنی، فولادهای آلیاژی، فولادهای زنگ نزن، آلیاژهای پایه مس، آلیاژهای پایه نیکل و مواد متفرقه. به طور مشابه، مواد مخصوص مارپیچی سنگین کار و فنرهای تخت مثل فنرهای تخت لایه ای و غیره را میتوان به صورت زیر تقسیم بندی نمود: فولادهای کربنی و فولادهای کم آلیاژ [۱].

۳ - طراحی فنرهای مارپیچ

طراحی فنرهای مارپیچ، دارای چندین روش می باشد که این برعهده مهندس طراح است که ساده ترین و کوتاه ترین روش را برای طراحی استفاده کند. اصلی ترین مشخصات طراحی فنر، نیرو، جابجایی و تنش می باشند [۲].

۳-۱ - طراحی فنرهای فشاری

فنرهای مارپیچ فشاری (شکل ۱) برای مقاومت در برابر نیروهای فشاری وارده و یا برای ذخیره کردن انرژی در حالت ضربه استفاده میشوند. این نوع فنرها ساده ترین پیکر بندی را دارند و کاربردهای بسیاری از جمله در خودرو،

۳-۳ - طراحی فنرهای پیچشی

فنرهای مارپیچ پیچشی (شکل ۳) برای ذخیره کردن انرژی دورانی و تحمل گشتاورهای پیچشی استفاده می شوند. دو نوع رایج آن فنرهای یک شاخه و دو شاخه می باشد. کاربردهای رایج این نوع فنرها در سایبان پنجره، مکانیزمهای تعادلی و غیره می باشد. روابط طراحی که برای فنرهای پیچشی وجود دارد، در زیر ارائه شده است [۲]، [۳]، [۴]، [۵]:

$$\theta = \frac{64N_a D}{Ed^2} \times \frac{180}{\pi} \quad (9)$$

$$k = \frac{M}{\theta} = \frac{Ed^4}{10.8DN_a} \quad (10)$$

$$S = \frac{32M}{\pi d^3} K_B \quad (11)$$

$$K_{BID} = \frac{4C^2 - C - 1}{4C \times (C - 1)} \quad (12)$$

که در این روابط، θ جابجایی پیچشی، k سختی فنر، S تنش در بدنه فنر، E مدول الاستیسیته، d قطر مفتول، D قطر متوسط حلقه فنر، N_a تعداد حلقه های فعال، M گشتاور پیچشی، K_{BID} ضریب تصحیح تنش و C اندیس فنر می باشد.

۴ - خستگی در فنرها

خستگی یک مکانیزم اصلی واماندگی بوده که نتیجه بارگذاری تکراری می باشد (معمولا بیشتر از ۱۰۰۰ سیکل بارگذاری) که در آن در ابتدا ترکی کوچک در قطعه ایجاد شده و سپس تحت اثر محدوده تنش های حاصل از بارگذاری، رشد می کند. این محدوده تنش ممکن است در حد قابل توجهی کوچکتر از تنش طراحی فنر در حالت استاتیکی باشد. به ویژه، اگر مقادیر تنش در محدوده ای که فنر عمل می کند، نسبتا بالا باشد، اثر تخریب پدیده خستگی بیشتر خواهد شد. عواملی که عمدتا باعث ایجاد و تشدید پدیده خستگی میشوند عبارتند از: کیفیت سطح فنر، استحکام ماده، حالت تنش پسماند در سطح، صاف و صیقلی بودن سطح فنر و تمیزی ماده از آلودگی های هنگام تولید.

عوامل اصلی وقوع پدیده شکست ناشی از خستگی عبارتند از: ۱- تنش های کششی حداکثر، ۲- تکراری بودن تنش، ۳- تعداد زیاد سیکلهای بار گذاری.

عوامل جانبی موثر در پدیده خستگی عبارتند از: ۱- تمرکز تنش، ۲- خوردگی، ۳- دما، ۴- بار اضافی، ۵- ساختار متالورژیکی، ۶- تنش های پسماند، ۷- تنش های مرکب.

به کمک عوامل زیر میتوان درصد احتمال ایجاد واماندگی حاصل از خستگی را کاهش داد: ۱- ساچمه زنی یا فرآیندهایی که منجر به ایجاد تنش های پسماند فشاری بالا در سطح گردد، ۲- استفاده از ماده ای با استحکام بالا و استفاده مفید از پیش تنیدگی در طراحی، ۳- استفاده از ماده ای با کیفیت سطح مطلوب، ۴- تنش زدایی بهینه توسط عملیات حرارتی پس از فنر پیچی، ۵- استفاده از مواد خام تمیز برای کاربردهای کاملا سخت، ۶- صیقل کردن الکتریکی.

برای بررسی پدیده خستگی در فنرها معمولا از نمودار بهبود یافته گودمن استفاده می شود. در شکل شماره ۴ دیاگرام بهبود یافته گودمن مربوط به ماده BS 5216 ND Quality، ۱۹۹۱ برای 10^7 سیکل کاری مشاهده می شود. خطوط ممتد نشان دهنده منطقه ایمن بدون عملیات ساچمه زنی می باشد و خطوطی که به صورت خط چین می باشند نشان دهنده محدوده ایمن جدید بعد از عملیات ساچمه زنی می باشد. همانطور که مشاهد عملیات ساچمه زنی تاثیر قابل ملاحظه ای بر روی حد استحکام نهایی ماده می گذارد [۶]. ساچمه زنی فرآیندی است که در آن سطح فنر توسط ساچمه های ریز فولادی بمباران می شود.

۵ - معرفی نرم افزار

این نرم افزار با کمک زبان برنامه نویسی Borland Delphi نوشته شده و در سه بخش مجزا برای طراحی فنرهای فشاری، کششی و پیچشی تهیه شده است که از لحاظ ساختاری مشابه می باشند (شکل ۵، ۶ و ۷). هر کدام از این بخش ها مستقل بوده و شامل حدود ۳۰۰۰ خط کد برنامه نویسی و در مجموع ۹۰۰۰ خط کد برنامه نویسی می باشد.

ویژگی هایی که باعث شدند تا از زبان برنامه Borland Delphi برای طراحی این نرم افزار استفاده شود، می توان

- نمایش سه نمای استاندارد جلو، چپ و ایزومتریک از مدل سه بعدی ترسیم شده.
- تهیه گزارش کاملی در سه صفحه، جهت راحتی کاربر در ارائه نتایج طراحی با قابلیت تهیه خروجی با فرمت PDF.
- ترسیم نقطه کاری به تنش های محاسبه شده در نمودار بهبود یافته گودمن جهت تعیین ایمنی شرایط کاری.

۳-۵ - حداقل سخت افزار مورد نیاز

- Pentium III, 1000 MHz
- Microsoft Windows XP
- Minimum 128MB RAM, (256MB is recommended)
- 50MB of available hard-disk
- 1024 x 768 pixels, 16-bit color display compatible monitor
- Minimum 32MB graphic memory, (64MB is recommended)

۴-۵ - نحوه کاربرد نرم افزار

۱-۴-۵ - بخشهای مختلف نرم افزار

بخش های مختلف این نرم افزار در شکل های ۸، ۹، ۱۰، ۱۱ نشان داده شده است.

- نوار ابزار اصلی: شامل دکمه های Build All, Legend, Report و Exit می باشد.
- پانل پارامترهای طراحی: شامل بخش های Material, Design, Operation و Options می باشد.
- بخش نتایج: شامل بخش های 2D, 3D View, View, Calculation, Fatigue و Load & Length می باشد.

۲-۴-۵ - مراحل انجام تحلیل

طراحی یک فنر با کمک نرم افزار SDS بسیار راحت می-باشد و نیاز به صرف زمان زیادی ندارد. این مراحل مختصراً در زیر توضیح داده شده اند.

قدرت برنامه نویسی بالا، توانایی در ایجاد محیط های گرافیکی، فراوانی اجزای سازنده (Component)، توانایی طراحی بانک های اطلاعاتی قوی را نام برد.

۱-۵ - ویژگیهای عمومی نرم افزار

- بانک اطلاعات مواد فنری بر اساس استانداردهای معتبر جهانی BS, EN, SAE و ASTM [۶]، [۷].
- قابلیت اضافه کردن مواد فنری جدید توسط کاربر.
- محاسبه تمامی پارامترهای مورد نیاز برای طراحی فنر بر اساس استاندارد انجمن فنر سازان امریکا (SMI) [۲].
- محاسبه تلرانسهای ساخت فنر بر اساس دو استاندارد BS و SMI [۸].
- محاسبه اثرات ناشی از بارهای دینامیکی و نمایش نتایج محاسبات با ترسیم نمودار بهبود یافته گودمن بر (Modified GOODMAN Diagram) اساس استاندارد SMI.
- بررسی اثرات ناشی از عملیات ساچمه زنی و پیش تنیدن بر خواص مکانیکی فنر.
- محاسبه و نمایش نمودار نیرو-طول برای فنر طراحی شده.
- ترسیم دو نمای استاندارد دو بعدی جهت ارائه گزارش.

۲-۵ - ویژگیهای برتر نرم افزار

- کاربری بسیار قدرتمند و در عین حال ساده.
- استفاده از تکنولوژی پیشرفته سه بعدی سازی OpenGL جهت نمایش مدل سه بعدی فنر طراحی شده.
- نمایش گرافیکی تنش های وارده بر فنر بر اساس جابجایی فنر به صورت توزیع رنگ و قابلیت متحرک کردن فنر، همچنین امکان تهیه خروجی تصویر با فرمت های استاندارد ویندوز.
- انجام سه عملیات جابجایی (Pan)، بزرگ نمایی (Zoom) و دوران (Rotate) بر روی مدل سه بعدی ترسیم شده.

۶- آزمایشات تجربی

به منظور حصول اطمینان از نتایج محاسباتی که توسط نرم افزار ارائه می شود، با کمک شرکت فنر لول ایران، چندین نوع فنر از جمله، فنر سوپاپ پیکان ۱۶۰۰، فنر لول اکسل جلو پژو، فنر لول جلوی پراید، فنر لول اکسل جلو پیکان ۱۶۰۰ و فنر لولای درب صندوق عقب و چند نمونه دیگر را آزمایش شدند و نتایج آزمایش با نتایج نرم افزار مقایسه نمودیم. مشخصات فنرهای آزمایش شده در جدول شماره ۱ ارائه شده است. همچنین مشخصات جنس این فنرها در جدول شماره ۴ ارائه شده است.

آزمایشات توسط یک دستگاه خستگی Servo Hydraulic در فرکانس ۱Hz انجام شده است.

۱-۶ - مقایسه نتایج آزمایشات تجربی با

نتایج نرم افزار Spring Design Studio

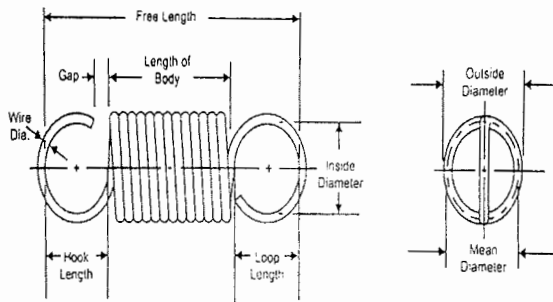
فنرها در ابتدا با کمک این نرم افزار مدل سازی شده و سپس آزمایش بر روی این فنرها در شرکت فنر لول ایران انجام شده و نتایج با یکدیگر مقایسه شده، که برای تمامی فنرها نتایج نرم افزار مورد تایید قرار گرفتند. در جدول شماره ۲ بخشی از این نتایج ارائه شده است. همچنین نتایج تحلیل خستگی که مهمترین بخش طراحی یک فنر می باشد به صورت نموداری در شکل های شماره ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵ و ۱۶ توسط نرم افزار ارائه شده است. همانطور که در این شکل ها مشاهده می کنید، تمامی نقاط کاری در منطقه ایمن بار گذاری می باشند، که تایید کننده نتایج نرم افزار می باشد. همچنین مقادیر نیرو حاصل از محاسبات نرم افزار و آزمایشات تجربی در طول های مشخص برای هر کدام از فنرها ارائه شده است. اختلاف کم مشاهده شده می تواند بدلیل تفاوت آزمایشگاهی با شرایط مرزی روابط تئوری باشد. نتایج این مقایسه در جدول شماره ۳ ارائه شده است.

۲-۶ - مقایسه نتایج نرم افزار انستیتو

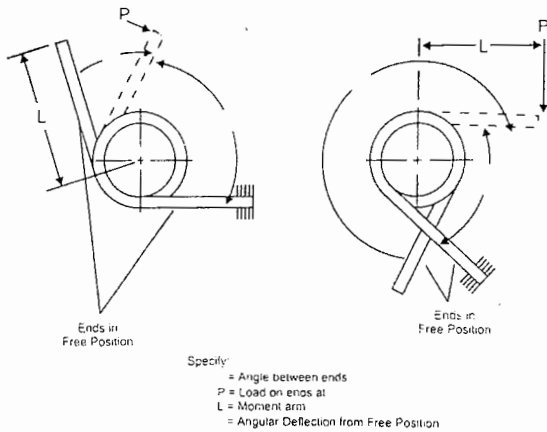
تکنولوژی فنر انگلیس با نتایج نرم افزار

Spring Design Studio (SDS)

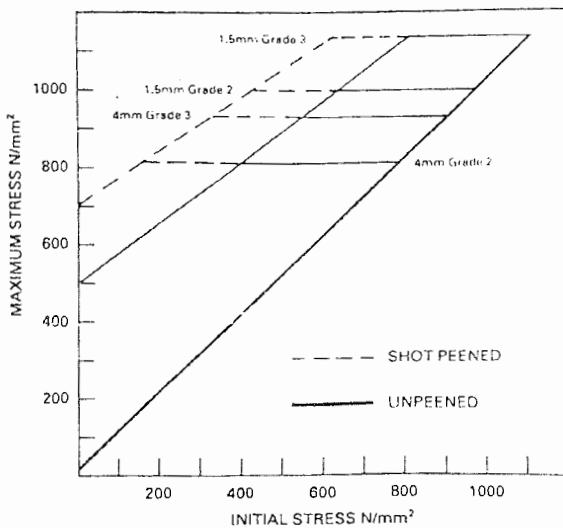
- انتخاب جنس فنر: در این مرحله کاربر بایستی جنس فنر را برای نرم افزار توسط بخش Material مشخص کند. برای این کار می تواند از بانک مواد فنری داخل نرم افزار استفاده کند و یا در صورت ماده فنری در نرم افزار موجود نباشد، آن را به صورت دستی به بانک مواد فنری نرم افزار اضافه کند.
- تعیین پارامترهای طراحی: بعد از تعیین جنس فنر، باید پارامترهای طراحی برای نرم افزار مشخص شود. برای این کار با دید وارد قسمت Design شده و با توجه به نوع فنر (فشاری، کششی و پیچشی) مقادیر پارامترها را کنید.
- تحلیل استاتیکی: در این مرحله کاربر می تواند با زدن دکمه Build All فنر را برای حالت استاتیکی طراحی کرده و نتایج را که شامل مدل سه بعدی، نقشه های دو بعدی، نتایج عددی و نمودار نیرو-جابجایی مشاهده کند. برای مشاهده نتایج به صورت گرافیکی می توانید دکمه Animate را زده تا نمایش گرافیکی نحوه توزیع تنش به صورت انیمیشن نمایش داده شود.
- تحلیل دینامیکی: مهمترین بخش طراحی فنرها، بررسی اثرات بارهای دینامیکی می باشد که با نرم افزار SDS می توان به راحتی این اثرات را بررسی کرد. برای انجام این تحلیل وارد قسمت Fatigue شده و اثرات Shot Peened و Prestressed را در صورت تمایل انتخاب کنید. همچنین می توانید تعداد سیکل های کاری را نیز انتخاب کنید. از پانل های سمت راست، پانل Operation را انتخاب کرده و در قسمت Working Points منطقه کاری فنر را مشخص کنید.
- نحوه گزارش گیری: بعد از انجام تحلیل و مشاهده نتایج در صورت تمایل می توانید گزارشی کاملی از نتایج ارائه شده توسط نرم افزار را در سه صفحه چاپ کرده و یا به صورت فایل PDF دریافت نمایید. برای این کار می توانید دکمه Report را بزنید.

شکل ۲- فنر لول کششی

شکل ۳- فنر لول پیچشی

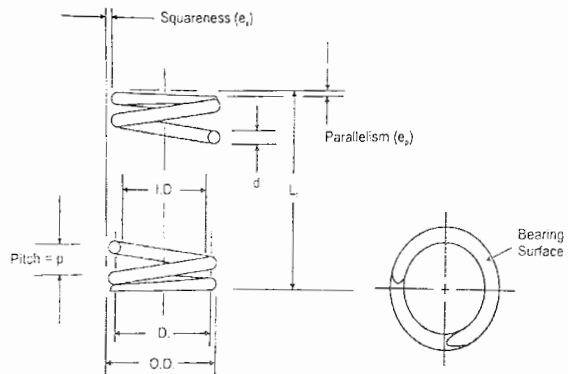

شکل ۴- نمودار بهبود یافته گودمن BS 5216, ND

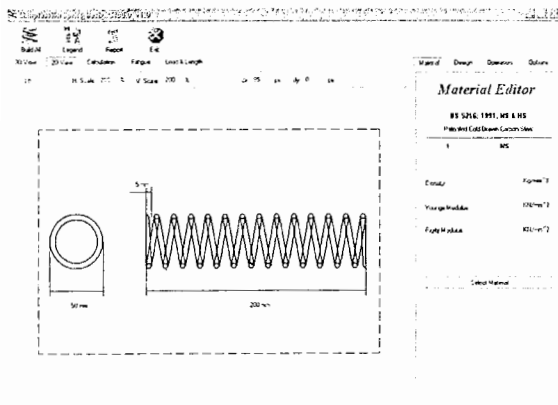
نرم افزار طراحی شده توسط انستیتو تکنولوژی فنر انگلیس (IST) از لحاظ اعتباری در سطح بالایی می باشد. لذا مقایسه ای بر روی نتایج محاسبه شده توسط این نرم افزار و نرم افزار SDS انجام شد تا تاییدی بر صحت محاسبات نرم افزار SDS باشد. مشخصات فنرهای آزمایش شده در جدول شماره ۱ ارائه شده است و نتایج حاصل از این مقایسه در جدول شماره ۲ ارائه شده است. اختلاف ناچیزی که بین نتایج وجود دارد بعلت تفاوت بانک مواد فنری دو نرم افزار می باشد.

۷- مراجع

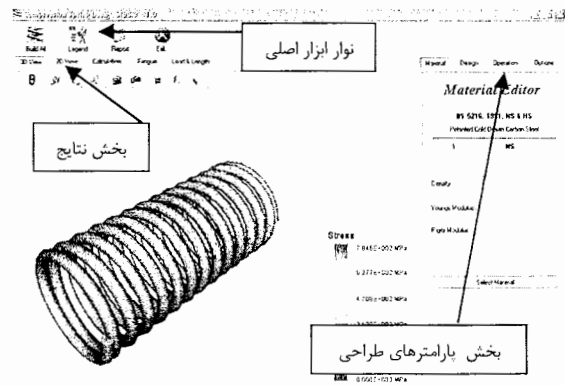
۱. م. شریعتی، "شناسایی و انتخاب مواد برای فنر"، انتشارات بخشایش، ۱۳۷۹.
2. SMI, "Fundamentals of Spring Design", Spring Manufacturers Institute, 2000.
۳. م. شریعتی، "فنرهای لول"، انتشارات بخشایش، ۱۳۸۰.
4. Carlson, "Spring Designer's Handbook", Marcel Dekker, 1978.
5. Wahl, "Mechanical Springs", McGRAW-HILL, 1963.
6. Spring Research and Manufacturing Association, "Spring Materials Selector", S.R.A.M.A, 1991.
7. Society of Automotive Engineers, "Spring Design Manual", S.A.E, 1990.
8. M. P. Hayes, B.Sc., C.Eng., M.I.M, "Achievable extension and torsion spring tolerances", S.R.A.M.A, 1994.

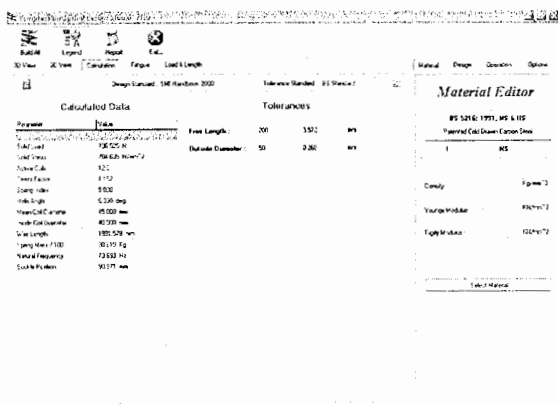
شکل ۱- فنر لول فشاری

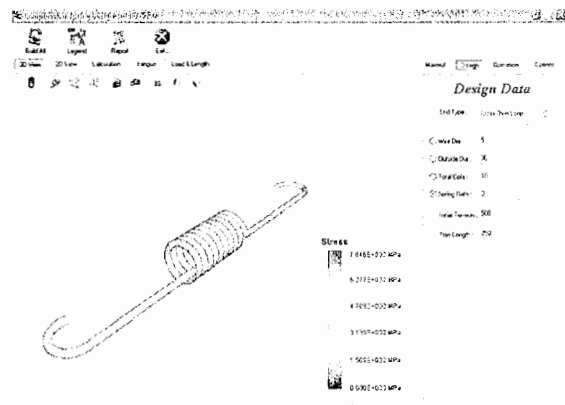
شکل ۸- نحوه ترسیم نماهای دو بعدی (فشاری)

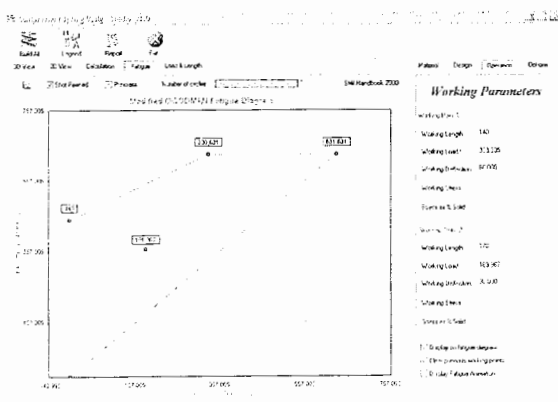
شکل ۵- بخش های مختلف نرم افزار (فشاری)

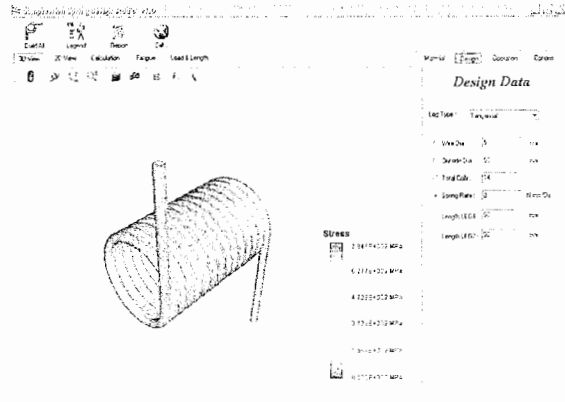
شکل ۹- نحوه نمایش نتایج محاسبات (فشاری)

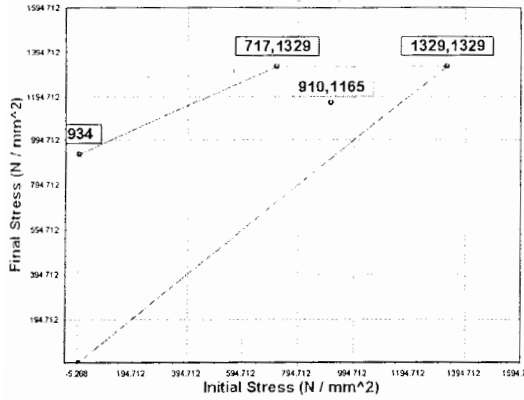
شکل ۶- بخش طراحی فنرهای کششی

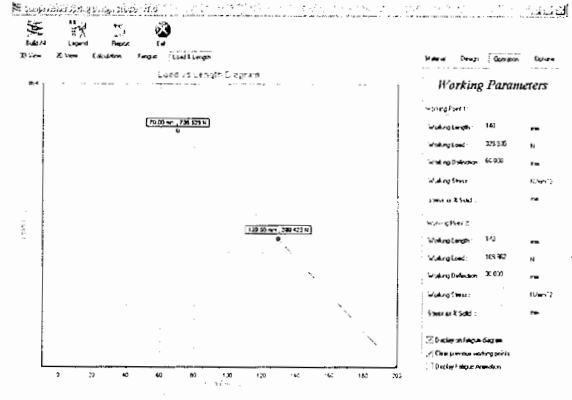
شکل ۱۰- نحوه نمایش نمودار بهبود یافته
گودمن (فشاری)

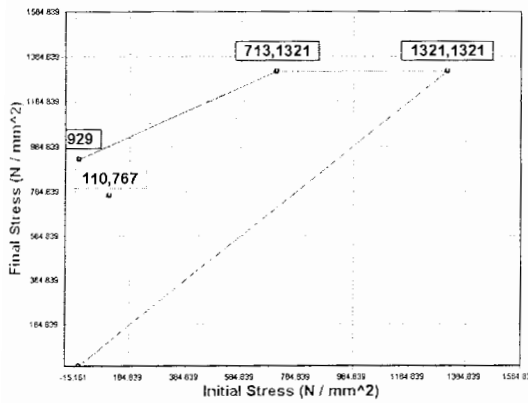
شکل ۷- بخش طراحی فنرهای پیچشی

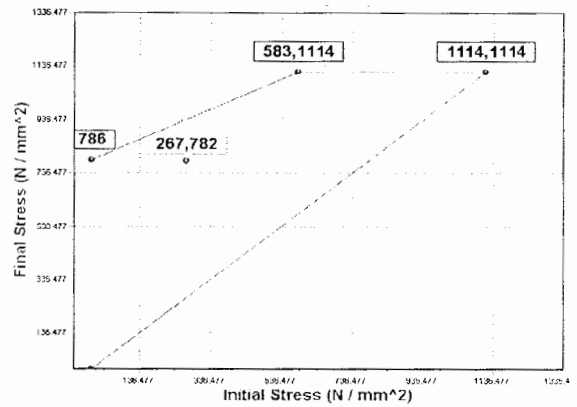
شکل ۱۴- نمودار بهبود یافته گودمن برای فنر لول اکسل جلوی پراید

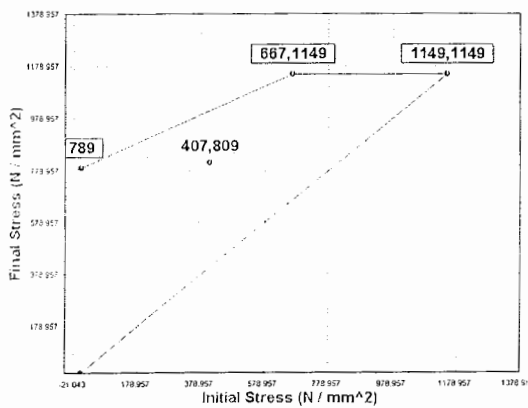
شکل ۱۱- نحوه نمایش نمودار نیرو-جابجایی (فشاری)

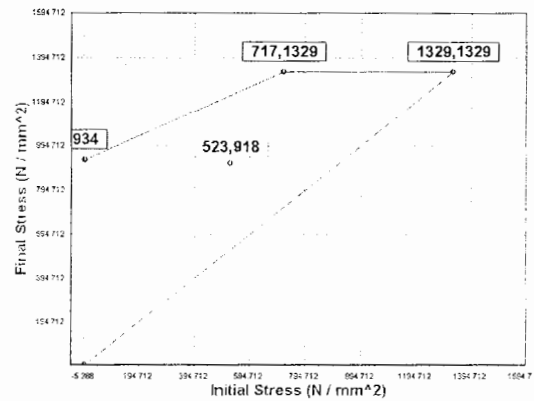
شکل ۱۵- نمودار بهبود یافته گودمن برای فنر لول اکسل جلوی پیکان ۱۶۰۰

شکل ۱۲- نمودار بهبود یافته گودمن برای فنر سوپاپ پیکان ۱۶۰۰

شکل ۱۶- نمودار بهبود یافته گودمن برای فنر لولای درب صندوق عقب

شکل ۱۳- نمودار بهبود یافته گودمن برای فنر لول اکسل جلوی پژو

جدول ۱- مشخصات فنرهای مورد آزمایش

فنر لولای درب صندوق عقب	فنر اکسل جلوی پیکان ۱۶۰۰	فنر اکسل جلوی پراید	فنر اکسل جلوی پژو	فنر سوپاپ پیکان ۱۶۰۰	پارامتر
0.00325	0.01215	0.0127	0.0127	0.00452	قطر مفتول m
0.0325	0.1355	0.1053	0.158	0.03538	قطر خارجی m
0.240	0.354	0.396	0.469	0.04044	طول آزاد m
43.25	7.3	10.25	6.5	5.05	تعداد حلقه
0.505	0.319	188.6	0.270	0.03487	حد بالا m
0.349	0.111	130.6	0.120	0.0241	حد پایین m
25×10^3	25×10^4	15×10^4	4×10^5	10^7	تعداد سیکل

جدول ۲- نتایج آزمایشات تجربی و نرم افزار SDS

طول m	نیرو N		
0.0241	754.2	SDS	فنر سوپاپ
0.0241	823	تجربی	
0.2082	2300	SDS	فنر اکسل جلوی پیکان ۱۶۰۰
0.2082	2760	تجربی	
0.171	3854	SDS	فنر اکسل جلوی پژو
0.171	4230	تجربی	
0.349	161.36	SDS	فنر لولای درب صندوق عقب
0.349	150	تجربی	

جدول ۳- مقایسه نتایج نرم افزار IST و SDS

فنر لولای درب صندوق عقب		فنر اکسل جلوی پیکان ۱۶۰۰		فنر اکسل جلوی پراید		فنر اکسل جلوی پژو		فنر سوپاپ پیکان ۱۶۰۰		
IST	SDS	IST	SDS	IST	SDS	IST	SDS	IST	SDS	
-----	-----	0.0887	0.088	0.1302	0.130	0.0825	0.082	0.0228	0.022	طول بسته m
-----	-----	4183.1	4194	8422	8428	4998	5004	813	851.158	نیروی بسته N
-----	-----	740 E6	839 E6	970 E6	1168 E 6	910 E6	1017.6 E3	834 E3	883 E3	تنش بسته Pa.
-----	-----	7.3	7.3	10.3	10.3	6.5	6.5	3.1	3.1	حلقه های فعال
1.15	1.147	1.13	1.143	1.19	1.204	1.12	1.126	1.21	1.219	ضریب تنش
9	9	10.15	10.152	7.29	7.291	11.44	11.44	6.83	6.827	اندیس فنر
0.0293	0.0293	0.12335	0.12335	0.0926	0.0926	0.1453	0.1453	0.309	0.309	قطر میانگین حلقه m
0.026	0.026	0.1112	0.1112	0.0799	0.0799	0.1326	0.1326	0.263	0.263	قطر داخلی حلقه m
27.38	27.52	259.48	259.5	299.12	299.12	298.71	298.7	6.19	6.186	جرم فنر Kg
31.42	31.73	39.12	39.127	51.685	51.685	33.1	33.103	556.6	557.32	فرکانس طبیعی Hz.
-----	-----	7.13	7.133	7.29	7.565	8.98	8.982	6.06	6.062	زاویه ماریج deg.
4.205	4.213	2.8509	2.851	3.008	3.008	3.0031	3.004	0.4915	0.492	طول مفتول m

جدول ۴- مشخصات جنس فنرهای سوپاپ واکسل

205 E9	مدول الاستیسیته Pa.
79.3 E9	مدول صلابت Pa
7830	چگالی kg/m ³
0.007 - 0.012	محدوده قطر m
1910 E6 - 2060 E6	محدوده حد استحکام کششی Pa.